

SLAVKO PREGL NINA KOHNE JAKICA JESIH

PLAYBOY

PLAYBOY

NAVTIČNI UŽITKI
PLAYBOAT

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

MAJ 2012 ■ 5,99 €

[INTERVJU]

SLAVKO PREGL

»ZAKAJ NE BI
DESE MUCK
ZAPRLI ...«

NINA KOHNE

SEKSI ZLOČIN V MIAMIJU

MOTO IZBOR
NAPREDNI
HITRI
KUL

[20V]

JAKICA JESIH

BLONDINKA
NA OCEANU

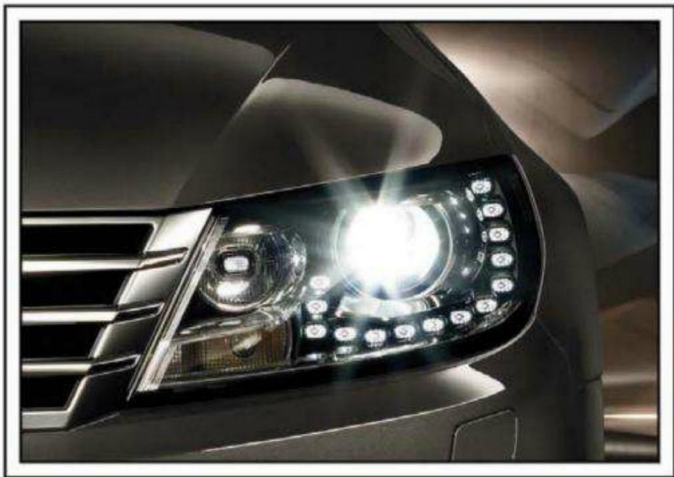
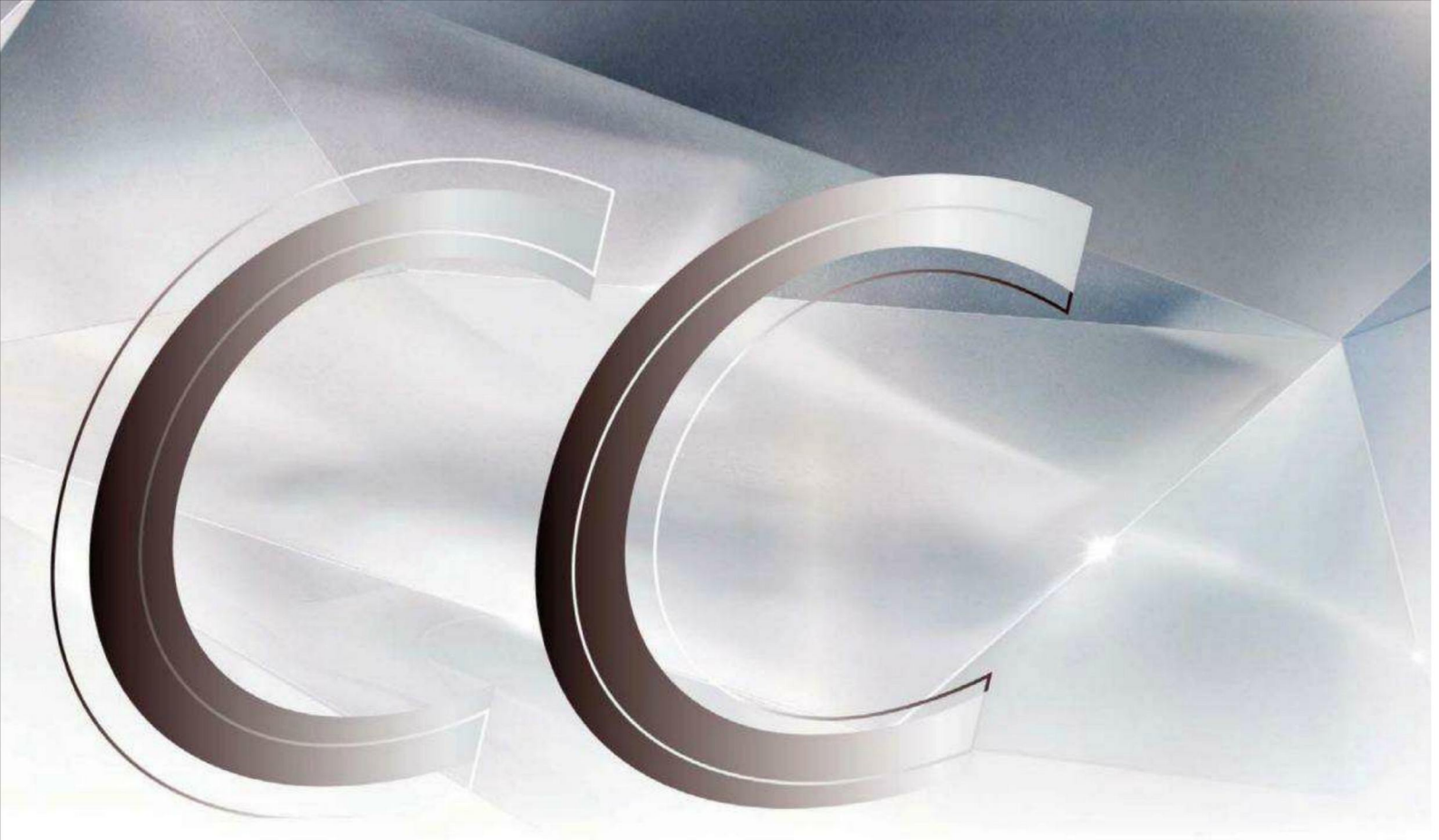
[FORUM]

SPOLNO ZDRAVJE

PAZITE,
KAM GA
TIŠČITE

LEPOTEC
MERCEDES SL

Novi Volkswagen CC. **Za prvi vtis ni druge priložnosti.**

Nekateri vzbudijo pozornost brez posebnega truda. Tako, kot novi Volkswagen CC. Njegova oblika združuje eleganco limuzine in športnost kupeja. Za dinamično obliko se skriva limuzina vrhunske kakovosti: prostorna, funkcionalna in udobna. Opremljena je s številnimi asistenčnimi sistemi in inovativnimi motorji z majhno porabo goriva in nizkimi emisijami CO₂.

Novi Volkswagen CC. **Čas je, da pritegnete pozornost.**

Emisije CO₂: 125–215 g/km. Kombinirana poraba goriv

Porsche Slovenija d.o.o., Bravničarjeva 5, 1000 Ljubljana. Slika je simbolna. Več informacij o specifični porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno dobite na prodajnem mestu in na spletni strani www.volkswagen.si.

Pritegnite pozornost.

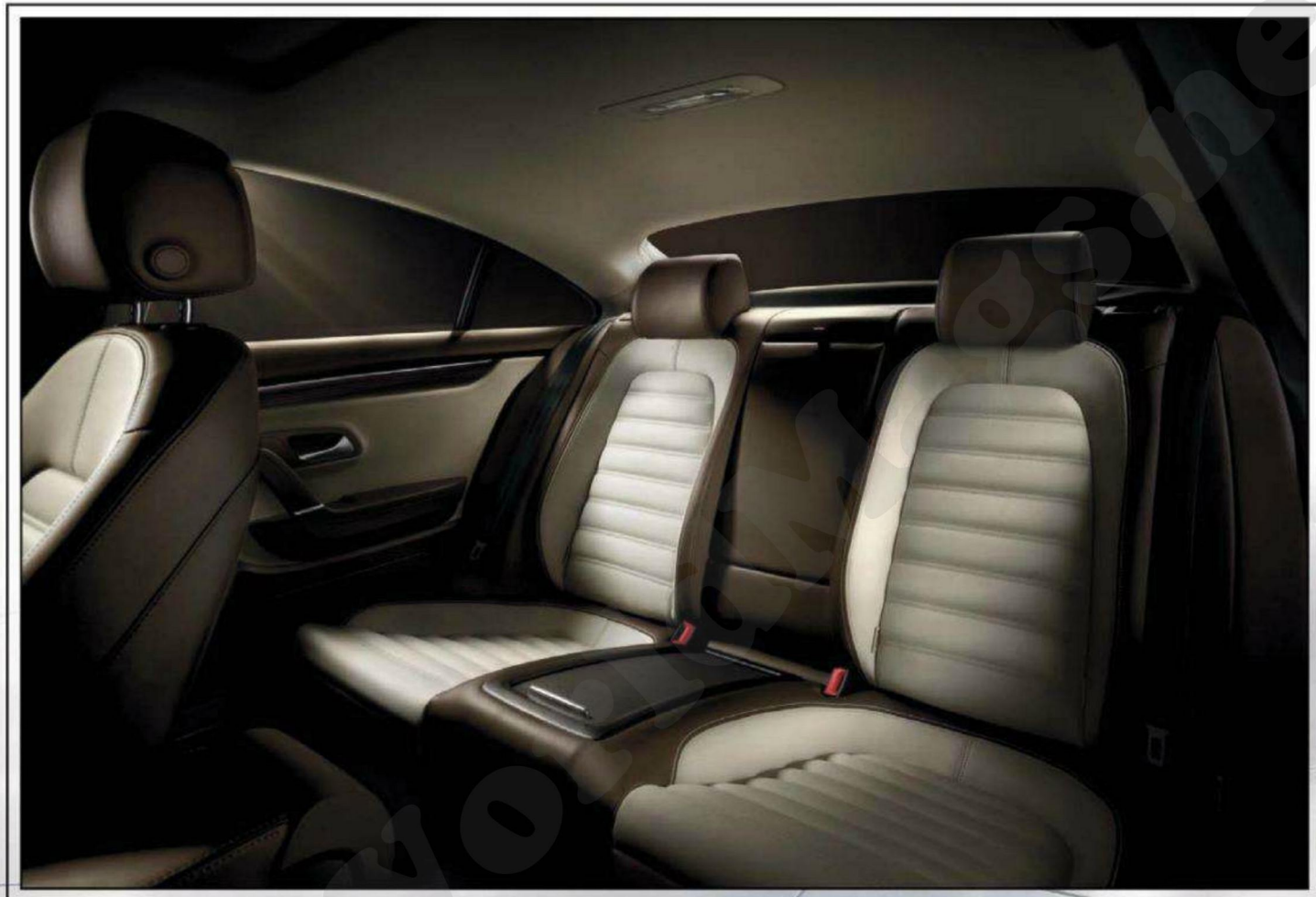

Das Auto.

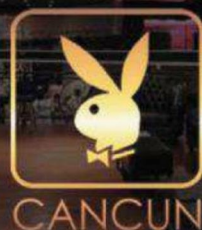
ra: 4,7–9,3 l/100 km.

porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ pri novih osebnih vozilih najdete v priročniku o varčni porabi goriva.

NOVI VOLKSWAGEN

PLAYBOY CLUBS

Vrnitev zajčic!

Playboyevi klubi so se vrnil v velikem slogu. Svoja vrata so že odprli v Las Vegasu, Macau, Cancunu in Londonu – to pa je šele začetek! Ste že njihov član?

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**
 Art direktor: **Golko Zrimšek**
 Izvršni urednik: **Tomaž Kotnik**
 Urednica fotografije: **Ivana Krešič**
 Likovna in tehnična urednica:
Renata Grabner Čapelnik
 Računalniški preloži: **Marko Vovk**
 Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**
 Lektor: **Marko Janša**

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci:

Mišo Alkaič, Esad Babačić, Andrej Bučar, Blaž Bolcar, Jure Brecejnik, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Tadej Golob, Urban Golob, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Jakica Jesih, Brane Kastelic, Peter Kavčič, Vinko Kemc, Gaber Keržičnik, Filip Kocijančič, Hermina Kovačič, Špela Kožar, Goran Kristič, Dijana Matković, Max Modic, Bojan Levič, Kiki Omerzel, Stjepan Pervan, Lidija Poljaček-Umphrenour, Lara Power, Marko Radmilović, Robert Reboli, Nina Rupel, Tomica Šuljić, Nataša Zajc, Vojša Semolič, Zvone Šeruga, Erik Šifrer, Saša Vale, Urška Košir

Fotografi:

Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Urban Golob, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Ivana Krešič, Alex Štokelj, Urška Košir

Izdajca: **ADRIA MEDIA LJUBLJANA**, založništvo in trženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**

Uredniški direktor: **Dušan Lukič**
 Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
 Vodja trženja: **Alenka Sušnik Jukič**

Oglasno trženje:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in trženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Peter Kavčič**, 01/300 06 35; peter.kavcic@adriamedia.si trženje spletnih strani: **Gregor Oblak**, 01/300 06 35; gregor.oblak@adriamedia.si

Naročniška služba:

Informacije o naročninah: 01/3000 789, 01/3000 762
 Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
 Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/>
 naroocene@adriamedia.si

Naročanje starejših izvodov:

Barbara Pečjak, 01 3000 700; barbara.peckjak@adriamedia.si
 Pri naročanju starejših izvodov revij poštnina ni vključena v ceno.

Uredništvo:

Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana
 tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713,
 e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

U. S. PLAYBOY

Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief
Jimmy Jellinek – Editorial Director
Rob Wilson – Art Director
Patty Beaudet-Francis – Deputy Photo Director
Matt Nordby – Chief Revenue Officer

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

Mary Nastos – Publishing Services Manager
Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager
William Ansell – Editorial Services Coordinator

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2012 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2012 PLAYBOY, as to material published in the April, 2012 U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvojanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 8,5 %.

Naklada: 6.000 izvodov

ISSN: 1590-6294

Fotografija na naslovnici:
Aleš Bravničar

Same dobre zgodbe

Na naslovnici nas v razcvetu pomladi bodri Ninin nasme, zraven teh uvodnih besed pa zlasti moške oči namesto moje razveseljuje Sanjina fotografija iz leta 2007, ko je postala *Playboyovo dekle leta*. V aprilski številki ameriškega *Playboya* so jo objavili v udarnem, prvem delu revije čez celo stran, s čimer je ne samo Sanja dobila izjemno pozornost. Sploh če upoštevamo spremeni šegav zapis, v katerem se poleg njenega imena pojavi tudi ime Slavoj Žižka. Izjemno pozitivni zgodbi prinaša *Playboat*, ki čaka na vašo pozornost v drugem delu revije. Slovenska zgodba o uspehu, o prevelanem Atlantiku, je predvsem dokaz, kaj vse človek zmore, ko natančno ve, kaj hoče, in nato vztraja. Druga zgodba, tista o uspehu dvojca Hajnšek-Mihelin, pa je okronana še s finančnim več kot srečnim ne koncem, ampak šele pravim začetkom. No, v velikem intervjuju pa gremo in medias res, s sogovornikom v aktualno dogajanje pri nas, kjer vse nikakor ni dobro, zarezemo ne le s kulturnega vidika. Mimogrede, ste morda v reklamnih osvetljenih vitrinah opazili oglas za enega od novih filmov, kjer se povsem zgoraj bohota napis 'Vojna prihaja'? O abotnosti človeštva, da propagiramo vojne in da nam je to čisto normalno, namesto da bi razglašali ljubezen, kdaj drugič. Sam si samo želim, da v zdajšnjem boju za preživetje, ko pri (pre)številnih ljudeh kultura preprosto izgine in je človek človeku prepogosto samo še volk, ne bomo živeli po volčje. Zato najprej sebi in nato vsem drugim želim veliko notranje kulture in str-

PLAYBOY AFTERHOURS

BECOMING ATTRACTION

Sanja Grohar

Who would have guessed Slovenia's two biggest cultural exports of the 21st century would end up crossing paths via the pages of *Playboy*? And yet, behold the intersection of philosopher and humorist Slavoj Žižek and 2007 *Playboy* Slovenia Playmate of the Year Sanja Grohar. (Guess which one is pictured at left.) The 28-year-old European pop singer first found stardom in 2005 when she was named Miss Slovenia. In recent years she has been turning up dance floors with English-language club hits such as "The One" and "Club Blue". Personality, we like her in any language.

pnosti, ljubezni, da jo bomo udeležili na zunaj, v medsebojnih odnosih. Predvsem takrat, ko je najtežje. V časih, ko so novice večinoma res samo dobre, to ni težko. Zato pa je zdaj to še toliko bolj potrebno. Bistveno.

Lea Omerzel

Slavko Pregl & Tadej Golob

Marin Medak & Tomaž Kotnik

Urška Košir

Matevž Hribar

Nina Kohne & Aleš Bravničar

Oprijem in

www.dunlop.si

zaviranje

z izkušnjami z dirkališč

MAXX RT

BMW Motorsport

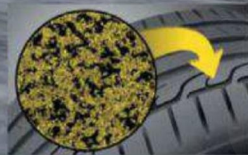
Technical Partner

Novi zavorni bloki za krajšo zavorno pot

Masivni zunanji ramenski bloki za izboljšano stabilnost

Nova prilagodljiva zmes za izboljšan oprijem na mokrem in suhem

Lažja konstrukcija ogrodja za manjšo porabo goriva

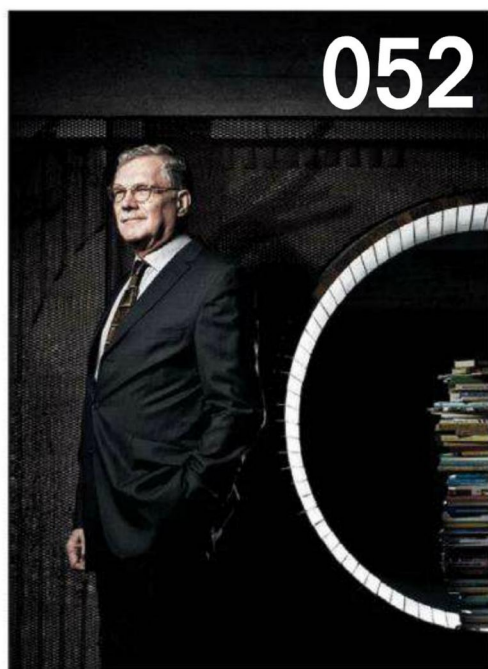

DUNLOP

SAMOZAVESTNI NA CESTI

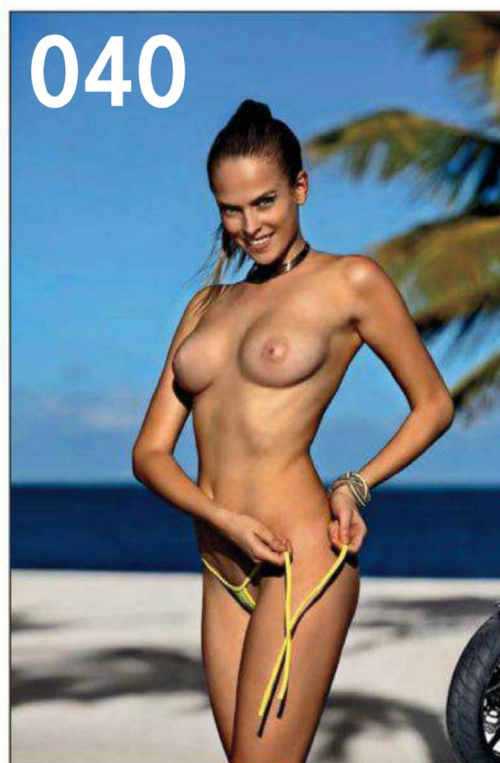

- 008** Eva Ahačevič
- 012** Svétnik
- 014** Magnet
- 038** Kolumna Maxxxa Modica
- 040** Nina Kohne: Na kraju
seksi zločina
- 052** Intervju: Slavko Pregl
- 062** Motocikli 2012: Hitri,
napredni, kul
- 066** Forum: Cena nezaščitene
naslade
- 072** Mercedes-benz SL: Lekcija
o tradiciji
- 074** Agnieszka Jaworska: Podari
nam nekaj sonca

052

Intervju: Slavko Pregl

Pogovor z avtorjem kulnega mladinskega dela *Odprava zelenega zmaja*, ki ga mladina ne pozna več, in zdajšnjim direktorjem Javne agencije za knjigo. O fenomenu Harryja Potterja in o tem, zakaj Desu Muck ni kot Rowlingova, bi pa lahko bila, če bi jo nekam zaprli in ji za to po možnosti še kaj plačali. Pa o pogovorih z gospodom superministrom o 50 milijonih, ki jih je država poklonila premožnejšim, in o sto tisoč evrih, ki naj bi jih odvzela piščim v tej državi.

040

Buči, buči, morje

Poletje se nezadržno bliža, in če kaj gre skupaj, potem gredo skupaj lepa dekleta in imenitna plovila. Na straneh te številke na vas prežijo s soncem obsijane nasmejane lepote, kot je naša nagajiva Nina Kohne, manekenka z izjemnim pogledom, ki bi se zlahka pridružila morskim sirenam, ki po svetovnih morjih in oceanih prežijo na morjeplovce. Te vam skupaj z naborom bark, ki bi jih v svojem plovnem parku radi imeli vsi, ki imajo dovolj pod palcem, predstavljamo v Playboatu.

Šus adrenalina

Sončni dnevi poleg deklet v kratkih krilih privabijo na plan manj seksi motoriste v kombinezonih. A ni videti, da bi jih to kaj preveč motilo. In jim tudi ne bomo zamerili, če se bodo po cesti vozili s katerim od primerkov iz našega hleva dvokolesnih konjičev za leto 2012.

062

- 090** Playboat novice
- 102** Ken Freivokh: Čisto poseben mož
- 108** Ildikó Rácz: Na vročem
Balatonu
- 114** 20V: Jakica Jesih
- 120** Ekstrem: Prečkanje Atlantika
- 126** Navtična moda
- 128** Hajnšek & Mihelin:
Superdvojec
- 134** Kolumna Marka Radmiloviča

128

ZDAJ SI
ZAGOTOVITE 100 €
ŠPORTNEGA BONUSA!

THAT'S LIVE!

bet-at-home
.com

ŽIVLJENJE JE IGRA!

Zdaj si vzemite bonus in stavite V ŽIVO!

ŠPORTNE STAVE - CASINO - IGRE - POKER

Dragi Playboy!

Pišem Vam, ker sem reden bralec Vaše revije, zelo sem ponosen in vesel vaših rubrik in člankov. Ha, kot vsak 'normalen' moški rad pogledam dobre ure, hitre avtomobile itd. itd.

Zelo me je razžalostilo, užalilo, ponižalo in še kaj, ker sem od Vas prejel vrhunski koledar z vrhunskimi dekletimi. Kot sem Vam že omenil [naslov na vrhu pisma], sem na žalost na prestajanju zaporne kazni. Koledar sem namreč obesil na hodnik II. oddelka. Ko je na obhod prišla vodja oddelka, mi je zabrusila, naj ga takoj snamem s stene, češ da je koledar vulgaren, neokusen in nekrščanski. Too much – zdaj ga moram imeti obešenega na notranji strani omare. Pa že tako smo v arestu za večino lepih stvari prikrajšani. Dragi Playboy, lep pozdrav, še naprej bom tvoj zvesti bralec – poskušaj mi pomagati,

tvoj Matic

Dragi Matic, veseli smo pohvale in tega, da vam naše vam in nam drago čtivo krajša čas, ki ga morate še prebiti v kehi. O sodbah gospe vodje oddelka kot kavalirji stare šole ne bomo sodili, saj so že stari rekli De gustibus non est disputandum, se pravi, da se o okusih ne razpravlja. Vsaj ne v pismih bralcev. Je premalo prostora. Prav tako ne vem, kakšen je dobski predpisani red, da pa bi vam pomagali, smo vam poslali novo številko revije, tri pravilne kose našega koledarja in še tri pločevinke pijače, ki je tokrat tudi razpisana kot nagrada za pismo prihodnjega meseca.

Kaj se mi dogaja?

Uf, ne vem, kaj se mi dogaja? Že res, da sem zelo odprta deklica, vendar sem do zdaj vedno mislila, da sem v postelji naklonjena samo moškim ... Vendar pa sem, ko sem v aprilski številki videla prelepe

FOTO: René Jean & Patrick Kaas

in strastne (mimogrede, te z lahkoto prekašajo tiste od Sanje in Nine!, no, mislim, da prekašajo kar vse) slike Nastje in Daše, razmišljala v smeri, da bi se jima z veseljem pridružila, da bi se jima z veseljem pustila dotikati in z veseljem bi se jih tudi jaz dotikala! Mar se je v meni kaj spremenilo??? Sem mar postala odprta tudi za punce??? Od zdaj naprej samo vem, da se bom enkrat predala tudi kakšni lepi puncici ... V bistvu komaj čakam, da bom to izkusila ... V pričakovanju tega pa se moram zahvaliti tudi Playboyu za najbolj strastne slike doslej. Hvala! Aja, seveda, pozabila sem na najpomembnejše – predvsem hvala prelepima Daši in Nastji!

Tara, po e-pošti

Vaše pismo smo nemudoma dali v ekspertizo našemu Svétniku in on izvedensko pravi, da v takšni predaji ne vidi prav nič spornega, samo da vam in vsem drugim prija.

POZOR! Pograbbite svinčnike in tipkovnice!

Pisca najzanimivejšega pisma bo Gramod, d. o. o., uvoznik pijače **PLAYBOY ENERGY DRINK** za Slovenijo, nagradil s celo paleto pločevink (24). Če bo pismo res dobro, bomo poskrbeli za dodatno presenečenje!

PLAYBOY PODARJA!

V aprilski številki, ki je izšla 13. aprila, v rubriki *Pismo meseca* bralecem znova podarjamo privlačno nagrado. In kako jo lahko osvojite? Zelo preprosto! Na elektronski naslov playboy@adriamedia.si pošljite elektronsko sporočilo z opisom svojih takšnih in drugačnih prigrizkov z revijo *Playboy*, lahko pa nam zaupate le pohvalo ali grajo. Enako veseli bomo tudi vaših pisem – naslovite jih lahko na naslov *Playboy*, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana. Vsekakor bodite pozorni na to, da vaša sporočila prejmemo do 23. aprila, vsebini pa ne pozabite pripisati svojih kontaktnih podatkov (ime in priimek, naslov, telefonska številka).

Pred sodelovanjem v nagradnem izboru za *Pismo meseca* se naprej seznanite s celotnimi pogoji in načinom sodelovanja. Povzetek si lahko preberete spodaj, sicer pa so splošni pogoji sodelovanja v celoti objavljeni na spletni strani www.playboy.si.

Sodelovanje v nagradni igri ni pogojeno z nakupom revije in ga ne zaračunavamo.

V nagradni igri ne smejo sodelovati zaposleni in zunanji pogodbeni sodelavci AM Ljubljana, d. o. o. (oziroma sponzorjev) ali njihovi ožji družinski člani.

S poslanim sporočilom, namenjenim nagradni rubriki *Pismo meseca*, pošiljatelj razume in se strinja s tem, da sodeluje v mesečni nagradni igri. S sodelovanjem v posamezni nagradni igri *Pismo meseca* pošiljatelj soglašuje, da se lahko njegovo sporočilo v celoti ali v skrajšani obliki po presoji uredništva objavi v reviji, in sicer z navedenim imenom pošiljatelja ter krajem bivanja.

V primeru navedbe nepopolnih, nepravilnih ali neresničnih podatkov iz 3. odstavka 8. člena splošnih pogojev sodelovanja si organizator pridržuje pravico, da udeležencu sodelovanje v nagradni igri zavrne.

Organizator nagradne igre nagradjenca telefonsko obvesti o prejemu nagrade, in sicer na telefonsko številko, ki jo v svojem sporočilu posreduje udeleženec.

Za prevzem nagrade mora nagradjenec ob telefonskem pozivu organizatorja potrditi oziroma predložiti naslednje osebne podatke: ime in priimek, točen naslov stalnega bivališča, kraj bivanja, davčno številko in davčni urad.

Osebe, mlajše od 18 let, morajo za prevzem nagrade organizatorju predložiti pisno soglasje staršev.

Nagrade so obdavčene po zakonu o dohodnini. Akontacijo dohodnine obračuna in odvzame sponzor nagradne rubrike *Pismo meseca*.

Nagrado lahko organizator na lastne stroške pošlje na naslov, ki ga je sporočil nagradjenec, prevzem nagrade pa je možen tudi osebno v službenih prostorih organizatorja na Vošnjakovi 3, 1000 Ljubljana.

Nagrade niso zamenljive za drugo vrsto nagrade, izplačljive v gotovini ali prenosljive na tretje osebe.

Rezultati nagradnega izbora so dokončni. Pritožba nanje ni mogoča.

Peljite internet na sprehod.

Instant Internet WiFi za več uporabnikov.

Promocijsko
50%
ceneje za
3 mesece**

Paket Internet mini

že za **5,5 €**** na mesec

Brez dodatnih stroškov, tudi nad vključeno količino.

Mobilna dostopna točka

ZTE
MF60 uFi | že od **9 €****

Instant Internet WiFi bo hitro postal vaš najboljši prijatelj, saj je ubogljiv in prijazen za uporabo. Z njim lahko več uporabnikov hkrati brska po spletu, s pomočjo mobilne dostopne točke ZTE MF60 uFi, ki je lahko vaša že od 9 EUR** naprej. V promocijskem obdobju pa smo za tri mesece znižali tudi ceno paketov Instant Internet. Sedaj lahko internet uporabljate že za 5,5 EUR** na mesec, brez dodatnih stroškov, tudi nad vključeno količino.

*Omrežje Mobitel HSPA+ omogoča teoretične hitrosti prenosa podatkov do 21,6 Mb/s v smeri k uporabniku (HSDPA) in do 5,76 Mb/s v smeri od uporabnika (HSUPA). Dejansko dosežene hitrosti so manjše od teoretičnih; odvisne od kakovosti radijskega signala, povezav in naprave. Za prenos podatkov velja princip pravične uporabe storitev prenosa podatkov, kot je opredeljeno v Splošnih pogojih.

** Akcijska ponudba (50% popusta na naročnino za obdobje treh mesecev) velja v obdobju od 21. 3. 2012 do vključno 31. 5. 2012. Velja ob sklenitvi novega naročniškega razmerja ali podaljšanju obstoječega naročniškega razmerja za 24 mesecev za storitve Mobitel za pakete Internet mini, Internet start in Internet neomejeno. Velja za vse, ki nimate veljavne aneksa GSM št. 8/2005 oz. GSM št. 8/2005 Povezani (12 mesecev) ali aneksa UMTS št. 14/2005 oz. UMTS št. 14/2005 Povezani (24 mesecev) ali samostojnih aneksov GSM št. 16/2009 (24 mesecev) oz. GSM št. 16/2009 Povezani (24 mesecev), UMTS št. 17/2010 (24 mesecev) ali UMTS št. 18/2011 (24 mesecev), in izpolnjujete ostale pogoje. Akcijska cena naprave ZTE MF60 uFi 9 EUR velja za paket Internet neomejeno.

V akcijski ponudbi so količine naprav omejene. Slike so simbolične. Cene so navedene v EUR in vključujejo DDV. Telekom Slovenije, d. d., si pridržuje pravico do sprememb cen in pogojev. Za več informacij o storitvah Mobitel in za ostale pogoje nakupa naprav po ugodnih cenah obiščite najbližji Telekomov center, www.mobitel.si ali pokličite Center za pomoč uporabnikom na 041 700 700 ali 080 8000.

WWW.MOBITEL.SI

LICENJE: Tina Fabjan, vodja umetnikov ličenja Max Factor PRIZURA: Frizerstvo GK/www.gorankrstic.si STILIRANJE: Inja Savski ASISTENT FOTOGRAFA: Andraž Blaznik
Perlo American Apparel, nogavice Wolford (www.wolford.com), čevlji Alisha (Humanic), očala Primark. Posneto v prostorih Produkcije Studia.

Evo

AHAČEVČIČ

|||||

■ »Si kdaj razmišljala, da bi bila manekenka?« Takrat 16-letna Eva Ahačevčič je modni skavtinji sprva lahko odgovorila nikalno. To ni bilo v njenih načrtih, toda avanturistični duh jo je gnal, da se vendarle preizkusi, misleč, da bo to zgolj kratkotrajna izkušnja pred objektivom profesionalnega fotografa. Sedem let pozneje ima Eva za seboj številne modne revije in fotografiranja, tako doma kot v tujini. Kljub temu pravi, da se še vedno ne počuti kot profesionalna manekenka. Hvaležna je za vsako delo, ki ga dobi, in zaupanje, ki so ji ga tako domači kot njeni sodelavci izkazali na tej izredno uspešni poti, ki pa še zdaleč ni v ciljni ravnini.

Eva se danes opiše kot študentka novinarstva, manekenka in izvršna urednica, vse poti pa jo tako ali drugače vodijo v modni svet. Tu je doma, napolnjena z znanjem, ki ga lahko deli tako v sliki kot v besedi. Zgodbe, ki jih pove, so navdušujoče. Kot denimo ta, ki predstavi Evo kot ambasadorko švicarske zeliščne vode, položaj, ki ji je omogočil potovanja od St. Tropeza do Monaka, ne nazadnje celo do New Yorka. Tam se je gibal v družbi Piercea Brosnana, Ume Thurman in Aleca Baldvina. »Presenetili so me, da so kljub slavi izredno preprosti ljudje. Mogoče banalen primer, pa vendar: že to, da me je brezčasna Sharon Stone potrepjala po rami in pohvalila mojo obleko, je bil nepozaben trenutek.«

Ko gledate Evo, si verjetno mislite, da takšnim lepoticam res ni težko v življenju. A Eva zatrdi, da obrazna simetrija le ni vse. »Lepoto se da odlično unovčiti, če jo spremljajo še odgovornost, želja po učenju, komunikativnost, prijaz-

nost in notranji mir. Čeprav bi si včasih želela, da bi znala močnejše udariti po mizi, je prav nekonfliktnost tista, po kateri sem poznana in me rešuje. Premislim, kaj komu rečem.« Dobro usklajen paket, ki je pomagal polniti njen življenjepis z vrhunskimi posli. Posnela je nešteto fotografij, bila je v reklamah za Night Fever, Cockto, Nescafe in Niveo, najbolj pa je ponosna na modni reviji za Christiana Audigierja v Barceloni in Las Vegasu, na modno revijo kopalk Liz Hurley v Monaku in na modno revijo večernih oblek Matthewa Williamsona v sklopu tedna mode leta 2008. Prav posebno mesto v njenem srcu zasedajo predvsem sodelovanja s slovenskimi oblikovalci.

In ko lepota postane magnet za nespodobna povabila? Eva pravi, da če ne zapeljuješ, te tudi netaktni snubci ne obletavajo. Je pa prek Facebooka prejela kar nekaj čudarskih povabil v slogu: »Pojdi z mano na pijačo. Če ne greš, ne veš, kaj zamujaš.« Moraš pač biti pogumen, če si le eden od več kot 2400 njenih spletnih prijateljev. »Vsake toliko tudi koga zbrišem,« potem namigne v smehu. Bolj resen obraz dobi, ko omenimo seks kot orožje žensk v poslovnem svetu. »Žalostno se mi zdi, da ženske igrajo na to karto. Še bolj neodgovorno pa se mi zdi, da moški padajo na to pri tako odgovornih stvareh, kot je poslovanje.« Dekle, ki je ne morete kupiti z nakitom in rožami, saj jo pri moških prepričata pogovor in odnos do drugih ljudi, v prihodnost stopa spontano. Če bo nanese, pravi, bo nakit, ki ga zdaj izdeluje v prostem času, nekoč morda postal celo prava modna linija. 📷

VSE, ČESAR SI NISTE DRZNILI POVPRASATI MAME ALI PRIZNATI DUHOVNIKU, ZAUPAJTE NAŠEMU SVÉTNÍKU!

|||||

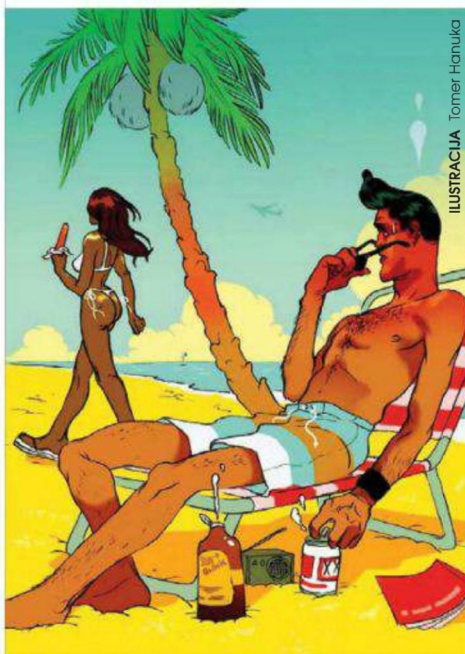
■ Imam čudno težavo oziroma zgodila se mi je čudna reč, pa vas prosim za mnenje. S prijatelji sem šel na žur, na katerem je bilo punc, kolikor hočeš, med njimi tudi takih, ki so bile vse prej kot nezanimive. Spomnim se, da sem nakladal kar enim trem pa pil in pil in da me je na koncu ena od teh povabila domov in da sva se tam imela božansko. Jaz sem potem odšel še ves pijan domov in zaspal kot ubit. Naslednji dan sem se spomnil samo tega, da sem pri seksu strašansko užival, ne spomnim se pa, s katero od onih treh je to bilo, če je sploh bila katera od njih, ker sem bil res pijan. To sem zaupal kolegom pa pravijo, da nakladam in da sem vse sanjal. Pa nisem, ker sem še vse drugo jutro do tuširanja dišal po ženski in seksu. Tiste tri punce sicer poznam, vsaj bežno že od prej, mi je pa nerodno, da bi jih poiskal in vprašal: »Ti, a sva midva zadnjič kaj imela?« Kako naj rešim zadevo?

Tine, Ljubljana

Drugače kot tako, kot ste že navedli, najbrž ne bo šlo, je pa še ena težava. Ste pomislili na to, da se tudi ona ne spomni kaj več od vas?

■ Že dlje časa opazujem sošolko na fakulteti, na katero zahajava, in mi je strašno všeč, pa ne vem, kako bi ji to predložil. Poskušal sem uganiti, v katero klop bo vsakič sedla, da bi tja že vnaprej sedel tudi jaz, pa se mi ne posreči. Je ena tistih (po mojih izkušnjah redkih), ki vsakič sedejo kam povsem drugam in vsakič kot nalašč v klop čisto na drugi strani predavalnice. Na kave hodi s kolegicami, tako da je ne morem nikoli ujeti same, da bi jo povabil jaz in ji tudi plačal, če bi bilo treba, kakšnih drugih dejavnosti pa nima, razen športnih, ki pa mene ne zanimajo. Počasi opažam, da postajam obseden z njo, da hodim za njo – diskretno, da me ne opazi –, da jo nenehno opazujem, in kadar sem sam, masturbiram in si predstavljam, da je ona z menoj. Vem, da jo bom prej ali slej ogovoril in se ji zaupal, rad bi, da mi pri tem pomagata, da se ne bom osmešil.

Boris, Maribor

ILUSTRACIJA Tomež Hanulka

Torej, dragi Boris. Kakšen stavek ali dva nam dajeta misliti, da z vami ni vse v redu, da bi kakšen psihiater znal pomagati bolje, kot vam bomo mi, ki čutimo zgolj dolžnost, da vas opozorimo nanju. In to sta tisti, ki go-

Naslednji dan sem se spomnil samo tega, da sem pri seksu strašansko užival, ne spomnim se pa, s katero od onih treh je to bilo ...

vori o kavi, ki ste jo pripravljali plačati, »če bo treba«, in oni, da iščete skupne točke, ampak da šport odpade, ker vas ne zanima. Če ste namreč tako škrti, da vas dajejo pomisleki, ko morate ljubezni svojega življenja plačati kapučino, potem je itak niste vredni in ne boste nikoli prišli do nadaljevanja, kakšnega džoginga okrog Treh ribnikov.

■ S punco sva skupaj že tri leta in do pred kratkim je bilo vse normalno, zdaj pa ni več. Pred kratkim je začela namreč seksati kot nora. Prej sva to opravila enkrat na teden in je trajalo bolj kratek čas, kaj pa vem, enih 15 minut

pa precej standardno, zdaj pa bi ona vsak dan in je pri tem zelo domiselna. Vsega boga si izmišljuje. Meni to sicer paše, me pa skrbi, od kod te njene nove ideje. Da ni imela kakšnega inštruktorja, saj razumete?

Miha, Celje

Ni izključeno, in če ga je, si ga kar sebi pripišite. A za vas je normalno enkrat na teden pa precej standardno in v 15 minutah?

■ Moja punca ima dve leti starejšo sestro, s katero smo precej skupaj. Celo preveč skupaj. Že dolgo časa mi je bila tudi ona všeč, opazil sem, da sem tudi jaz njej, beseda je dala besedo in pristala sva v postelji. Bilo je lepo, ampak čez čas me je začel dajati tak občutek krivde, da ne prenesem več. Opazil sem tudi to, da najin seks ni tako zelo drugačen ali boljši od tistega s punco, se pravi njeno sestro, da bi opravičeval ta najin skok čez moj plot. Najraje bi nehal oziroma zelo si želim nehati in pozabiti vse skupaj, ampak ta starejša sestra se je zagrela in pravi, da je čisto nora name, da razume moj (in tudi svoj) položaj, da ne bo nič naredila, da bi me spravila

v težave, da pa bi kljub temu nadaljevala z najino skrivno zvezo. Ampak meni se pa zdi ta tako umazana pa vem, da smo v 21. stoletju in vse to.

Primož, Ljubljana

A v 21. stoletju je pa okej natepavati sestre? Dragi Primož, stopili ste v lep kupček drekca in čas bi bil, da potegnete nogo iz njega in si očistite superge, kolikor bo pač šlo. Torej: povejte ta starejši, da tako ne gre (ne, ne bo šlo) več, da tole, kar počneta, ni fer in bo, če bosta s tem nadaljevala, imelo še hujše posledice, kot so težave z jutranjim pogledom v ogledalo. 21. stoletje gor ali dol.

EDINA KOLEKCIJA, KI JO POTREBUJETE

PUBLICIS

Služba za odnose s javnostmi Renault Slovenija, d.o.o., Dunajska 28, 1000 Ljubljana

www.renault.si

**RENAULT MEGANE COUPE
IN LAGUNA COUPE
KOLEKCIJA 2012**

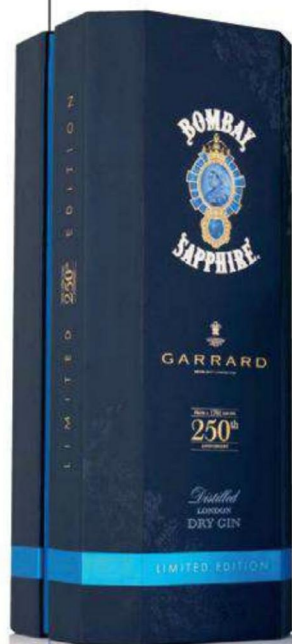
DRIVE THE CHANGE

PORABA PRI MEŠANEM CIKLU 4,0-8,0 l/100 km. EMISIJE CO₂ 104-185 g/km

Častitljiva starost

www.bombaysapphire.com

■ Po mnenju številnih strokovnjakov je najboljši džin na svetu **bombay sapphire**, poleg okusa pa je znan tudi po tem, da ga točijo v ikonične modre steklenice. Te so ob praznovanju častitljive 250-letnice dobile še imenitnejšo podobo. Ročno so napolnili še posebno serijo 500 steklenic iz kristala, ki jih je oblikoval znani oblikovalec **Webb deVlam**, zamašek iz kristalov in draguljev pa so prispevali pri **Garrardu**, enem najstarejših cehev draguljarjev na svetu. Cena takihle užitkov s kraljico Viktorijo na pročelju je kajpak reputaciji primerna: 1600 evrov za 70-centilitrsko steklenico. (T. K.)

www.grasswood.co.uk

Lesena prtljaga

■ Torbe prenosnih računalnikov so iz usnja in ogljikovih vlaken pa vse do zlata in kristalov. **Grasswood** pa je tole, ki je umerjena za macbook pro, izdelal kar iz **bambusa** (180 evrov + dostava). Ta je ročno premazan z zaščitnimi olji, notranjost pa je odeta v volno. Eleganten usnjeni trak, ki torbo zapahne, služi tudi kot ročaj. Bambusov ovitek za ipad 2 dobite za 110 evrov. (D. H.)

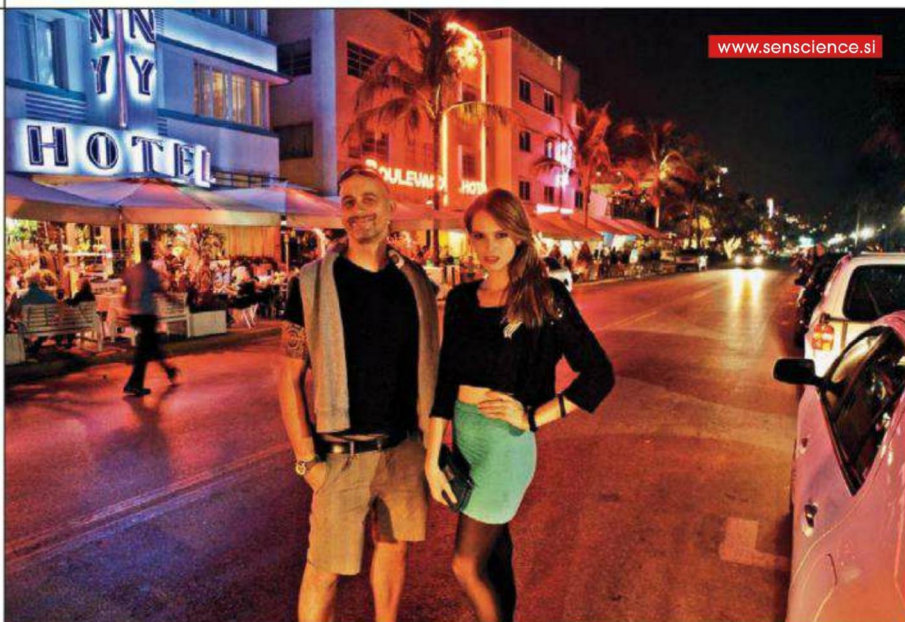
www.f12berlinetta.com

Ferrari vseh ferrarijev

■ Tole je 270 tisoč evrov vredna novica: v Maranellu so pripravili novega zadaj gnanega **ferrarija F12 berlinetta**, ki ga poganja spredaj nameščen V12 (6,3 litra, 740 'konj') prek sedemstopenjskega dvosklopčnega menjalnika. Hudič je hiter, najhitrejši doslej, saj se prvih 100 kilometrov na uro zgodi po le 3,1 sekunde, prvih 200 pa po 8,5 sekunde, ko se povprečni avtomobil pelje šele kakih 80 kilometrov na uro. Tehta nekaj več kot poldrugo tono, visok je manj kot 1,3 metra in količnik upora zraka je manjši kot 0,3. Jeseni bo že naprodaj, za omenjeno vsoto pa je v njem še marsikateri kos čudovite tehnike. (V. K.)

www.senscience.si

Miamijska vročica

■ Takole sta **Aleš Bravničar** in **Nina Kohne**, ki se nam z lučko v roki smeji s tokratne naslovnice, raziskovala nočne čare Miamijske. Medtem ko smo tukaj še krepko zmrzovali, je bilo na Floridi sredi zime lepo toplo. Pri tem, da sta se Aleš in Nina tja skupaj s preostalo ekipo podala, je sodelovalo tudi podjetje Novellus, zastopnik vrhunske profesionalne lasne kozmetike **Senscience** laboratorijev **Shiseido**. Nina je bila tako seveda oborožena z vsemi njihovimi lasnimi preparati in pripomočki. Ali jo je česal tudi Aleš, pa nam nista izdala ... (B. O.)

Najdražja

■ Nekaj petičnežev je takoj, ko jo je ugledalo, izrazilo pripravljenost, da sežejo v mošnjiček po drobiž za menda **najdražjo ročno uro** na planetu. Ženevski izdelovalec luksuznih ur **Hublot** jo je pokazal na letošnjem Baselworldu (www.baselworld.com) in se pohvalil, da jo je njegovih 17 mojstrov delalo celih 14 mesecev. Vanjo so vkomponirali 1200 diamantov s skupno 140 karati in celotno simfonijo na koncu ocenili na pet milijonov dolarjev. (B. O.)

www.hublot.com

www.minuskull.com

Glasna lobanja

■ Se imate za avdiofila, pa ste v mladosti obiskali en koncert žigažagarjev Megadeth preveč in zdaj več pozornosti pripisujete obliki kot funkcionalnosti? V Parizu živeči duo oblikovalcev **Kuntzel + Deygas** si je izmislil namizni set zvočnikov **minuskull** (od 1600 evrov) v podobi stilizirane lobanje z razponom od 60 hercev do 20 kilohercv in s sposobnostjo kričanja na okolico s 50 vati. Oči ročno izdelane lobanje zastopata dva zvočnika fostex fe-83, za nosom pa se skriva mini nizkotonec. Priklopiti jih je mogoče na ipod, računalnik, za domači kino pa vas proizvajalec izživa, da jih priklopite kar pet (če upate). Odmevanje iz njihove notranjosti vas bo, če se boste nagnili dovolj blizu, vrnilo v prvo vrsto metalskega koncerta. (T. K.)

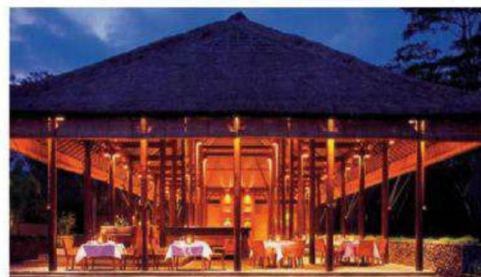

www.alilahotels.com

Neskončno uživanje

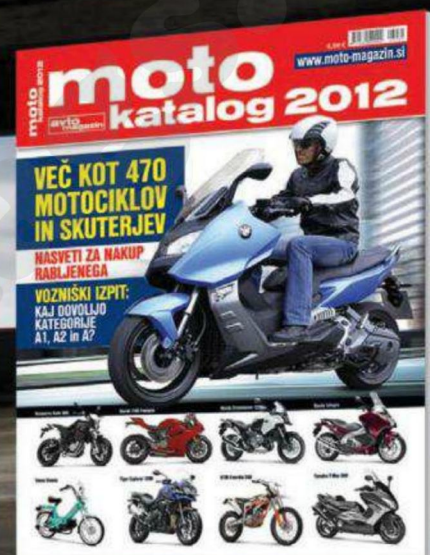
■ Kolega iz redakcije se je nedavno vrnil z **Bali**ja in nam priporočil letovišče na hribu nad dolino reke Ajung, ki leži le pet kilometrov od kulturnega in umetniškega središča Ubud. S prostornimi terasami, zasebnimi vrtovi in ločenimi dvorišči je namenjeno tudi najintimnejšemu počitku, izdelano pa je v slogu tradicionalne arhitekture, ki se ji je nevsiljivo pridružilo nekaj modernejših elementov, kot sta beton in steklo. V okolici je mogoče brezciljno pohajati, tekati po pripravljenih stezicah,

kolesariti, si privoščiti rafting na brzicah, jogo, uživati v toplicah ali ob kulinaričnih priboljških, po katerih je hotelska restavracija znana daleč naokoli. Toda nič ni bolj pritegnilo njegovega pogleda kot hotelski bazen, katerega sloves je globalen in mu slavaspeve pesnijo vsi, ki so imeli čast obiskati **Alilo Ubud**. Videti je namreč kot vodnata ločnica neskončnosti, za katero se zdi, da lebdi nad dolino. Ležati tam gori, srkati koktajle in se povrh še prepustiti kakšni masaži ... (T. K.)

Pregled celotne ponudbe v SLO
Motociklistična oblačila
Tehnični podatki
Čelade
Cene

NOVI MOTO KATALOG 2012

AM Ljubljana, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana

www.moto-magazin.si

moto
katalog 2012

Drzno vprašanje

www.triumph.com

■ »Se ti zdim še vedno privlačna?« vas sprašuje, medtem ko pleza na posteljo v vrečastih spodnjih hlačah, čez telo ima poveznjeno majico z Miki Miško velikosti XXL. Nedopusten prizor. Zato, gospodje, svoji dragi za začetek za 47,95 evra privoščite visoke tangice iz kolekcije spodnjega perila **Triumph Essence**, v katerem tako radostno pozira njihova ambasadorica, poželjiva Helena Christensen. (T. K.)

www.philips.si

■ Najnaprednejša zvočna tehnologija, sodoben dizajn, preprosta in brezžična uporaba. Z vsem tem se pohvali **Philipsov** dnevnosobni pre-sežek, model priklopne postaje za inaprave iz skupine Fidelio, ki sliši na ime **sound-sphere DS9800W**. Ovalna oblika zvočnikov poskrbi za enakomerno širjenje zvoka po prostoru, na vrhu pa so opremljeni še s plavajočimi visokotonci, da vam slučajno ne bi ušle najmanjše podrobnosti zvoka. Uživanciji v naslanjaču v prid prikima-tudi to, da je naprava opremljena tudi z enim iz-med največjih pogruntavščin civilizacije – daljincem. DS9800W stane natančno 799,99 evra. (T. K.)

Ukrivljenost zvoka

Ciklonsko kolo

■ Podjetje **Vanhulsteijn** je nastalo že pred sedmimi leti, a se je najprej ukvarjalo z notranjim oblikovanjem. Potem se je Herman van Hulsteijn pred dvema letoma odločil, da si bo napravil svoj bicikel. Nastal je **cyclone**. Ljudje so ga videli in stvarnika začeli oblegati z vprašanji, kje ga je dobil. Med debatami v lokalnih barčkah, ali so kolesa bmx boljša od ponyjev, se je nato kmalu obkrožil s talentiranimi posamezniki in odločil, da svoje seksi kolo ponudi še trgu. Kolo je ročno izdelano, po meri sestavljeno iz visokokakovostnih delov in naročiti ga je mogoče le pri Vanhulsteijnu. Cene posamičnih modelov, ki so na voljo v petih standardnih barvah (prilagajati pa je mogoče tudi barvo sedeža in platišč), se začno pri 1495 evrov in rastejo kajpak navzgor. (T. K.)

www.vanhulsteijn.com

Kulinarično božanstvo sredi Ljubljane

DiVino, čudovita restavracija v očarljivem mediteranskem vzdušju, se v pritličju Kristalne palače v Ljubljani ponaša z gastronomijo in vini, ki bodo začarala vsakega izmed vas. Toplina skrbno izbranih materialov ter številnih arhitekturnih detajlov oblikuje kuliso za prijetno druženje ob hrani.

Restavracija diVino

Ameriška 8, Kristalna palača, BTC City Ljubljana
info@divino.si, www.divino.si

Delovni čas:
Pon. – sre.: od 7. do 22. ure
čet. – pet.: od 7. do 23. ure
sobota: od 8. do 23. ure
Nedelja, prazniki: zaprto

Ponudba restavracije diVino je osredotočena na mediteransko kuhinjo s posebnim poudarkom na mesnih specialitetah z žara. Uživajte pa lahko tudi ob regionalnih mediteranskih specialitetah, množici rižot, solat in testenin. Vse jedi odlikujejo skrbno izbrane, naravne sestavine brez dodatkov.

V pritličju restavracije je urejena tudi trgovinica Dulcis Gourmet' z dobrotami iz Goriških brd, ki izkazujejo znanje slovenske kulinarične tradicije. Kupite lahko marmelade, vino, oljčno olje, pršut in druge sušene mesnine, kruh brez aditivov ter podobne izdelke.

www.tombraider.com

Počasni hibridnež

www.jvc.com

■ Digitalni fotoaparati ali kamere? **JVC**-jev aparat **GC-PX10** bi rad bil kar oboje. Katero vlogo bo večkrat prevzel, je seveda odvisno od vas, sposoben pa je zajemati visokoločljivostnega videa 1080 pik s 60 sličicami na sekundo ali fotografiranja negibljivih posnetkov z ločljivostjo 12 megapikselov. Posnetke zapisuje bodisi na pomnilniško kartico bodisi na 32 gigabajtov notranjega hrambenega prostora. Ker pa se včasih radi vživite v vlogo vohuna, lahko v ločljivosti 640 krat 480 zaslonskih točk snemate tudi upočasnjeni video s 300 sličicami na sekundo. Mogoče pa ujamete taščo, ki ji je na robu bazena spodrsnilo in je spektakularno čofnila v vodo. Cena: 669 evrov. (T. K.)

Vrnitev Lare Croft

■ Noben lik ni gejmerjev tako prevzel kot **Lara Croft** v *Tomb Raiderju*. Z zdaj že kulturno igro z osmimi nadaljevanji in dvema filmoma z Angelino Jolie v glavni vlogi se je akcijska pustolovščina spremenila v kulturni fenomen. Za jesen 2012 načrtujejo deveto nadaljevanje igre, v katerem naj bi se Lara vrnila k svojim začetkom, k ljubezni do arheologije. (B. O.)

Veganski in presni presežki

■ V kavarni **Sputnik** so se strastno lotili ponudbe obrokov brez sestavin živalskega izvora. Vsak dan pripravijo **vegansko kosilo**, polno zelenjave ter sočnega seitana ali mariniranega tofuja. Ekipa na Tržaški se navdušuje tudi nad novim kulinaricnim trendom – **presnimi sladicami**. Ker so sestavine surove, ohranijo hranilne vrednosti, presni čokoladni mus ali presna borovničeva torta pa vpeljeta v pametno sladkanje.

www.sputnik.siwww.landrover.si

Najlepši terenski kabriolet

■ Trdimo in za tem stojimo! To je **range rover evoque** s platneno streho, ki je za zdaj sicer še koncept, a kot tak namenjen odzivu javnosti in načrtovanju serijske proizvodnje. Če bo, in zelo verjetno bo, bo naprodaj šele čez tri leta. Pogonska tehnika bo najverjetneje enaka kot pri trdo-strešni različici. (V. K.)

The power to do more

Inspiron™ 15R

Stilski, zabaven in hiter prenosnik, ki ga bodo vsi člani vaše družine z veseljem uporabljali.

599,99 €

- Intel® Core™ i3-2330M procesor 2.2 GHz
- Pristni Windows® 7 Home Premium 64bit SLO / ANG
- Office 2010 Starter
- 39,62 cm / 15,6" HD 1366x768 WLED TrueLife zaslon
- 4GB DDR3 1333MHz delovnega spomina
- 500GB trdi disk, 7200 obr. / min
- DVD + / - RW optična enota
- nVidia GeForce GT 525M 1GB grafična kartica
- Spletna kamera 1,0 Mpix z mikrofonom
- HDMI, Bluetooth 3.0, WiFi b/g/n, 6-celična baterija
- Čitalec kartic, 2 x USB 3.0
- Črna barva
- DIN5110N62908, EAN: 3831106607636

Odkar uporabljam svojega novega Inspirona, sem pri delu bolj učinkovita, zato lahko več časa preživim s prijatelji.

Inspiron™ 17R

Zabavajte se z velikim 17" HD zaslonom, kjerkoli že ste.

499,99 €

- Intel® Pentium® procesor B950 2.10 GHz
- Pristni Windows® 7 Home Premium 64bit SLO / ANG
- Office 2010 Starter
- 43,94 cm / 17,3" HD 1600x900 WLED TrueLife zaslon
- 3GB DDR3 1333MHz delovnega spomina
- 320GB trdi disk, 5400 obr. / min
- DVD + / - RW optična enota
- Intel HD Graphics grafična kartica
- Spletna kamera 1,0 Mpix z mikrofonom
- HDMI, Bluetooth 3.0, WiFi b/g/n, 6-celična baterija
- Čitalec kartic, 2 x USB 3.0
- Črna barva
- DIN7110N63059, EAN: 3831106607643

Inspiron™ 17R

Zabavajte se z velikim 17" HD zaslonom, kjerkoli že ste.

689,99 €

- Intel® Core™ i5-2430M Procesor 2.4 GHz
- Pristni Windows® 7 Home Premium 64bit SLO / ANG
- Office 2010 Starter
- 43,94 cm / 17,3" HD+ 1600x900 WLED TrueLife zaslon
- 4GB DDR3 1333MHz delovnega spomina
- 500GB trdi disk, 5400 obr. / min
- DVD + / - RW optična enota
- Intel HD Graphics 3000 grafična kartica
- Spletna kamera 1,0 Mpix z mikrofonom
- HDMI, Bluetooth 3.0, WiFi b/g/n, 6-celična baterija
- Čitalec kartic, 2 x USB 3.0
- Črna barva
- DIN7110N63301, EAN: 3831106607650

SWITCH
by design studio

Inspiron™ 17R

Zabavajte se z velikim 17" HD zaslonom, kjerkoli že ste.

799,99 €

- Intel® Core™ i7-2670QM Procesor 2.2 GHz
- Pristni Windows® 7 Home Premium 64bit SLO / ANG
- Office 2010 Starter
- 43,94 cm / 17,3" HD 1600x900 WLED TrueLife zaslon
- 4GB DDR3 1333MHz delovnega spomina
- 500GB trdi disk, 5400 obr. / min
- DVD + / - RW optična enota
- nVidia GeForce GT 525M 1GB grafična kartica
- Spletna kamera 1,0 Mpix z mikrofonom
- HDMI, Bluetooth 3.0, WiFi b/g/n, 6-celična baterija
- Čitalec kartic, 2 x USB 3.0
- Črna barva
- DIN7110N63429, EAN: 3831106607667

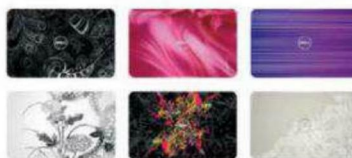
M Tehnika

Ponudba je na voljo v M Centrih Tehnike po vsej Sloveniji do odprodaje zalog. Več na www.mtehnika.si

* SWITCH® by Design Studio nadomestni pokrovi so na voljo v vseh M Centrih Tehnike za doplačilo in po naročilu.

SWITCH
by design studio

Sedaj lahko vaš prenosnik popolnoma prilagodite svojim željam! Na voljo so SWITCH® by Design Studio nadomestni pokrovi z različnimi motivi, ki jih namestite na prenosnik na enostaven način le v nekaj sekundah. *

Osebni računalnik,
zdaj res preprost.

Windows 7

www.scott.si

Franja, prihajam!

■ Kdor se bo letos na start legendarnega maratona Franja pripeljal s tem **Scottovim** lepotcem, bo do vzpona na Kladje letel kot sneta sekira, saj so bicikel razvili v vetrovniku ekipe F1 Mercedes. Gre za do zadnje podrobnosti izpiljeni **foil** (6999 evrov), ki se ponaša z izjemno togostjo, majhno težo in odlično aerodinamiko. Kolo bolje pospešuje, kolesar pa zaradi aerodinamičnosti lažje ohranja hitrost. Tako da bo po tem, ko si jo bo nabral, kladenski klanec kar preletel! (B. O.)

Perverzna majica

www.themostexpensivetshirtintheworld.com

■ Pri **Superlative Luxuryju** so vzeli stoodstotni organski bombaž, ki nežno boža še tako občutljivo kožo, na sprednjo stran nadedli bleščeč simbol iz osmih belih in osmih redkih črnih diamantov ter trgu ponudili najdražjo majico na svetu. Zanj hočejo perverznih 400 tisoč ameriških dolarjev oziroma okoli 303 tisoč evrov. V čem je štos? Tkalci pravijo, da so hoteli pokazati, da je lahko tudi najbolj dekadentno kapitalistično razdajanje prijazno do okolja. Morda si jo bo Roman Abramovič omisllil za martinčkanje na še eni superjanti. (D. H.)

Končno

sportbrake.jaguar.com

■ O kombijevskem jaguarju se govori že nekaj časa in zdaj je tu: **jaguar XF sportbrake** je za pet milimetrov podaljšana in za nekaj manj kot 70 kilogramov težja različica limuzine XF, seveda ima zato večji in tudi prilagodljivejši prtljažnik. Takšen naj bi mešal

štrene A6 avantu, seriji 5 touring in razredu E T. V sportbraku je prtljažnik velik od 550 do 1675 litrov, od tekmecev pa ima menda nekaj več prostora za glave na zadnji klopi. Motorji v njem so enaki kot v limuzini in zmorejo od 190 do 275 'konj'. (V. K.)

NAJDI SVOJE MEJE

Optimalna vzdržljivost FENIX svetilke HP11 omogoča, kar 206 ur delovanja v najbolj ekstremnih razmerah. Svetlobni snop doseže neverjetnih 154 metrov. Svetilka ima le 180 gramov in doseže zavidljivih 277 lumnov ter ima življenjsko dobo kar 50.000 ur.

Izdelana je iz anodiziranega letalskega aluminija in visoko kakovostne plastike. Vodoodporna po standardu IPX-6. Svetilka ima ojačano ultra-čisto dvojno lečo z anti - reflektivno prevleko proti odsevu in Premium Type III anodiziran premaz proti rjavenju.

Pokaži svoje srce!

2012 IIHF
Svetovno prvenstvo
v hokeju na ledu
divizija I, skupina A
15. - 21. 4. 2012
Ljubljana - Stožice

2012
IIHF
ICE HOCKEY
WORLD
CHAMPIONSHIP
SLOVENIA
Ljubljana
Division I - Group A

Prodaja vstopnic:
Eventim in bencinski servisi Petrol

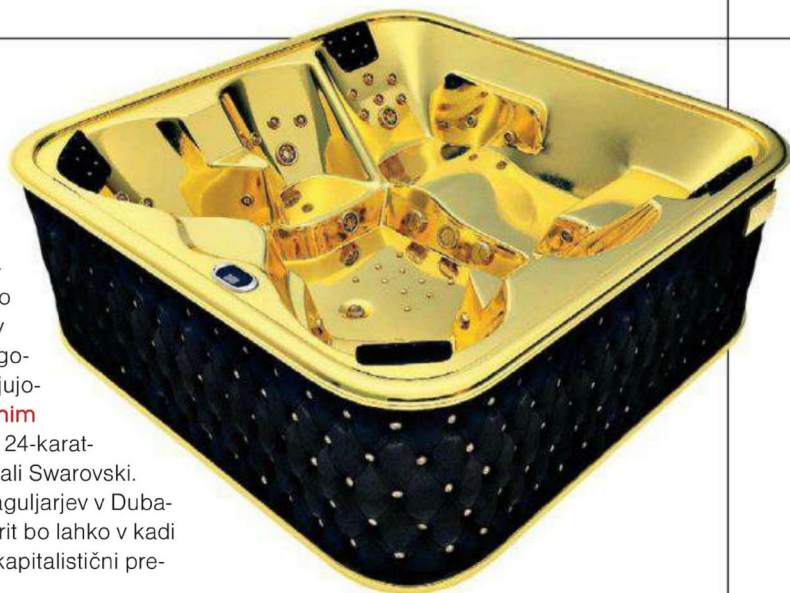
SLOVENIA HOCKEY

Potopljeni v zlato

www.arcaromartini.com

■ Najprej vam za popolno sprostitev prek posebnih vzglavnikov topla voda teče po vratu in ramenih. Pri tem se namakate v ozonsko prečiščeni vodi, da se vaši družinski dragulji venomer očedijo v kar čim bolj neoporečni izvirnici. Nastavitve brbotanja in curkov usmerjate na platinasti nadzorni plošči. Sistem aquaserene omogoča edinstven obtok, da lahko med namakanjem poslušate pomirjujoče pretakanje vode. Omenimo še, da vse našeto pripada **luksuznim kopalnim kadem**, ki so jih pri podjetju **Arcaro Martini** izdelali iz 24-karatnega zlata, odeli v žlahtno črno ali belo usnje in okrasili še s kristali Swarovski. Prvo takšno kad si je ob predstavitvi na mednarodnem tednu draguljarjev v Dubaju nabavil lokalni šejk za sočnih 1,4 milijona evrov. Svojo bogato rit bo lahko v kadi namakal s petimi izbrankami – toliko ljudi namreč lahko gosti ta kapitalistični pre-sežek higienske industrije. (D. H.)

www.nikestore.com

■ Nike pravi, da so njegovi novi nogometni čevlji **mercurial vapor superfly III**, **t90 laser IV**, **tiempo legend IV elite** in **CTR360 maestri II elite** tako inovativni, da so se z njimi na nogah tudi največji levaki na nogometnih zelenicah sposobni preleviti v bombarderje tipa Wayne Rooney. Preverite sami za 180 do 350 evrov. (T. K.)

Odrešitelji lige

Vonj po Afriki

www.boss-fragrances.com

■ **Hugo Boss** se je pridružil Unicefovi iniciativi Schools for Africa. Ponudil je omejeno serijo parfumov **orange unicef** (60 ml, 51 evrov) in se zavezal, da bo za vsak prodani flaškon financiral en dan izobraževanja za 50 otrok na Madagaskarju. Ikonična dišava je namenjena njej, mešanica vonjev sladkega jabolka, belih cvetov in vanilje pa spominjajo na ženstvenost in toplino. (T. K.)

Retrovizija

www.bknydesign.com

■ Kako bi vam lahko stari dobri iPad prve generacije kar najbolje služil? Do bridkega konca bi ga bilo vredno poriniti v ležišče **V-luxe**, ki ga spremeni v retro televizor, no, predvajalnik videoposnetkov in tudi glasbe. Kajpak je tanjši, kot so bile tiste omare izpred petdesetih let, a zato polno funkcionalen. V-luxe si je izmislila **Anne Patterson**, če ga želite imeti, pa jo boste morali potegniti za rokav prek njene spletne strani. Cene, da vas ne bi prestrašila, nalašč ne izda. (T. K.)

Povrnite si samoza-vest

■ Ena od moških težav je izpadanje las, kar pogosto vodi do občutka neprivlačnosti, občutka staranja in izgube samospoštovanja. Zato je **L'Oréal Professionnel Homme** oblikoval izdelek **fiberboost** – šampon za gostoto in redke tanke lase. Rezultat so na dotik gostejši lasje, območje pleše se zmanjša. Poleg tega so lasje nahranjeni, sveži in vitalni. To jim je pri **L'Oréalu** uspelo s tehnologijo **intra-cylane™ + guarana**. **Intra-cylane™** je aktivna sestavina, ki se aktivira ob dotiku z vodo, poznana tudi kot botoks za lase. Prodre v lase, deluje kot polnilo, ki se širi in krepi las. Lasje postanejo takoj krepkejši. **Guarana** pa je poznana po stimulativnih in osvežilnih lastnostih. Vsi izdelki **L'Oréal Professionnel Homme** so dostopni samo v vodilnih frizerskih salonih.

www.facebook.com/lorealpro.si

Hvala, ker obstajaš!

■ Nekaterе tradicije so tu, da bi ugasnile, medtem ko so druge ustvarjene, da bi trajale. Leta, ki so pretekla v proizvodnji in izpopolnjevanju edinstvenega okusa biskvita **Jaffa**, ter generacije zadovoljnih kupcev in ljubiteljev sladice nam govorijo, da je tradicija **Jaffa** ustvarjena, da traja! Če imate radi sladice, doslej pa še niste imeli priložnosti ugotoviti, zakaj **Jaffa** iz Crvenke toliko let osvaja z dobrim okusom, je skrajni čas, da se prepustite čarom edinstvenega biskvita, polnjenega s pomarančo in prelitega s čokolado.

Užitek igranja

■ **BMW**-jeva **serija 1** seveda ni samo igračka, toda nas je, priznamo, med vožnjo iz Ljubljane do blejskih kremnih rezin 118d večkrat izjemno kratkočasil. Predvsem s spreminjanjem načina vožnje iz varčnega eco pro prek udobnega običajnega do športnega. V športnem je dizelski motor živahno poskočen, sploh ko voznik prevzame ročno komando nad vrhunskim osemstopenjskim samodejnim menjalnikom. Ali pa se s sopotnico živahno poigra, kajti za dva zaljubljena je v enki prostora razkošno dovolj. Tudi za prtljago.

www.bmw.si

En izdelek za dvojno uporabo

■ Vsi trije **Bamboovevi** izdelki za moške – **šampon in gel za umivanje telesa**, **negovalna emulzija in pena za brtje** in **thickening gel losjon** – so za dvojno uporabo, izdelani pa so iz čistega ekstrakta bambusa in izredno hranilnega olja konopljinih semen. Šampon in gel odlično očisti tako lase kot kožo ter hkrati ohranja naravno vlažno ravnovesje, ki zagotavlja, da ostanejo lasje in koža mehki in zdravi. **Negovalna emulzija in pena za brtje** utrdi, regenerira in zašiti lase, da so opazno močnejši, debelejši in bolj zdravi, koža pa je navlažena in sveža. Kot pena za brtje pa preprečuje razdraženost in rdečico tudi pri najbolj občutljivi koži. **Thickening gel losjon** je namenjen stajlingu in zaščiti kože na glavi. Vlaži lase in lasišče ter hkrati ščiti nežno kožo glave pred škodljivimi sončnimi žarki. Redkim lasem zagotavlja polnejši videz, več volumna in lažje oblikovanje.

Žepna igrača

www.sony.com

■ Sonyjeva najnovejša ročna konzola **vita** je te dni obiskala Slovenijo in se nam razgalila. Pravokrvna naslednica PSP-ja izboljša igralno izkušnjo v vseh pogledih, odlikujejo pa jo velik petpalčni visokoločljivostni zaslon OLED, že v startu zajetna bera iger in organska navezanost na večjega brata – playstation 3. Novost je tudi v tem, da je zdaj zaslon prilagojen šlatanju, da naprava podpira geolokacijsko storitev Near in da je naphana s kupom tipal. Za vito z brezžično povezljivostjo je treba seči v žep po 249,99 evra, tisto s povezljivostjo 3G pa trgovci ponujajo za pet desetakov več. (T. K.)

www.aeyo.com

Trojna doza zvoka

■ Starejši avdiofilci se s solzami sreče v očeh poslavljajo od časov, ko so bili tisti najbolje zveneči zvočniki žal videti kot kante za smeti, saj pojav zvočnikov **trio classico** zanje pomeni, da jim bodo žene končno dovolile vrnitev iz kleti v dnevno sobo. Kompozicija, visoka 152 centimetrov, spominja na skote nezakonске zveze pozavne in tube ter je opremljena z vso nemško akustično tehniko podjetja **Avantgarde**, zaradi katere si boste mislili, da na filharmoničnem koncertu sedite na kolenih tipa s činelami. Hitre in kompleksne sekvence zvoka tile lepote neverjetno natančno ločijo med sabo, od tekmecev pa se razlikujejo z enako osupljivo ceno. Za enega boste morali odšteti nekje 31.500 evrov, za par pa ... Ah, pa saj znate računati. (T. K.)

www.avantgarde-acoustic.com

Cestna telovadba

■ Za vse navdušene kotalkarje, ki ste 'preživeli' iz prejšnjega stoletja, hkrati pa se borujete z odvečno telesno težo, si je nemško podjetje **Aemotics** iz Münchna izmislilo prevozno sredstvo, s katerim ne boste le prišli na cilj, ampak boste na poti do tja privabljali poglede mimoidočih in, khm, potelovadili. Hibridnež, ki spominja na plod nečistovanja bicikla, rolerjev in rolke, sliši na ime **aeyo** (379 evrov). Tako nekako boste tudi kriknili prvič, ko boste stopili nanj, misleč, da vas bo vrglo vznak. (T. K.)

V tretje

www.porsche.com

■ Gre rado, a je šlo zelo rado in dovolj hitro že drugič in prvič. To je **porsche boxster**, mali porsche s sredinskim motorjem. Tokrat je zaradi aluminija za približno sto kilogramov lažji, z večjim bratom 911 si deli približno polovico sestavnih delov (tehnično skoraj enak je denimo prednji del avtomobila do vetrobranskega stekla), največji plus pa je zagotovo šest centimetrov daljša medosna razdalja. Zdaj v njem ne bodo trpeli niti dolgini, obenem pa je na cesti postal bolj predvidljiv in s tem še bolj uživaški. Tudi širši je, ampak tudi nižji, pa so njegove mere zelo blizu tistemu, kar oznanja – da ne gre le za športnika, ampak (po videzu) že za superšportnika. Pogon se kljub nekoliko povečanim zmogljivostim malce spogleduje z 'downsizingom' (za 0,2 litra manjša prostornina osnovne različice), ostaja tudi

močnejša različica S. Navadni boxster zmora 195 kilovatov (265 'konj'), S pa uživaških 50 'konjev' več. Ko k temu dodate še sedem-stopenjski dvosklopčni menjalnik PDK, se boxster spremeni v izstrelak brez strehe nad glavo. No ja, lahko je tudi s streho nad glavo, sprememba med obema 'agregatnima' stanjem pa je možna tudi med vožnjo (do hitrosti 50 kilometrov na uro) in v vsega devetih sekundah. Ko je nad glavo platno, se boxster po udobju lahko kosa tudi z limuzinami, ko ga ni, navdušuje z ravno prav preprih in simfonijo iz (sredinsko nameščenega) motorja in izpuha. Ni ferrari, a kljub temu si omislite rdečega s črnimi platišči z rdečo črto, rumenimi zavornimi čeljustmi (doplačilo za keramične zavore ni nujno) in, hm, morda bež usnjem v notranjosti? (V. K.)

2000 razlogov za

Izbral sem paket **Povezani 2000**, ki poleg **500 minut** pogovorov v omrežju Mobitel in **500 minut** v ostala slovenska omrežja vključuje tudi **500 SMS-/MMS-ov** ter **500 MB** prenosa podatkov. Tako mi omogoča brezskrben dostop do informacij v vsakem trenutku.

V tujini po enakih cenah kot doma

Preden grem v tujino, si v Telekomovem centru prikskrbim **Komunikator**, ki mi omogoča, da **iz tujine** komuniciram **po enakih cenah kot doma** in tudi **klice sprejemam brezplačno**. Na letališčih, hotelih in lokalih v tujini poiščem brezžično omrežje WLAN ter pogovore in SMS-e opravim s prenosnikom in slušalkami prek interneta. Na ta način se izognem visokim stroškom v tujini.

etrgovina.mobitel.si

Rad preverim ponudbo in popuste v E-trgovini, kjer je na enem mestu zbrana široka ponudba akcijskih mobitelov, dodatne opreme ter ostalih artiklov. Čakanje v vrsti je preteklost. Nakup lahko opravim hitro in enostavno z nekaj kliki. **Nakup v E-trgovini** se splača, akcijski mobiteli in nekateri ostali artikli so na voljo **z brezplačno poštnino**.

E-pošta Integral je enostavna

Danes mi je prišlo zelo prav, da lahko svojo zasebno in službeno e-pošto spremljam prek mobitela, ko nisem v pisarni. Ko prejmem e-pošto, se mi na zaslonu mobitela takoj izpiše. Najprej sem **Integral testiral brezplačno** in se prepričal, da je super. Sedaj plačam 2,49 EUR na mesec in **dobim še neomejen prenos podatkov** za pošiljanje e-pošte v omrežju Mobitel!

Za več informacij o storitvah Mobitel obiščite Telekomov center, www.mobitel.si ali pokličite brezplačno številko 041 700 700 ali 080 8000.

Glasba zavoljo glasbe

Kaj: Festival Godibodi 2012

Kdaj: od 17. do 21. aprila

Kje: prizorišča po Sloveniji

■ Agencija, založba in distribucija Celinka je pred leti nastala zato, da bi v Sloveniji imeli založbo, ki zna prisluhniti vsakemu glasbeniku in med slišanimi odkriti tiste, ki potrebujejo in si zaslužijo pomoč, da si izborijo prostor na sceni. Založba, ki nam je med drugim predstavila tudi Katarino Malo – naši bralci jo zelo dobro poznajo –, ima zdaj že pet let zaporedoma dovolj razlogov, da iskrene domače glasbenike pred poljem združi tudi na odmevnem festivalu Godibodi. Skupaj z zavodom Godibodi bodo tako tudi letos izvedli številne koncerte po vsej Sloveniji, od Ljubljane prek Kranja do Maribora. Kaj lahko pričakujemo? Inovativno glasbeno ustvarjalnost izvajalcev, ki jih ravno ne slišite vsak dan na radijskih postajah, avtorsko glasbo, ob kateri se boste načudili, koliko skritega talenta odmeva po naših poljih, priredbe sodobnih hitov in ljudsko glasbo pozabljenega časa – godba vseh dimenzij. Največ glasbenih užitkov bomo doživeli kar pod zvezdnatim nebom Lutkovnega gledališča v Ljubljani (Oder pod zvezdami), kjer se bo v štirih dneh zvrstilo osem izvajalcev, drugo prizorišče v Ljubljani pa bo v hostlu Celica. Maribor nas bo vabil v klub Satchmo, s kranjskimi domačini pa se bomo zabavali v Hiši Layer. Da bo mera polna, se bomo v soboto po koncertih v Ljubljani zabavali še na ustrezno podprti sklepni zabavi. Za podrobnosti pokukajte v okvirček.

Kdo in kje?

■ Na ljubljanskem Odru pod zvezdami bodo nastopili Neomi, Volk Folk, Jazoo, Klarisa Jovanovič & Della Segodba, Katja Koren, Nula Kelvina, založba Celinka pa najbolj poudarja predvsem nastop skupine Katice, saj bodo predstavili skladbe, posnete v sodelovanju s priznanim producentom Aldom Ivančičem. Poleg njih bomo slišali še Chrisa Eckmana, Jano Sen in Aritmijo duo, medtem ko bodo Maribor zavzeli Nula Kelvina ter Eva Hren & Sladcore, prav tako pa bomo tam lahko ujeli Katjo Koren. Medtem se bodo še na odru v Kranju predstavili Volk Folk, Neomi in Jazooji. Večino slišane bo na voljo tudi na svežih studijskih albumih – pri Celinki bodo namreč v času festivala izdali kar sedem novih albumov! Preverite jih na www.celinka.si.

20. aprila

Prihajajo v miru

Kaj: Laibach – We Come In Peace

Kje: Kino Šiška, Ljubljana

■ Slovenski rokovski uniformiranci šopajo po turneji We Come In Peace, v sklopu katere bodo ob spremstvu premiere filma Jekleno nebo nastopili tudi v središču urbane kulture v Ljubljani. Laibach so za pričujoči film spisali spremno glasbo, obenem pa bo nastop tudi napoved prihajajočega albuma *An Introduction To ... Laibach*. Kako se sliši odmev črne komedije o nacistih, preverite kar v živo.

20. aprila

Prijatelj velikih

Kdo: DJ Norman Doray

Kje: Klub Plusminus, Maribor

■ Novinec na elektronski sceni, a že zdaj mojster za gramofoni. Učil se je ob boku Davida Guetta in z njim nastopil celo na famozni turneji Fuck Me I'm Famous. Kukal je tudi pod roke zasedbi Swedish House Mafia, zdaj

pa vse izkušnje pridno izkorišča za solo kariero. Veseljaški, poletni, zelo plesni house ritmi mladega Normana bodo to noč vabili na plesišče kluba v štajerski prestolnici.

27. aprila

Zabavajmo se na odprtem

Kaj: Magma X – veliki open air party

Kje: Center Magma X, Nova Gorica

■ V Novo Gorico prihaja šopek didžejev, ki bodo od 20. ure poskrbeli, da se bo pod zvezdnatim spomladanskim nebom plesalo vse do jutranjih ur. Vočilne ritme prevzemata romunski didžej Sasha Lopez in eksotični Nick Kamarera, ki bo na dogodku tudi premierno predstavil svoj novi videospot *Get A Life*. Poleg njiju pa še Alessio Bomb, Stefano Munari in dva finalista tekmovanja DJ Fest. Rejvamo!

8. maja

Milijonski metalci

Kdo: Metallica

Kje: Ušće Park, Beograd

■ Legendarna metalska skupina, na sceni že od 1981., ki je trše ritme pripeljala na lestvice. Imajo devet gremijev in so četrto najbolj prodajani bend na svetu s kar 52 milijonov prodanih albumov samo v Združenih državah v obdobju od 2009.

do danes. Lani so takoj po kolaboraciji z Loujem Reedom za album *Lulu* začeli ustvarjati nov, deseti samostojni studijski album. Prave starešine.

Pripravljen na avanturo

Miran Stanovnik je avanturist, športnik in borec, ki ne odneha zlahka, ko se napoti proti svojemu cilju. Prav tako trpežen in neuničljiv pa je njegov telefon Sony Xperia™ active.

2012

Naš Pušavski lisjak ničesar ne prepušča naključju in ne sprejema kompromisov v lovu na vrhunske dosežke. Prav zato ga je novi **Sony Xperia™ active** navdušil. »Ko sem na dirki ali zgolj na pripravah, mi dobro delujoča tehnika, ki jo imam s seboj, pomeni ogromno. Ne predstavljam si, da bi v trenutku, ko bi moral poseči po mobilnem telefonu, ta odpovedal, saj me to lahko stane dragocenega časa na dirki ali celo česa hujšega. Prav zato mi je pri Xperii active všeč, da zdrži vse obremenitve uporabe v najbolj surovih okoliščinah, pa naj bo to v puščavi v vročini, prahu ali doma, ko se pripravljam na dirke in z motociklom ali kolesom drvim po terenu v vsakršnem vremenu.

Telefon je združljiv (aplikacija) tudi z Garminom oziroma njegovim sistemom za spremljanje srčnega utripa med vadbo. (ANT+compliant)

Prenese vse, dež, sonce in padce, a obenem združuje vse, kar mora imeti sodoben pametni telefon!

»Pametni telefon Xperia odraža našo zavezanost, da ponudimo aparate za aktivne potrošnike, ki osupljajo s svojo zunanostjo in notranostjo,« pravi pri Sony Mobile. Telefon Xperia active je popolnoma odporen na vodo in prah, opremljen z zaslonom na dotik, ki je odporen proti praskam, omogoča uporabo tudi z mokrimi prsti in vsebuje tehnologijo, ki zagotavlja vidnost tudi ob močnem soncu. Z njim lahko snemate HD video filme tudi pod vodo.

Tehnične značilnosti:

Masa: 110,8 g Mere: 92,0 x 55,0 x 16,5 mm

Zaslon: 3-palčni zaslon TFT Reality Display z mobilnim pogonom BRAVIA

Čas govora: 5 ur, 31 minut Stanje pripravljenosti: 351 ur
Čas za poslušanje glasbe: 25 ur

Google Android 2.3 (Gingerbread)

1-gigaherčni procesor Snapdragon

5-megatočkovni fotoaparati z avtofokusom, 8x digitalna povečava, LED-bliskavica, zaslonka f/2.6

Facebook: <https://www.facebook.com/sonymobilesi>

Twitter: <https://twitter.com/sonyxperias>

YouTube: <http://www.youtube.com/sonyxperias>

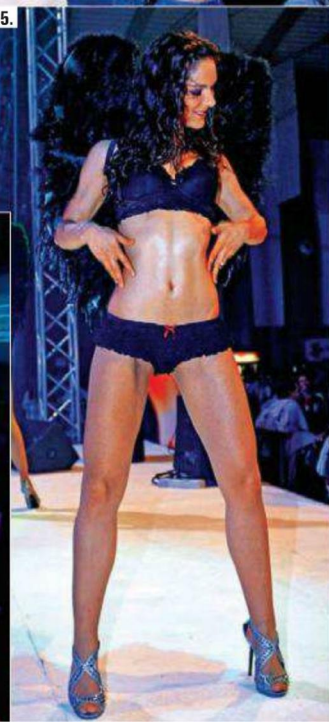

PLAYBOY WHITE INVASION

Lepih deklet se je na povsem polnem Gospodarcu trlo, mladci so vzdihovali za Playbojevimi dekleti, domačimi in iz tujine.

1. Od leve sedijo tri izbranke tujih uredništev, Poljakinja Katarzyna Danysz-Zelewska, Slovakinja Dagmar Jihlavcová in Čehinja Kamila Hermanova Danysz-Zelewska, luštna Patricia Gnida je spremljala nemško *Playboyevo* dekle leta Mio Gray, katere uspešna pot se je začela v slovenskem *Playboyu* in njen/naš piktorial je objavilo že rekordnih 19 *Playboyev* po svetu! (Bravo, fotografinja Ivana Krešič!) Povsem na desni sta naši Ana Dravinec in Sara Merčnik. 2. Naše aktualno dekle leta Viktorija Manzinni z urednikom vaše najljubše revije. 3. Sanja Grohar v sendviču naših zajčic Amande in Samante. 4. Gospodarsko razstavišče je bilo nabito polno. 5. Za mično plesno stimulacijo je bilo odlično poskrbljeno. 6. Vau! 7. Pevka Alenka Gotar se je odlično zabavala. 8. Brez naših lepotic z ušeski ni *Playboyeve* zabave. 9. Maja Kljun s krasnim dekoltejem. 10. Nagajiva Sara. 11. Mateja Malnar (desno) je lepo objela erotično plesalko Pio. 12. Za glasbo so skrbeli svetovno znani didžeji: DJ Chuckie, R.I.O., Arty, Thomas Gold ... 13. Naša dekleta, Sara, Anka, Viktorija, Ana in Maša, so prišla na parti skupaj. 14. Lepo, kajne. 15. Miša Margan s svojim izvoljencem Gorazdom, ki izdeluje fantastično čokolado. 16. Patricia Gnida in vedno čudovita Mia Gray. 17. Povsem polna dvorana mladostniške energije. 18. *Playboyev* art direktor Gojko Zrimšek vedno uživa v lepi ženski družbi.

6.

8.

9.

11.

10.

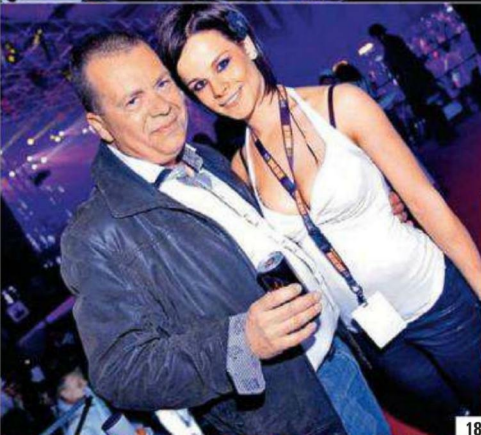
12.

13.

14.

18.

17.

16.

15.

Martinov grand slam

Martin Solveig nam je povedal, zakaj je lepo biti Martin Solveig.

F

rancoski house didžej, ki je s producerskega stolčka postavil kraljico popa Madonno spet tja, kjer ji je mesto – na vrh svetovnih lestvic. Ko ni v studiu, igra tenis z Bobom Sinclairom ali le uživa v globalnem odmevu unikatnega glasbeno-vizualnega projekta *Smash*, ob družbi Novaka Đokovića in Gaëla Monfilsa. Pred prihodom na Gospodarsko razstavišče, kjer bo 26. aprila nastopil na spomladanskem Red Partyju, smo z njim podelili nekaj besed.

PB: Vaš aktualni album *Smash* je izšel ob spremstvu igranih spotov, ki za samo glasbo pomenijo unikatno zgodbo. Kako se je duhoviti duet Martina in Lafaille, protagonistov teh spotov, rodil? Kdo bi si namreč mislil, da je didžej Gregory Darsa tako nardarjen igralec?

MS: Z Gregom sva prijatelja že, odkar se spominjam. Imela sva zamisel, jo preizkusila in je zelo dobro delovala. Zdaj je prav strašljivo, kako enostavno Greg smukne v lik Lafaille, ko tega niti ne pričakuješ. Čeprav sem z njim preživel ogromno časa na turnejah in seveda na snemanju serije spotov za *Smash*, me še vedno nasmeji – včasih celo do bolečine! Lafaille je genialen lik in obenem tudi zelo priljubljen, tako da verjamem, da je pred njim še zelo plodna kariera.

PB: Več kot 60 milijonov ljudi si je na Youtubeu že ogledalo videospot singla *Hello*, prvega komada z albuma *Smash* – v čem je skrivnost vaše najnovejše glasbene kreative, ki jo dela tako drugačno, privlačno, prepoznavno in predvsem povsod sprejeto?

MS: Mislim, da je *Hello* le eden tistih komadov, ki ostane v glavah ljudi. Je zelo preprosta skladba, na katero lahko mrmrate, in zato jo obožuje neskončno število starih in mladih. Ne boste verjeli, ampak obstajajo številni videi

na Youtubeu, v katerih mame svoje dojenčke mirijo tako, da jim predvajajo *Hello*. Video pa je spet druga zgodba, je prvi takšen projekt, v katerem smo postavili tudi rekord in je zato prejel tako veliko ogledov.

PB: Kaj lahko pričakujemo od dueta Martina Solveiga in Gregoryja Darse na slovenskem odru?

MS: Točno to, kar lahko vidite v videospotih. Celotna kostumografija, humoristični skeči in seveda Lafaille, ki je pač Lafaille.

PB: Kdo je boljši teniški igralec – vi ali Bob Sinclair?

MS: [smeh] Oba sva odlična športnika, ampak ne morem reči, da sem tako dober kot on. V resnici je Bob brez dvoma boljši v tenisu.

PB: Kako je bilo spoznati Madonno, ko vas je kot enega od producentov povabila k sodelovanju ob snemanju njenega zadnjega albuma *MDNA*?

MS: Sodelovanje je najverjetneje plod uspeha skladbe *Hello*. Z njo sta se moja glasba in moj zvok odprla svetovnemu občinstvu in mislim, da je bila Madonna s svojo ekipo del tega občinstva. Po predstavitvi smo kmalu

imeli delo v studiu, sprva v Londonu in nato v New Yorku. Vse drugo pa je, kot pravijo, zgodovina v nastajanju.

PB: Kdo vam je prvi čestital, ko je Madonnin singel *Give Me All Your Luvin'*, katerega producent ste, začel naskakovati svetovne lestvice?

MS: Vsi! Elektronska pošta je ponorela, telefon je ponorel in imel sem malo proslavo s svojo ekipo v Parizu. To je bil vsekakor poseben dan, sploh ker lahko sproti spremljaš številke na iTunes.

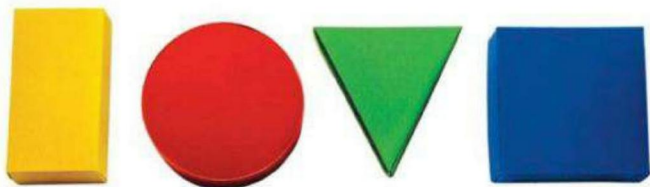
PB: Na katere projekte se boste osredotočili v bližnji prihodnosti?

MS: V tem letu bom sodeloval na številnih velikih festivalih in se osredotočil predvsem na to. Uspeh singla *Hello* mi je zapolnil letošnji urnik nastopov in rezultat sem videl že v letu 2011, ko sem bil na koncu leta popolnoma izčrpan. Seveda bom sodeloval pri nadaljnjem razvoju Madonninega projekta *MDNA*.

PB: Na koga boste stavili na letošnjem Roland Garrosu 2012?

MS: Enostavno vprašanje – na Novaka Đokovića in Gaëla Monfilsa! Moja heroja!

Žrtev pohotne nespečnosti

■ Ameriški vokalist in kitarist **JASON MRAZ** neobremenjeno prizna, da ima spalno motnjo. Štiriintridesetletni brenkač iz Virginije, ki smo ga leta 2008 ob izidu njegovega tretjega albuma nekoliko bolje spoznali tudi pri nas – mediji smo takrat zvedavo odkrivali njegove pop rokove vragolije pod naslovom *We Sing, We Dance, We Steal Things* – je namreč pravi nočni posiljevalec. No, zadeva je veliko bolj ljubka, kot se sliši na prvi odmev. Jason namreč ponoči med spanjem zunaj stanja zavesti naskoči svojo izbranko. In tega se zjutraj niti ne spomni. Njej je to menda smešno, četudi ji tu in tam krade močno potreben spanec. Ni pa se nad Jasonovim nočnim avanturizmom navduševal njegov bobnar, ko sta bila primorana na turneji neko noč spati v isti postelji. »Ne morem verjeti, da sem ga zagrabil za tisto kosmato rit,« režeče sikne Jason, ki obenem potrdi, da gre v resnici za diagnosticirano motnjo spanja, ki niti ni tako zelo redka. Je pa precej bolj zabavna kot denimo smrčanje. A bolj kot s spanjem se Jason te dni zaposluje z zdaj četrtnim studijskim albumom **Love Is A Four Letter Word**, na katerem prek ducata komadov z romantično-satiričnimi besedili kuje svoj izbrani zvok ameriškega pop roka, v katerem sta vodilo predvsem dober glas in uglašena kitara.

! TRDE RIME, ŠE TRŠE PESTI

»Pripeljem ti pičke, organiziram gang bang,« pravi Challe Salle, raper, ki poslušalcu tolikokrat zagrozi z besedami in pogledi, da se resnično začuti gangstersko ozadje tega verjetno pri nas najbolj pristnega uličnega besa. Challe ve, da sta pravi rap in pravi imidž nerazdružljiva, zato spravi na plan na videz hudo nevarne kolege, AK-47, gandžo, evrske petstotake in celo pitbula. Bleščeči video za nov komad *To je to* (več kot 160 tisoč ogledov na YouTubeu) napoveduje album *Kristalno jasno*, o katerem bo tekla debata ob koncu letošnjega poletja. S Challem ni zabjancije!

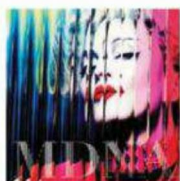
Oblečena v vse žanre

■ Diplo je tisti ameriški didžej, ki je žural s Tiestom v eksplozivnem hitu *C'mon*, kjer se je še raperski starešina Busta Rhymes podvrgel valu elektronske prevlade. Zdaj je Diplo združil moči še s Santi White, venomer v živopisna oblačila odeto hiphoperko iz Philadelphie, ki se po svoje komade sicer podpisuje z vzdevkom **SANTI-GOLD**. Skupaj z vojsko uveljavljenih producentov, ki notne zapiske spreminjajo v bogata izplačila, sta si Santi in Diplo zamislila njen drugi studijski album **Master Of My Make-Believe**. Z njim Santi kot nekoliko bolj alternativna, eksperimentalna ustvarjalka R&B-ja širokogrudno vabi v svoj element danes obvezno elektroniko in jo dodaja na seznam žanrov, s katerimi vedno rada začini svoje izdelke, od džeza in reggaeja do celo izbrane nigerijske glasbe. Santigold ima zlato v imenu, potrebuje pa ga še na transakcijskem računu, zato se zdi smelo, da se ujame v aktualni val elektro hiphopa in še sama pokaže, kako si zamišlja ta izredno kompatibilen žanrski par. Enostaven podvig za dekletke, ki jo številni kritiki večkrat označijo kot multikulturno in na svoj način skorajda brezžanrsko v tem, da pravzaprav črpa iz vseh žanrov. Če si vse, potem nisi nič?

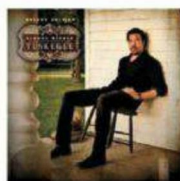
BRUCE SPRINGSTEEN

Wrecking Ball
Columbia, 2012
Sedemnajst albumov je zdaj v zbirki 62-letnega domoljubnega rokerja, ki žaga uspešnice že od leta 1969. Novi album vsebuje 11 skladb, na njem pa Springsteen ostaja Springsteen te toliko, da upraviči pričakovanja oboževalcev, sicer pa čez rokovo osnovo pogumno lepi teksturo novjših zvokov in izkušnje, nabranih pri sodelovanju z bendom Seeger Sessions. Legenda je tudi po skoraj pol stoletja svež in zagnan, pa čeprav poje himne domovini, ki danes nima več obilja prijateljev.

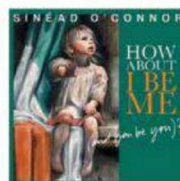
MADONNA

MDNA
Interscope, 2012
Evlorinca kraljica popa ne poči. Nagrabila je tri uveljavljene producete iz raznovrstnih oddelkov elektronske glasbe in skupaj so naklepali njen 12. album, na katerem se Madonna na vseh ravneh trudi biti mlajša, kot sicer je, in vsestransko aktualna v melodijah, ki so ustrezno plesne in trendne. Pri tem se je, kot pravi sama, zanašala na sodelovanje z najbolj divjimi in odštekanimi ljudmi na sceni, kar seveda vključuje Nicki Minaj, pa tudi M.I.A., Bennyja Benassija, Marina Solveiga in druge.

LIONEL RICHIE

Tuskegee
Mercury, 2012
Tuskegee je mesto v Alabami, kjer se je 1949. rodil Richie. Z albumom se vrača v osemdeseta, ko je kot pisec pesmi spisal številne hite, medtem ko je v srcu vedno bil in je kantri deček, pa čeprav ga je glasbena pot vodila po drugih žanrih. Oživetv hitov, kot so *Dancing On The Ceiling*, *Endless Love*, *Say You Say Me*, je Lionelova interpretacija vséne folk glasbe, ki so jo nekdanji pelli drugi. Skupaj s Kenijem Rogersom, Shanie Twain, Williejem Nelsonom ...

SINEAD O'CONNOR

How About I Be Me (And You Be You?)
One Little Indian, 2012
Petinštridesetletnica pravi, da se ji je v minulih letih pač malce zmešalo. Prav zato se je na spletu o njenem novem albumu veliko govorilo, a bi bilo škoda, če bi ta projekt ostal zgolj internetni znamenek. Je namreč odlična, če ne eden njenih najboljših albumov. Poprovski kolaž, poln zabjancij, pogumnih verzov in protestnih vzklikov. Irska energija, poznan vokal, in če je treba, tudi kakšna osladna romantična rima.

LUDOVIC BOURQUE

The Artist OST
Sony, 2012
Nemni Umetnik je fenomen moderne kinematografije in temu primerno je tudi glasbeni album produkt za občinstvo z izbranim okusom. Glamurozna filmska glasba, skrbno izdelana in dovolj pestrta, da v filmu brez zvoka vzpostavi edino zvočno vez z občinstvom, je bila na koncu nagrajena celo z oskarjem in nekoliko dolgovremnim govorom Ludovica Bourca. A tako kot film je tudi ta album predvsem trenutna modna muha, artistična deviacija od tradicionalnega Hollywooda 21. stoletja.

THE DECEMBERISTS

We All Raise Our Voices To The Air
Capitol, 2012
»Če ste mislili, da je to koncert Keitha Urbana, boste briko razočarani,« se v uvodu v to koncertno kompilacijo pošali portlandski rokerji The Decemberists. Kvintet, katerega posebnost je predvsem raznovrstnost predstavljenih melodij, ki tu in tam spominjajo na odklopljeno Nirvano, spet druge na energične trenutke R.E.M., je 20 komadov v živo lani posnelo v štirih mesecih, ko so brenkali po ameriških odrih in oživilj neovdvisni rokovski moment.

THE TING TINGS

Sounds From Nowheresville
Columbia, 2012
Po izjemnem uspehu uspešnice *That's Not My Name* je bilo od dueta The Ting Tings pričakovati presežek, ki bo dokazal, da jima je ekspresni uspeh uspelo izkoristiti za rast in razvoj. A nadaljevanje se ne zdi dodelano na njima zaslužen ravnini, med komadi ni konsistence, album se odvíja kot doma narejena kompilacija naključnih pop/sintpop izborov z nekaj eksperimentalnimi dodatki, kar pomeni, da je nemogoče uživati v celotnem albumu.

Barčica po morju plava ...

Američani zagotovijo varen svet,
Evropa pa naj zagotovi poplačilo stroškov.

H

ollywood nam reši svet za 200 milijonov dolarjev. Tolikšen je namreč proračun novega poklona nenadjebljivim ameriškim silam, ki so sposobne lastnoročno premikastiti vsakršne posiljevalce našega modrega planeta. Studii Hasbro, ki so zakuhali tudi vse tri filmske *Transformerje*, zdajšnji upor proti nezemeljskim silam naslavljajo **BOJNA LADJA** (*Battleship*), v katerem se ošabno enormna ameriška bojna križarka, obljubena zgolj z lepo posadko (v njej se igralsko spotika celo Rihanna), sredi rutinskega treninga znajde na prvi obrambni liniji pred vesoljskimi nepridipravi, ki so strmoglavili v ocean. Ti skočijo iz globin v vseh krasotah modernih posebnih učinkov in se ob kolovratenju po gladini in nebu na vse pretege trudijo biti vse, kar *Transformerji* niso bili. Torej več kot le oportunistični pobalini, ob katerih še grintavi Shia LaBeouf deluje kot mačistični heroj. Nekaj, kar lahko ogrozi celo utelešenost vojaške superiornosti Amerike, z vsemi kalibri topov opremljeno bojno ladjo, za katero se nihče niti ne vpraša, kaj danes sploh počne sredi ocena, če so zadnja ladjo te klasifikacije prestavili v muzej nekje v začetku devetdesetih, ko so Američani končali rovarjenje po Perzijskem zalivu.

Ampak naj jim bo, kajti proti tokratni nevarnosti bo treba zares veliko strelne moči, česar pa tem plavajočim vojnim oporiščem vsekakor ne primanjkuje. Zato tudi kapitan Liam Neeson na vprašanje, s čim naj ustrelijo nazaj, stoično odgovori: »Z vsem.« Kajti čisto vse, kar je na voljo na bojni ladji, bo namreč treba uporabiti, da ta film pridela vsaj pozitivno ničlo.

Razlog tiči v samih Američanih, ki so se po desetletjih nacionalnega trepljanja po rame-nih kolektivno naveličali nenehnih zmag. *Bojna ladja* je v napovedniku napovedala, da Zemlji grozi tehnološko najbolj razvita jeba, kar si je lahko zamislimo, na kar so Američani skomignili: »In to bomo spet sami potolkli?« Ja, tega ne kupijo niti abonirani zmagovalci, ki navkljub epskim razsežnostim pričujočega spektakla zdaj le sarkastično ugibajo, katera arbitrarna pogruntavščina nas bo tokrat rešila skorajšnje pogube. Bakterije kot v *Vojni svetov*? Obisk iz prihodnosti kot v *Terminatorju*? Jedrsko orožje kot v *Dnevu neodvisnosti*? Ali kilava glasba, ki je zelene Marsovsčke pomorila v paradiji Mars napada? Če bi bojna ladja v *Bojni ladji* začela iz vseh ozvočenj nabijati komad *Rebecca Black Friday* in s tem uspešno zakrivila strmogavljenje tehnološko dovršenih napadalcev, bi večinski del ZDA zagotovo kinodvorane zapuščal z aplavzom.

Ker ni tako, se avtorji *Bojne ladje* zanašajo na nas, na gledalce s stare celicne, da bomo z iskrico v očeh in gumijastim medvedkom med zobmi doživljali uživaške spazme ob novem ameriškem triumfu ter v blagajno pomagali prinesiti levji delež načrtovanih 400 milijonov dolarjev, kolikor si jih studii nič kaj potihoma obe-tajo. Zakaj Evropa? Ker so v tem delu

sveta premiere nekaterih najtežje pričakovanih spomladanskih filmskih bomb primerno razkropljene med marcem in septembrom, medtem ko v Ameriki ob *Bojni ladji* v istem obdobju napadajo še tretji *Možje v črnem*, marsovska pravljica *John Carter*, nova različica najstniške masturbacije z naslovom *The Hunger Games* (ki cilja na ljubitelje sage Somrak) in v zgodnjem poletju še *Prometheus*, v vesoljski vakuum zaprt triler, ki naj bi bil prvotno mišljen kot prolog sage Osmi potnik, vendar se počasi spreminja v nekaj veliko bolj odštekanega. V krogu takšne konkuren-ce *Bojna ladja* komajda utripne na

sonarju izbirčnih gledalcev, pri nas pa rivalov iz znanstvenofantastičnega žanra niti ni na vidiku. Zato bo k nam *Bojna ladja* priplula v nadvse ameriškem slogu – po veliko zmago na tekmovanje, na katerem drugih nastopajočih sploh ni. No, če so *Transformerji* po svetu pobrati več kot milijardo dobička, lahko zagotovimo vsaj to, da tudi med tem filmskih potapljanjem ladij kokice ne bodo šle v nič.

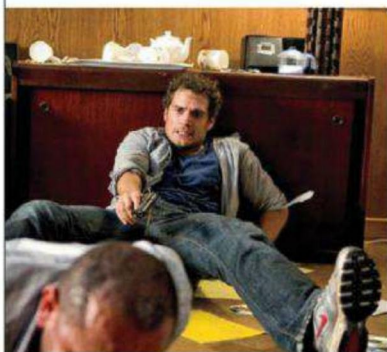
Kotlar, krojač, vojak, vohun

R: Tomas Alfredson

I: Gary Oldman, Colin Firth, Tom Hardy

Ni nujno, da vam bo ta film všeč zgolj zato, ker vam zaradi družbene relevantnosti zgodbe že kar nekako mora biti všeč. Gre za drugačen vohunski film, brez eksplozij in preganjanj, brez Bournove pretepaške akcije. Gary Oldman je inštaliran v sivo rjav svet britanske okolice v času hladne vojne, ko naj bi v samem vrhu tamkajšnje obveščevalne službe deloval ruski vohun. Oldmanova naloga je, da ga razkrije in pri tem poskuša biti čim bolj melodramatičen, poseben, oskarjevski.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ Izvirni naslov: **Tinker Tailor Soldier Spy**

Hladnokrvna zarota

R: Mabrouk El Mechri

I: Henry Cavill, Bruce Willis, Sigourney Weaver

V neskončnost zljajana zgodba o ameriški družini, ki jo doleti nekaj hudega na napačni strani Atlantika. Tokrat v Španiji ugrabijo vse razen šarmantne sladkarije za ženske oči, črnolasega Henryja Cavilla, ki med romanjem po španskih ulicah – Španija je očitno nevarna dežela, odkar se je znašla v krožku PIIGS – odkriva zapleteno zaroto, v kateri je ugrabitev le majhen kosček mozaika. Prebaviti mu ga pomaga Bruce Willis, spet kot agent Cie, ki stvar sprejme kot novo inštalacijo *Umri pokončno*. Gledljiv akcijski triler za deževne dni.

Ocena: ♡ ♡ ♡ Izvirni naslov: **The Cold Light Of Day**

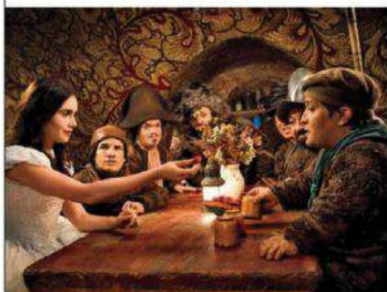
Titanik 3D

R: James Cameron

I: Kate Winslet, Leonardo DiCaprio, Billy Zane

Leta 1997 je Cameronov *Titanik* obnodel svet in prejel oskarja. Trdite, da gre za enega najbolj preценjenih filmov našega časa? No, ko spregovorijo številke, se *Titanik* lahko potopi tudi večkrat. James Cameron, ki pravi, da je njegov *Avatar* sprožil plaz kilavih 3D-filmov, se je z rekonstrukcijo stare uspešnice odločil pokazati, kako se 2D-film pravilno predela v 3D. Utonitev DiCapria v vseh dimenzijah si lahko v že poznanem šmornu torej pogledate še enkrat z dvobarvnimi očalci.

Ocena: ♡ ♡ ♡ Izvirni naslov: **Titanic 3D**

Zrcalce, zrcalce

R: Tarsem Singh

I: Lilly Collins, Julia Roberts, Armie Hammer

Sneguljčica in sedem pritlikavcev – pardon, palčkov – tokrat nekoliko drugače. Sneguljčica ima pretirano košate obrvi, zato se zdi, da jih je ukradla kakšnemu rigajočemu mornarju, zlobna princesa v podobi Julije Roberts pa ima izumetničen naglas. Humoriistična pravljica z gotiskim prizvokom, v kateri Julia Roberts nadigra preostalo zasedbo, mi pa le užaljeni mrmramo, da je bila Sneguljčica v izvirniku bolj seksi.

Ocena: ♡ ♡ ♡ Izvirni naslov: **Mirror Mirror**

Ekzotični hotel Marigold

R: John Madden

I: Judi Dench, Bill Nighy, Dev Patel

Trop zahodnjaških penzionistov se odloči jesen življenja preživeti v ekzotičnem indijskem domu za ostarele, kjer naletijo na revnega milijonarja, oskarjevca Deva Patela, ki tokrat z rasistično poudarjenim besednjakom vodi hotel z željo, da bi ga preuredil v tako fantastičen dom za ostarele, da ti ne bodo hoteli umreti. A kljub temu umirajo, le da prej še seksajo, odkrivajo lepote Indije, se razsvetljuje soočajo s svojo ksenofobijo in film uspešno vodijo v simpatično komedijo.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ Izvirni naslov: **The Best Exotic Marigold Hotel**

DVD

CATHOUSE

R: Patti Kaplan

I: Madam Suzette, Kent Wallace, Karla

HBO je v legaliziran bordel v Nevadi nastavljal nekaj kamer, ki so dokumentirale življenje prostitutk in dejavnosti strank, iz česar je nastal dolgotrajni dokumentarec, ki razkriva, da bordeli niso le javne hiše seksa in zloglasnih perverzij, ampak tudi zatočišča v iskanju uresničitve enkratnih fantazij. Izpovedi moških in žensk, ki obiščejo bordel, razkrijejo mamo, ki tja pripelje sina, da bi izgubil nedolžnost, par, ki bi se rad izkusil v trojčku z anonimnim dekletom, in celo zvodnika, ki išče nova dekleta za svoj ulični harem.

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡

IGRA PRESTOLOV

R: David Benioff

I: Sean Bean, Lena Headey, Emilia Clarke

Svet po pregonu zmajevke nastane je svet novega kralja, za hrbtom katerega se dogajajo politične spletke, incestne perverzije, umori in na koncu celo vojna. Morebitna kraljeva smrt pomeni prost dostop do železnega prestola sedmih kraljestev in številni bodo naredili vse, da ga zavzamejo. Medtem ko se rodovi družin človeškega kraljestva ruvajo za prestol, barbarski zavezniki zadnje zmajevke načrtujejo vrnitev na svoje ozemlje ...

Ocena: ♡ ♡ ♡ ♡ ♡

NOVA KNJIGA GORANA SAMARDŽIĆA

Ljubezen do branja

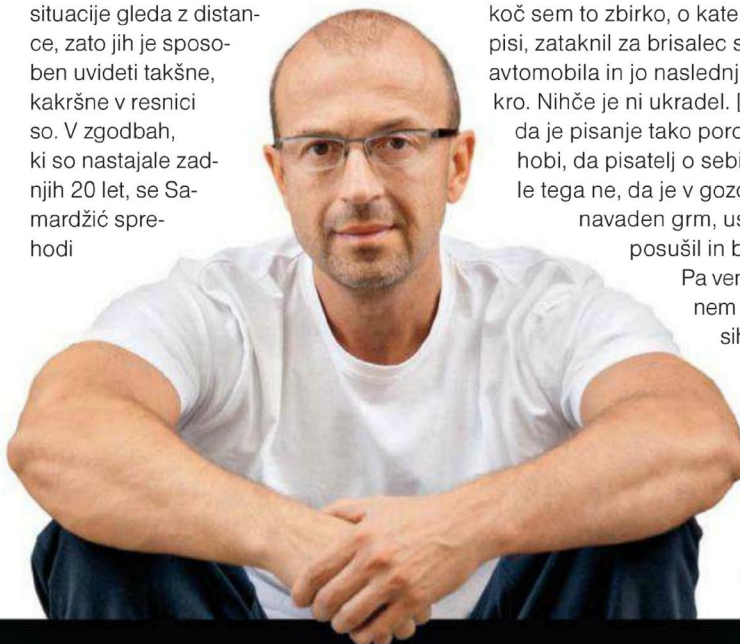
Dogaja se nam vsem. Pomlad. Zaljubljenost, ki jo prinaša. Zaljubljenost je svojevrstna droga in tako, kot se je mogoče drogirati s čimerkoli (s tekom, lepimi dekletimi, alkoholom), tako se je mogoče zaljubiti skoraj v karkoli. Tudi v knjige. Še posebno, če gojite posebno afiniteto do njih, čeprav je treba priznati, da se v knjigo, ki vam jo predstavljamo ta mesec, ni posebno težko zaljubiti. Gre za eno tistih fatalok, ki vas bo imela že s prvim stavkom.

Če rečem **Goran Samardžić**, boste nekateri od vas vzkliknili: »Gozdni duh!« Jasno, povezali ga boste z naslovom njegove prve knjige, ki je bila prevedena v slovenščino in je tedaj (2004) doživela izjemno hvalo tako bralcev kot kritike. Pripovedovalec Kosta, ki beograjske ulice zamenja za sarajevske in se nekje tam še sam povsem spremeni, se nam je enostavno usedel v srce. Potem smo morali čakati kar osem let, da smo dobili prevod naslednje Samardžićeve knjige. Ta nosi naslov **Dekle na cesti**, zahvale za izdajo pa gredo založbi Goga.

Kaj je v zvezi s to knjigo tako zelo posebnega? Stvar je preprosta: Samardžić zna pisati. Ne samo dobro, Samardžić zna pisati odlično. Ko boste brali *Dekle na cesti*, ki je pravzaprav izbor kratkih zgodb, ki ga je avtor naredil prav za slovensko iz-

dajo, boste opazili, da v tej knjigi niti en sam stavek ni odveč. Vse je natanko tam, kjer mora biti.

Toda to je šele začetek. Samardžić je izjemno iskren avtor, v njegovih pripovedovalcih, ki so navadno podaljšek avtorja samega, nikoli ne boste zaznali frajerske podobe nečesa, kar bi avtor želel biti (slog pisateljske masturbacije, ki je v naših logih še kako znana). Ne, Samardžić ima sposobnost, da na življenjske situacije gleda z distanco, zato jih je sposoben uvideti takšne, kakršne v resnici so. V zgodbah, ki so nastajale zadnjih 20 let, se Samardžić spre-

skozi vse življenjske dobe, ki jih je doživel, s tem pa tudi skozi vse vloge, od otroka do očeta, od ljubimca do moža. Izjemno spreten je tudi v opisih spolnih doživetij, ki so, kot v spremni besedi piše Barica Smole, enkrat »samo posedovanje, drugič je seks iniciacijski obred ob vstopu v moško bratstvo, tretjič mehanično dejanje ali nuja«.

Izjemno spreten je Samardžić tudi pri opazovanju nekega drugega svojega početja, pisanja namreč. Takole piše: »Ne-koč sem to zbirko, o kateri so pisali časopisi, zataknil za brisalec svojega avtomobila in jo naslednji dan našel mokro. Nihče je ni ukradel. [...] Štos je v tem, da je pisanje tako porogljiv poklic ali hobi, da pisatelj o sebi marsikaj misli, le tega ne, da je v gozdu književnosti navaden grm, ustvarjen, da se bo posušil in bil poscan.«

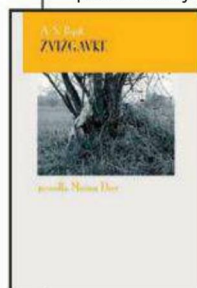
Pa vendar se, če se vrnem na začetek, včasih zgodi ravno nasprotno. Zbirka *Dekle na cesti* je bila ustvarjena za nežna pomladna vzdihovanja nad lepoto, ki jo ponuja branje.

PLAYBOYEV IZBOR MESECA

ŽENSKA O ŽENSKAH

Žvižgavke (Litera, 2011) **A. S. Byatt** so nenavadna epopeja o doslej zadnjem poskusu revolucioniranja življenja, in sicer ob koncu šestdesetih let 20. stoletja. Niso apologija, prej prefinjen napad na antiintelektualizem, novodobni spiritualizem in prevlado instantne vizualne kulture. Nismo prav veliko napredovali, nam pravi A. S. Byatt, ki je v slovenščini kljub Bookerjevi nagradi in drugim presežnikom še nismo brali. Tudi na vračajoča se vprašanja njenih žensk – osvobojenih in zaljubljenih – še nismo odgovorili.

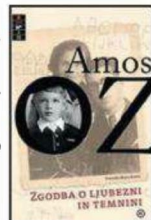
Ocena:

NAZAJ V IZRAEL

Zgodba o ljubezni in temnini (MK, 2012) pisatelja **Amosa Oza**, ki je nedavno obiskal Slovenijo, je pripoved o otroštvu pisca v Izraelu v bur- nih štiridesetih in petdesetih letih 20. stoletja, kamor sta se iz vzhodne Evrope zatekla njegova zelo izobražena poliglotska starša. A ni le to: pisatelj sproščeno in odkrito spregovori o svojem odrasčanju v intelektualnem okolju. Še več: je globok obračun z materinim samomorom. Poleg tega so Ozovo otroštvo v Izraelu zaznamovale tudi zapletene politične okoliščine med Izraelci in Arabci.

Ocena:

EDEN NAJVEČJIH

V življenju in delu **Danila Kiša** tiči prav toliko brezkompromisnosti in protislovnosti, da vedno znova spodbujata k premisleku. Z mojstrskim, alkimističnim obla- dovanjem jezika, naj gre za leposlovje, esejistiko ali polemiko, preplete življenje in literaturo – in zadene v živec. Nič čudnega, da se o njem neprestano razpravlja, njegova dela pa prevaja v številne jezike. Knjiga **Čitanka** (Litera, 2011) razkriva razsežnosti njegovih literarnih postopkov, ki so zaradi svoje avantgardnosti naleteli tako na navdušene kot obsojanje.

Ocena:

V TROJE JE NAJSAMOTNEJE

Trojke (SZ, Beletrina, 2012) **Milana Kleča** so roman o prijateljskih trojkah, o ljubezenskih trikotnikih in o treh počitniških destinacijah: Aleksandriji in otoku Susak, kamor se pripovedovalec odpravi s prijatelji, ter Kreti, kamor si želi. In so roman o samoti. O človeku, ki ga vse bolj skrbita nenehno druženje z nezanesljivimi moškimi prijatelji in očitno skrhana ljubezenska zveza, in ki nazadnje izpade iz vseh trojk ter ostane sam. Tako sam, da se mu začne slika resničnosti vse bolj kriviti.

Ocena:

DUNLOP OPRIJEM IN ZAVIRANJE Z IZKUŠNjami Z DIRKALIŠČ

Zgodovina Dunlopovih pnevmatik je ne-
ločljivo povezana z inovacijami, ki jih je
podjetje uvajalo tudi skozi udejstvovanje
na dirkah vseh vrst, od avtomobilskih do
motociklističnih. V več kot 120 letih je
Dunlop dosegel izjemne rezultate na dir-
kališčih, vključno s 34 zmagami na zna-
meniti avtomobilski vzdržljivostni dirki
24 ur Le Mansa.

Uspehi podjetja v motošportu in s tem po-
vezana inovativna uporaba tehnologij pri iz-
delavi pnevmatik za osebna vozila, so omo-
gočili, da si je blagovna znamka v vseh teh
letih ustvarila med avtomobilskimi in moto-

rističnimi navdušenci ugled in zaupanje, ki
jima ni para.

Uspešnost prenosa zmagovalne tehnologi-
je in izkušenj z dirkališč na vsakdanje ceste
se kaže tudi pri najnovejših avtomobilskih
pnevmatikah **Dunlop Sport Maxx RT**. Odli-
kuje jih odličen oprijem, za kar gre zasluga
posebni zmesi, za katero je značilno, da se
bolje prilagaja cestni površini, s tem pa po-
večuje splošen oprijem pnevmatike tako na
suhi kot na mokri podlagi. Nova pnevmatika
izpolnjuje zahteve nekaterih najzmogljivejših
vozil, kar jih danes poznamo na cesti. Med
njimi so tako tudi Mercedes Benz SLS in

C63 AMG Black Series, Audi TT RS in R8,
Porsche 911 GT3 ter BMW M5.

Nedavni testi nove pnevmatike **Dunlop
Sport Maxx RT**, ki jih je izvedla organizacija
TÜV, potrjujejo njeno veliko zmogljivost. Svo-
jo najtesnejšo konkurenco prekaša za celih
7 % pri zaviranju tako na suhi kot tudi na
mokri podlagi. Neodvisni testi so poleg tega
pokazali, da ima kar za 11 % nižji kotalni upor
kot glavne konkurenčne pnevmatike.¹

¹ Test je izvedel TÜV SÜD (2011), pri čemer je uporabil pnevmatike
SportMaxx RT dimenzije 225/45R17 na vozilu Volkswagen Golf GTI
in primerjal več njihovih vozni lastnosti z lastnostmi nekaj konku-
renčnih pnevmatik, montiranih na istem vozilu. Lokacija testiranja –
steze TÜV SÜD v Nemčiji in ceste. Št. poročila 76246818-1.

www.dunlop.si

SAMOZAVESTNI NA CESTI

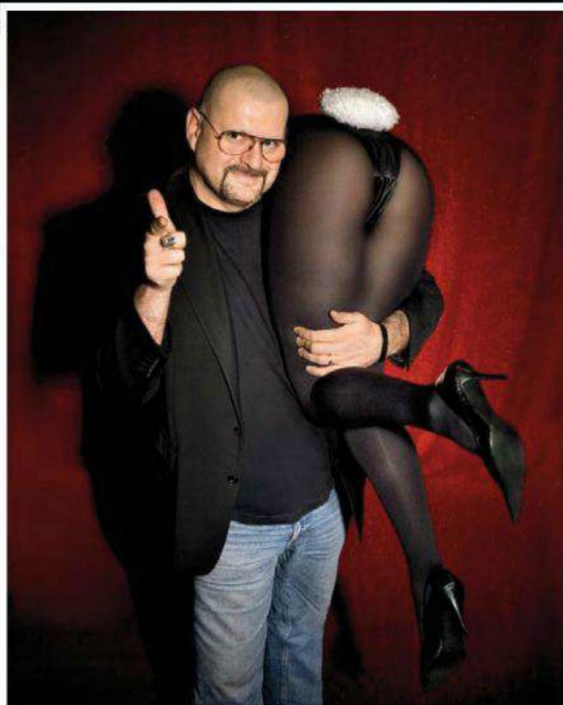
Zadovoljstvo

Navdušenje

Hvala, ker obstajaš.

**Najbrž se bo začelo z erekcijo. Brez panike.
Obrneš se na trebuh ali pa dlje ostaneš v vodi.**

GREVA PUNCA V JUŽNE KRAJE

svojih plaž rezerviran za nage kopalce. Čeprav uradne statistike o številu nudistov na Hrvaškem ni, poznavalci ocenjujejo, da njihovo število ne upada, prej stagnira. Nudizmu privrženi turisti se pač vse manj odločajo za

počitnikovanje v kampih, ki so resnici na ljubo nadpovprečno urejeni in temu primer-
no nadpovprečno dragi. Raje izberejo na-
stanitev pri zasebnikih ali v lastni režiji,
običajno v bližini divjih nudističnih plaž,
ki jih mrgoli na edinstveni jadranski obali.
Nudističnih ali naturističnih? Po definiciji je
vsak naturist tudi nudist, medtem ko vsak
nudist še ni naturist. Naturizem je način
življenja v čim tesnejšem sožitju z naravo,
njegovi privrženci pa prakticirajo skupin-
sko goloto, krepijo spoštovanje do samega
sebe ter spodbujajo spoštovanje do drugih
ter spoštovanje do okolja. Medtem ko je
nudizem zgolj sončenje, kopanje in spro-
ščanje brez kopalk in drugega nadležno
premočenega tekstila. Naturizem oziroma
Freikörperkultur (z znamenito kratico FKK),
gibanje za osvobajanje telesa, naj bi nastal
okoli leta 1909 v Nemčiji kot odziv na nero-
dne kopalne kostime, v katerih so po an-
gleških plažah skakljala dekleta in žene.
Eden prvih naturističnih taborov je bil leta
1934 organiziran na Rabu, tam pa se je
dve leti pozneje povsem gol namakal tudi
Edvard VIII., kralj Združenega kraljestva.
Za Edvardom VIII. je prišel Adolf Hit-
ler. Ne sicer na Rab, ampak na
oblast. Hitlerju namreč še na
misel ni prišlo, da bi se
v javnosti kopal
gol, saj ga je

lastno telo strahovito frustriralo. Trpel je
zaradi anomalije, ki ni ravno pogosta. Imel
je namreč en sam testis. S prihodom
na oblast je Hitler nemudoma zaprl vse
FKK-tabore in v kali zatrl naturistično giba-
nje, ki je v drugi polovici tridesetih samo
v Nemčiji štel že več kot 60 tisoč privržen-
cev. Hitler, usekan na red, disciplino in
hierarhijo, je bil podobno kot vrhovni pred-
stavniki moralnih avtoritet v okviru Cerkve
trdno prepričan, da je naturistično gibanje
le kulisa za množični razvrat, vsesplošno
dekadenco in spodbujanje homoseksual-
nosti, ki šibijo duha reicha in posvečene
arijske rase. Svoboda, telesna pa še naj-
manj, se nikakor ni vklapljala v Hitlerjev
veliki plan. Kako tipično, mar ne.

Dejansko stanje je bilo kakopak dru-
gačno. Organizirane naturistične skupine
so skrajno samodisciplinirano sledile pra-
vilom obnašanja. Naključni opazovalec bi
celo utegnil pomisliti, da se družijo zato,
ker seks sovražijo in želijo iz spomina iz-
gnati sleherno misel nanj. Čeprav so pio-
nirji naturizma propagirali pomen lepega
in zdravega telesa, se na estetske norme
niso ozirali. Lepota v tekmovalnem,
tržnem ali ekshibicionističnem smislu
jim je bila povsem tuja. Na provokativno
obarvana retorična vprašanja, kot je 'le
zakaj bi si nekdo, ki je pri zdravi pameti,
želel naokoli sprehajati gol', pa so
odgovarjali z 'le zakaj bi se kdor-
koli moral naokoli sprehajati
oblečen tam, kjer za to ni niti
najmanjše potrebe'. Da, zakaj le?
No, ste spakirali? Kaj še čaka-
te? Zdaj je pravi čas. 📺

S pokajte. Zdaj je pravi čas. Dvignite
sidro. V prenesenem pomenu. V izo-
gib nesporezumu, da morate biti za
kaj takega nujno lastnik plovila, ki 11 me-
secev na leto nabira alge v ekološko opo-
rečnih vodah prenatrpane marine.
Pokličite svojega najljubšega skiperja,
če ga imate, da ga pravočasno prebudite
iz zimskega spanja. Ali pa se preprosto
vkrcajte v poljubno prevozno sredstvo.
Samo pojdite že. Potem bo gneča. Turistič-
ne migracije narodov. Sproščanje sim-
foničnega vzdušja vseh, kjer se
prepletata domače žganje in domača
pesem. Čuvaj javne morale vseh povsod ...
Zdaj je priložnost. Na opusteli plaži odvr-
zite tekstil in se vr-
nite v morje kot
svoboden človek,
ne pa kot politično
korektni davkoplače-
valski produkt samo-
oklicane civilizacije.
Na lastni koži boste obču-
tili, kako začenja ta smeš-
na beseda 'kopanke'
pospešeno bledeti v vašem
slovarju sprostitvenega jezika.

Na Hrvaško med turističnim
eksodusom vsako leto odroma
približno milijon Slovencev in Slo-
venk. In, hej, med vsemi turisti,
ki na leto obiščejo Hrvaško, je rav-
no toliko takih, se pravi skoraj mili-
jon, ki se v kakem skrivnem zalivu
goli zapodijo v morje. Pri naših južnih
sosedih, ki so v objemu nekdanje
skupne domovine veljali za globalni
epicenter golote pod soncem, je ostalo
samo 11 uradnih, v celoti naturističnih
kampov, še pet pa je takih, ki imajo del

GOLF TURNIRJI 2012

PLAYBOY
SLOVENIJA
MEDIJSKI POKROVITELJ

Vabimo vas
na golf turnirje
za pokal SUMMIT AVTO

28. APRIL - VOLČJI POTOK

26. MAJ - OLIMJE

2. JUNIJ - SMLEDNIK

Na turnir se prijavite na posameznih golf igriščih.

Doseženi rezultati na posameznih turnirjih
se bodo točkovali po pravilih GZS za pokalna tekmovanja.

www.summitavto.si

FOTO Aleš Bravničar/www.bravnicar.com

TEKST Darjo Hrib

VIDEO Mare Ružič/KN Pro

Na kraju seksi Ločina: Miami

Na začetku evropske pomladi je bil Aleš povabljen v vedno poletni Miami, kjer je na fotodelavnici priznanega Playboyevega fotografa Jarma Pohjanijemija predaval na temo *Shoot the Centerfold*, čemur v žargonu rečemo *Posnemi duplerico*. Pridružil se mu je naše lansko junijsko Sanjsko dekle Nina Kohne, vrhunska slovenska manekenka, ki jo je floridska meka hedonizma dobesedno stresla iz hlačk.

Štirinajst dni so majhno ekipo spremljali modro nebo, smaragdni ocean in pripekajoče sonce. Ker so skoraj vse dni iskali najboljše lokacije in tam ure in ure fotografirali, je Nino postalo kar nekoliko strah, kako bo lahko pod nenehnim bombardiranjem UV-žarkov na eni in močnim vetrom na drugi strani ohranila popolno pričesko in ob tem še primerno pozirala za Alešev objektiv. K sreči so ji že pred odhodom na pomoč priskočili pri podjetju Novellus (www.senscience.si), zastopniki vrhunske profesionalne lasne kozmetike Senscience laboratorijev Shiseido, ki so imeli na voljo prav to, kar huda bejba potrebuje na žgoči plaži – izdelke, ki zaščitijo

pred soncem in obenem utrdijo lase, da jih niti floridsko podnebje ne razmrši. Potem je ostalo le še eno vprašanje – kje bi najraje videli Nino Kohne?

V Miamiu je le ena nudistična plaža. Haulover Beach Park z odprtimi rokami sprejema goloto, hkrati pa je obče poznana kot ena najlepših peščenih plaž v mestu. Tropska flora in bučanje valov karibskega morja sta ovila našo golo lepoto, prelepo Nino, ki nam je sicer iz Podalpja pobegnila v tujino. Ko tole prebirate in si na njenem teleščku umirjate utrujene oči, je namreč že v Milanu. Zdaj dela za Prado kot njihovo 'fitting' dekle – kar pomeni, da so vse nove Pradine obleke izdelane po meri njenega telesa. »To je sanjska služba,« pravi, »mislim, da se domov ne bom več vrnila, razen morda za praznike.« In seveda na zabave slovenskega *Playboya*, Nina!

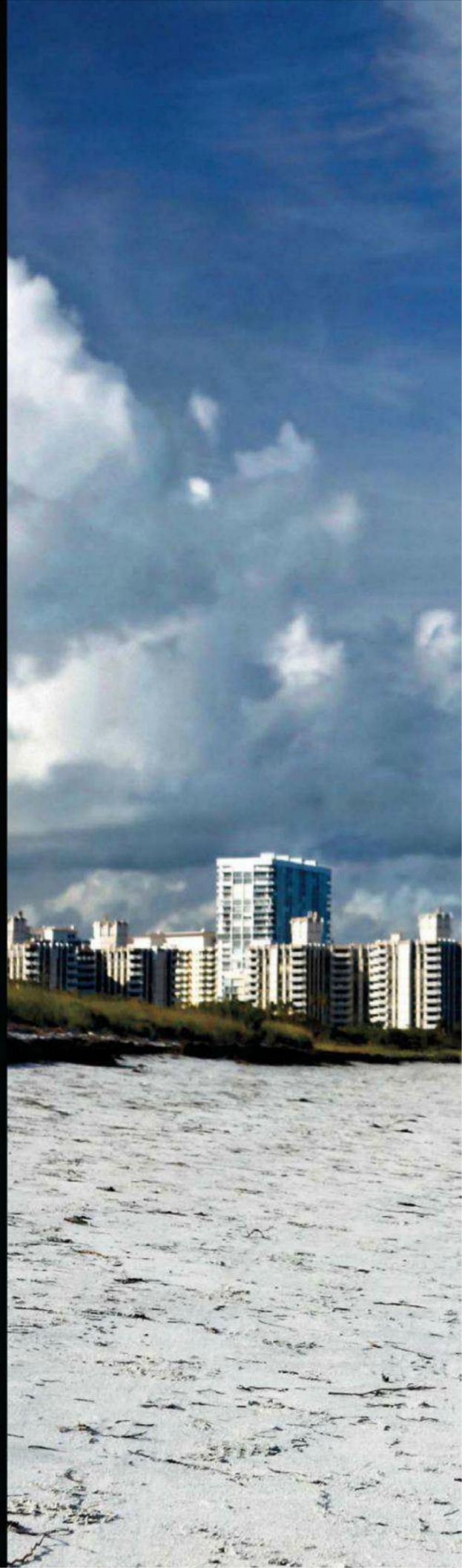
Poleg hotela, ki ga vidite v *Playboatu* na drugi strani revije, jih je čakala še ena nujna postojanka, močvirje Everglades, zelo izstopajoča posebnost Floride. Nino je Aleš posnel sredi mrgolečih aligatorjev.

ASISTENT FOTOGRAFA: Matej Mitruševski. Čevlji Jessica Simpson, očala Ray Ban, prosojna obleka American Apparel, kopalke Nancy Beachwear, nakit (prstani, zapestnice, uhani) New Yorker.

Ličila je za snemanje prispeval Max Factor.

Zahvala: Nancy iz Kyma Lounge (Epic Hotel, 270 Biscayne Blvd Way, Miami), Melissa, Mare, Špela, Ernie ter Jarma Pohjanijem (Shoot the Centerfold), Produkcija Spotlight. Posneto v ZDA.

Za pomoč pri fotografiranju Nine v Miamiu se posebej zahvaljujemo podjetju Novellus (www.senscience.si), zastopniku vrhunske profesionalne lasne kozmetike Senscience laboratorijev Shiseido.

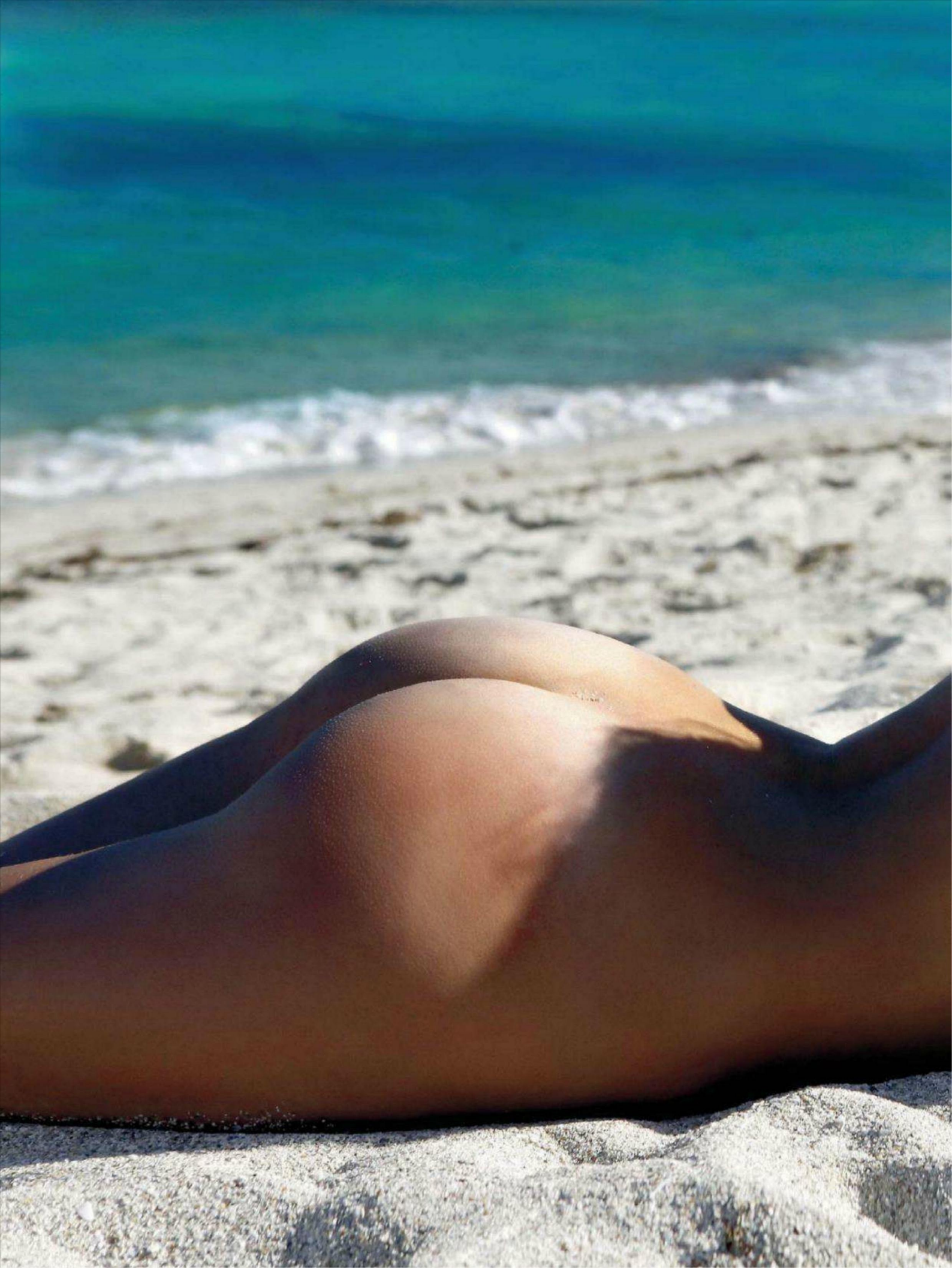

BEACH PATROL
HEADQUARTERS

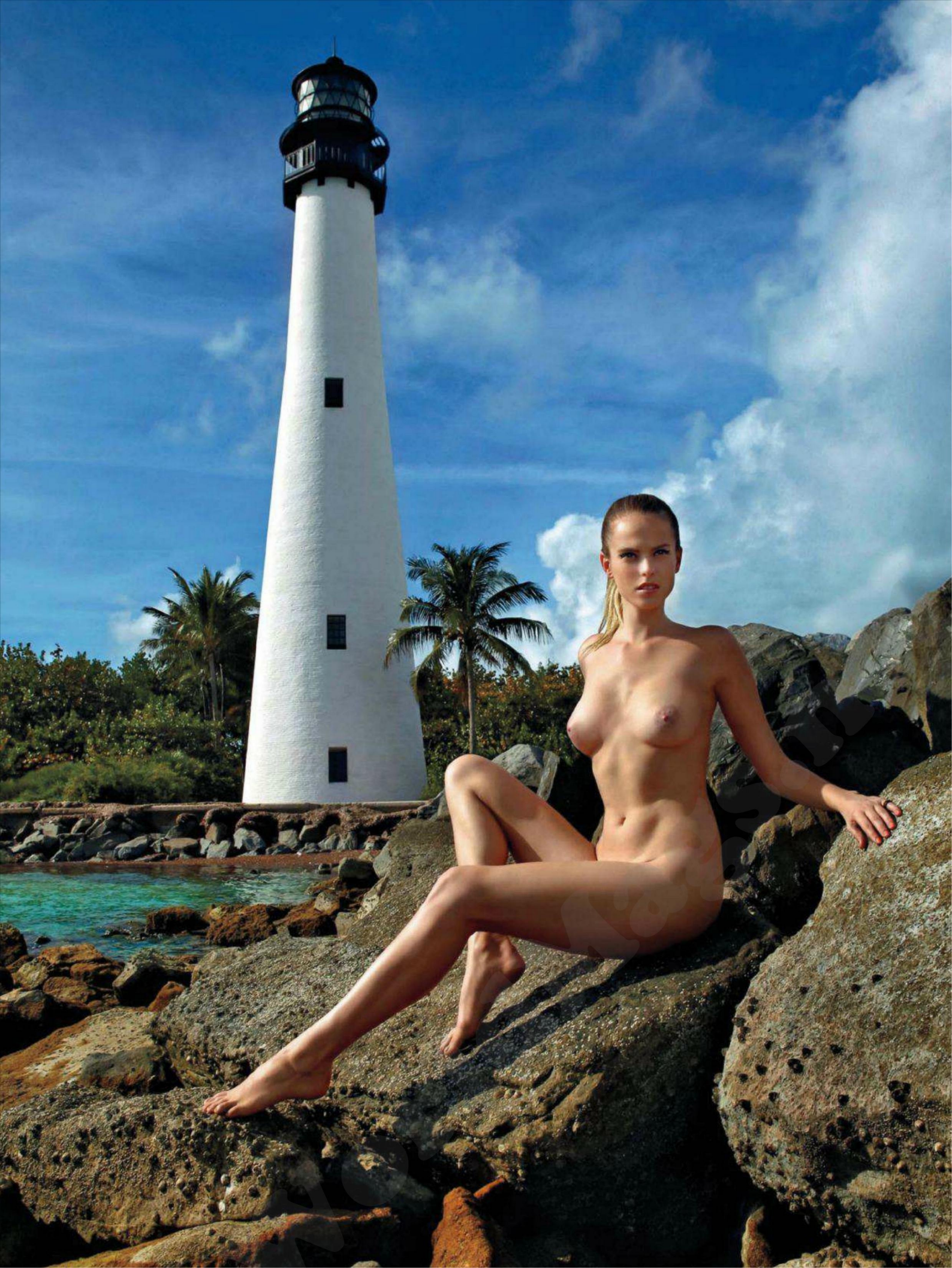

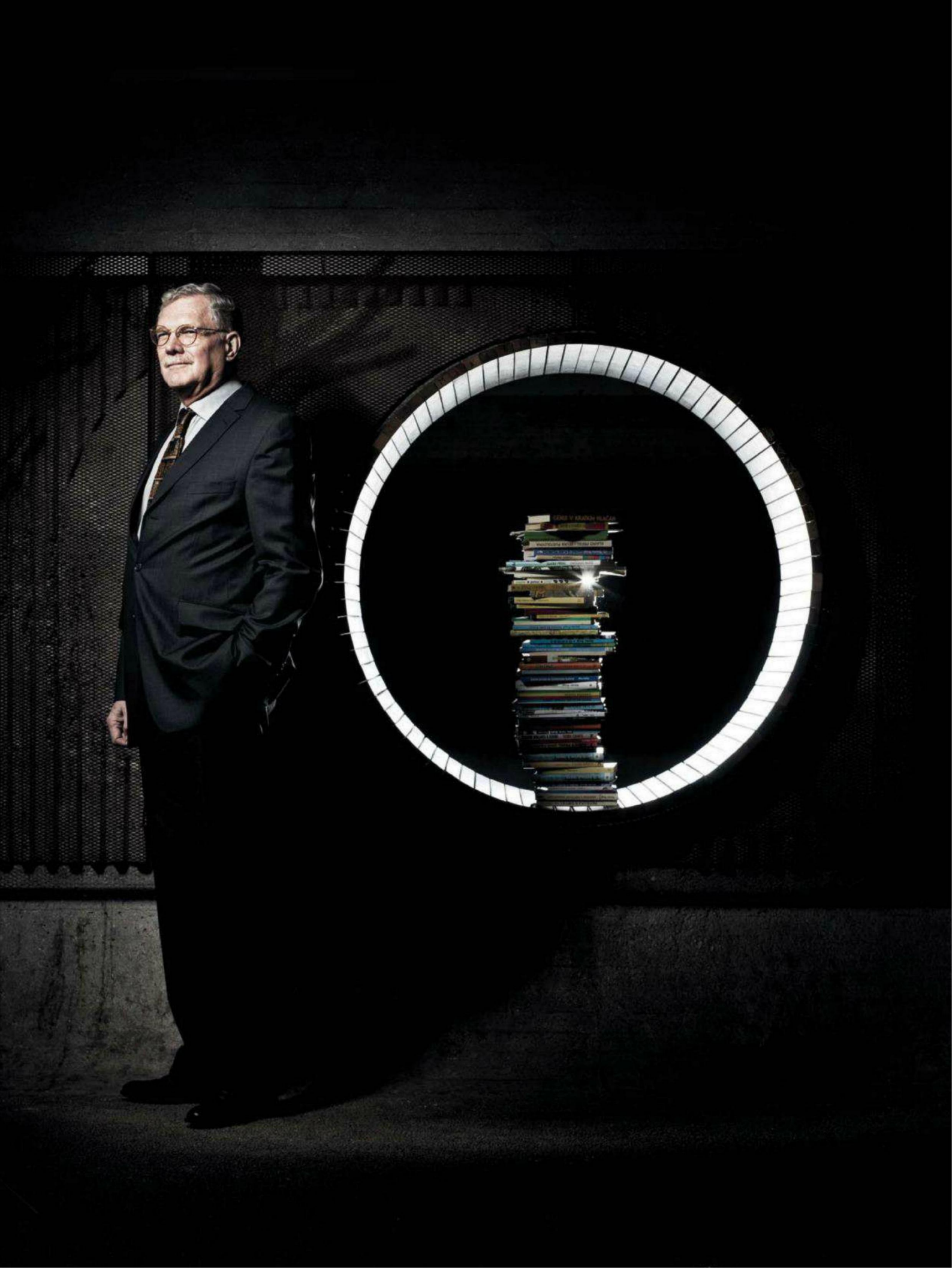

TEKST Tadej Golob | FOTO Bor Dobrin

Slavko Pregl

Pogovor z direktorjem Javne agencije za knjigo v ukinjanju o *Harryju Potterju* in o tem, zakaj Desa Muck ni kot Rowlingova, o svojih pogovorih z ministrom (tudi) za kulturo, o 50 milijonih evrov, ki jih je država poklonila bogatim, in o 100 tisoč evrih, ki jih hoče odvzeti piščim.

Slavko Pregl je bil eden prvih pisateljev, s katerim se je srečala moja generacija bralcev, ki je imela to srečo, da takrat niso prevajali vsakršnega po-fila (kot ga danes), pa tudi otroških/mladinskih zgodb ni pisal vsak s petimi minutami prostega časa (kot jih danes). *Odprava zelenega zmaja* je bilo njegovo prvo tovrstno delo (1976, po knjigi so posneli tudi televizijsko uspešnico), ki so mu sledili *Geniji v kratkih hlačah*, tem ti-tisti v dolgih in na koncu oni brez njih, in da zdaj ne naštevam – ko jih seštejemo, tam okrog 40 del, večinoma za mladino, prevedenih tudi v tuje jezike, mislim, da kakšnih 12.

Če bi Slavko Pregl – Ljubljčan, štirje otroci iz dveh zakonov – svoja dela objavljaval v državi z bolj tržnim gospodarskim sistemom, kot je bila nekdanja Jugoslavija, ali v državi s številnejšim prebivalstvom, kot je današnja Slovenija, bi se ob sobotni kavi in prebiranju časopisa lahko zadovoljno muzal v brke in mirno ter srečno živel pa potoval od tantiem in modro naloženega denarja. Tako pa pač ni in je moral najprej doštudirati, in sicer ekonomijo, nato urednikovati *Mladino* in se skozi Mladinsko knjigo, največje jugoslovansko podjetje, sprehoditi do položaja njenega generalnega direktorja. Zakaj se je poslovil od te dobre službe, boste izvedeli v intervjuju, tudi to, da je potem ustanovil svojo založbo in se z njo zaštrikal v njemu ljubi matjuški Rusiji. Če hočete prebrati še, kako in zakaj je, medtem ko ga je lovila ruska mafija, obešal leste-

nec na postelji speči goli ruski prostitutki, pa bo treba v knjižnico po njegovo *S knjigo okoli sveta*.

Slavko Pregl je, ko to berete, še vedno direktor Javne agencije za knjigo, ki je javne finance v prihodnje ne predvidevajo več. Da je hkrati tudi podpredsednik Forum 21, je najbrž zgolj slučaj.

(Za nobenega slovenskega avtorja noben medij ni naredil toliko, kot je zastonj napravil za Harryja Potterja. Dobro, Desa je poseben primer, njo smo kdaj videli na naslovnici.)

PB: Nekje sem zasledil, da ste prebrali eno knjigo o Harryju Potterju, da vam ni bila všeč in da naslednjih potem niste več brali. Zakaj vam ni bila všeč?

SP: Načeloma mi ta zvrst ni všeč. Fantazijske zgodbe mi ne ustrezajo in zdelo se mi je, da je dovolj, če preberem eno knjigo, če se bo treba o njej pogovarjati z vnučkom. Knjiga me ni pritegnila do te mere, da bi hotel drgetati, kdaj bo naslednja.

PB: Čemu pripisujete uspeh te knjige?

SP: Seveda obstaja segment bralcev, ki jih taka zvrst zanima. Pri uspehu gre pa za sistem domin. O tem se piše v Angliji, potem v Franciji pa v Ameriki ... Če pogledate naše medije. Noben naš medij ne bi toliko zastonj pisal o vaši knjigi, kot so pisali o Potterju. Potter je postal novinarska tema, obenem je bil pa to fenomenalen marketing. Za nobenega slovenskega avtorja noben medij ni naredil toliko, kot je zastonj napravil za Harryja Potterja. Dobro, Desa [Muck] je poseben primer,

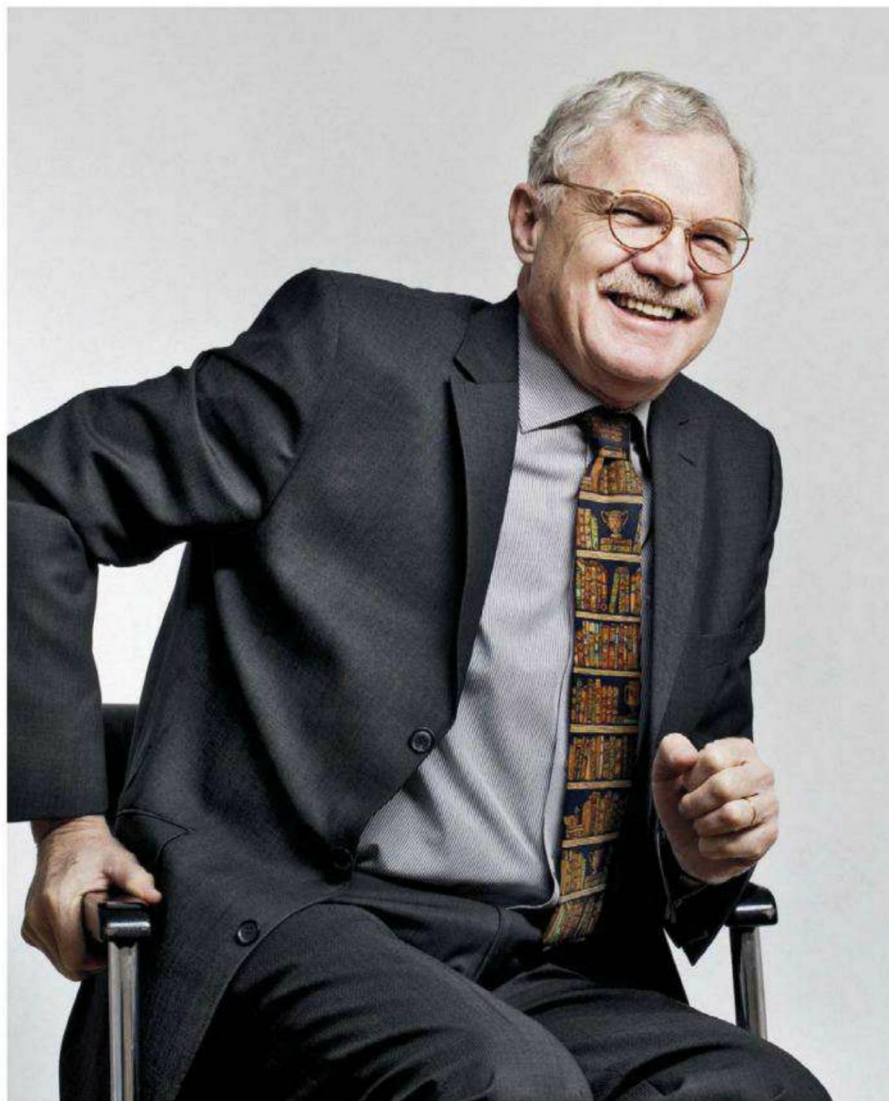
njo smo kdaj videli na naslovnici, nismo pa videli, recimo, Primoža Suhadolčana, Ivana Sivca, Ferija [Lainščka] mogoče zaradi filmov, Nika [Grafenauerja] tudi ne, Pavčka v zadnjem obdobju. Mislim, da so za Harryja Potterja ogromno naredili mediji, je pa tudi besedilo popolnoma korektno glede na zvrst.

PB: Vas je kdaj ob tem uspehu prešinilo – kaj pa če so moji dnevi mimo?

SP: Ta strah te kot pisatelja stalno preveva. Da si prestar ali pa da si zanič [sme], jasna stvar. Človek mora najti ravnotežje v sebi. To ravnotežje najdem v stiku z otroki. Zdaj sicer nimam toliko časa za to, ampak včasih sem ogromno hodil po šolah, in to so stvari, ki te strašno napolnijo, ker vidiš dekleta in fante, ki berejo tvoje knjige, ker so jim všeč. Ki ne sovražijo humorja. Ta samozavest je kar v redu, ko dobiš odmev. Ko ustvarjaš, si pa malo v dvomih. Vampirji, Harry Potter, to je nekaj, kar me ne zanima. Za vse te stvari so tržni segmenti, moj je pač neki drug.

PB: Menda je ta trend fantazijskih zgodb, se pravi *Harryjev Potterjev* in vampirjev v Nemčiji, že v zatonu. Tam se speč vračajo k bolj realističnim zgodbam.

SP: Mogoče. Seveda me to zelo veseli, ker ljudje končno prihajajo k pameti.

Pri *Odpravi zelenega zmaja* gre za pustolovščino in humor. Takrat so si otroci želeli imeti svoj avto in z njim osvojiti svet. Današnji otroci živijo v zelo drugačnem svetu, kot smo živeli mi. Sam sem otrok socializma in tisti mladi generaciji, iskreno rečeno, ni bilo nič hudega.

Pobegi v te razne stvari se mi zdijo normalni, posebno takrat, ko imaš dovolj časa za vse, ko te nobene stvari ne tlačijo ne vem koliko, nekega jutra se je pa treba zbuditi v realni svet in po njem priti do konca.

PB: Menda sodite med tiste, ki pišejo hitro. Nič notranjih bojov in dvomov pa brisanja vrstic?

SP: Miha Mazzini je opravil anketo med pisatelji in sem bil med njimi čisti izvržek, ker sem rekel, da vem od začetka do konca, kaj bom napisal. V glavnem ne dvomim in ne popravljam. [potrka na mizo] Doslej. Mislim, da mi je pri tem pomagalo delo pri *Pionirskem listu*, kjer je bilo zelo jasno. Poglavij je 36, dolga so lahko po dve strani. Potem sem se pač tako zorganiziral, približno zari-

sal lok, kako bo zgodba tekla. To ti pride v kri. Meni se nikoli ni zgodilo, kot mnogi pravijo, da junak zaživi svoje življenje. Te zgodbe ni. On mora ubogati! [smeh] Kakšen spodrsrlaj je samo okras.

PB: »Pisanje izhaja iz notranje potrebe,« ste rekli v nekem intervjuju. Ampak, od kod ...

SP: A to sem rekel?

PB: Ja, prisežem.

SP: O, pismo. No, pa saj verjamem. [smeh]

PB: Od kod torej ta potreba po pisanju za mlade?

SP: Že v šoli so odkrili moj talent in človeku je v veselje delati stvari, ki naj bi jih znal, ker stvari, ki jih ne znajo, dela veliko drugih ljudi. To je bila tako naravna pot, da o čem

drugem sploh nisem razmišljal. V šoli sem fino pisal šolske spise, objavljati sem v šolskem časopisu, potem sem začel sodelovati z drugimi časopisi, postal urednik *Mladine*. V mladih letih sem pisal satiro in ekonomske komentarje, ker sem ekonomist po študiju, in mislim, da je bil ključen trenutek, ko me je kolega urednik *Pionirskega lista* nagovoril: »Bi ti napisal kaj za mlade bralce?« Takrat sem se tega zelo bal, ampak sem poskusil in napisal *Odpravo zelenega zmaja*, ki je bila velik uspeh. Potem so me seveda valovi slave ponesli naprej, našel sem se v tem pisanju in začeli so se stiki z mladimi bralci po šolah. Želim tudi oziroma vsaj želel sem mladim pomagati vstopiti v realno življenje in pomagati, da s humorjem preživijo udarce, ki jih mora vsak dobiti in preživeti.

PB: Zakaj pa ne za odrasle?

SP: Odrasli so pre pametni. Na to nisem nikoli pomislil oziroma samo včasih, ko mi je kak kritik rekel: »Saj ti si dober pri mladinski literaturi, ampak o tebi bomo začeli pisati, ko boš napisal kaj resnega.« Jaz pa mislim, da je otroška in mladinska literatura resna stvar. Kar se odraslih tiče, sem napisal nekaj satiričnih reči in zadnjič me je popadel pohlep, ko je Mladinska knjiga razpisala nagrado in sem poleti v enem mesecu napisal dolg tekst. Seveda pa v enem mesecu ne moreš napisati resnega teksta. Na Mladinski knjigi oziroma v Cankarjevi založbi so rekli, da ga bodo objavili, tako da bom letos začel delati na njem. Že ko sem ga poslal, sem bil dovolj samokritičen, da sem si rekel, da bi bil čudež, če bi mi uspelo. Samo denar me je gnal, iskreno rečeno, ker so se že takrat pojavile pobude o ukinitvi agencije, in sem si rekel, da moram pokriti izpad dohodka. Andrej Blatnik je prijazno ponudil pomoč pri delu s knjigo. Načeloma imam pri pisanju zelo jasno sliko. Točno vem, kam hočem priti, in tja tudi pridem. Vmes so kakšni minimalni ekskurzi, ko junaki zaživijo svoje lastno življenje. Upam, da bo Blatnik usmiljen z menoj in da bova ostala v okvirih napisanega.

PB: O čem pa govori knjiga?

SP: Gre za zabavno knjigo, po svoje, govori o loku neke družine in osebnih zgodbah njenih članov. Časovni lok sega od začetka druge svetovne vojne do danes, je pa zgodba zelo človeška. Naslov bo *Kukavičje jajce*. Nekega dne se v družini pojavi nekdo, za katerega se izkaže, da je nezakonski sin oziroma otrok očeta te družine. In potem se drugi otroci te družine zdrznejo in si rečejo: »Saj smo tudi mi hodili po svetu, kaj pa če se je kaj takega tudi nam zgodilo?« To je izhodišče.

PB: *Odprava zelenega zmaja* je izšla leta 1976, se pravi pred dobrimi 35 leti. Koliko se je v tem času spremenil svet otrok? Če sodimo po vaših knjigah,

kar precej. Leta 1976 so otroci v vaših knjigah bežali od doma, v teh novejših, denimo v *Spričevalu* in *Carju brez zaklada*, dilajo drogo.

SP: Takšna primerjava med temi knjigami je težka. Pri *Odpravi zelenega zmaja* gre za pustolovščino in humor. Takrat so si otroci želeli imeti svoj avto in z njim osvojiti svet. Današnji otroci živijo v zelo drugačnem svetu, kot smo živeli mi. Sam sem otrok socializma in tisti mladi generaciji, iskreno rečeno, ni bilo nič hudega. Imeli smo šole, glasbene šole, vse se je dalo preživeti z nekimi razumnimi dohodki, hudih socialnih problemov ni bilo. Po koncu študija oziroma šolanja ni bilo težav z zaposlitvijo. Kot študent sem od honorarnega dela, od pisanja, privarčeval za tretjino stanovanja. To danes ni mogoče. Danes je torej svet zelo drugačen, otroci vidijo, da so kriteriji za uspeh zelo drugačni od tistih naših. Debate v družinah so težke. Moji otroci niso ravno odličnjaki, so luštni po drugih kriterijih, se pa živo spomnim situacije, ko sem sinu predaval, da se mora učiti kemijo. »Zakaj?« me je vprašal, »a bom jaz to v življenju rabil?« »Če drugega ne, boš krivil možgane pa se učil misliti pa boš vedel, ali lahko piješ viski po aspirinu ...« V tistem je bila po televiziji oddaja o nekem znanem kriminalcu, ki je na sodišču vsakič imel težave s srcem in so zaradi tega prekinjali razpravo, drugi dan je bil pa v baru. No, in je govoril pred svojo graščino in petimi avtomobili. Sin je to poslušal, potem pa rekel: »A misliš, da je imel ta kemijo pet? Ti si jo imel. On ima pet avtomobilov, ti imaš pa pet let stare superge.« Na ta argument je zelo težko odgovoriti. Danes še posebno, ko vidiš, da je laž sestavni del življenja celo v najvišji mogoči politiki, da izobrazba ni kriterij za dobro službo, da poštenost, iskrenost, strpnost niso argumenti, ki bi kaj veljali. Po drugi strani pa sem se jaz rodil med kokoši na dvorišču, moji otroci pa med avtomobile in v drogo.

S temi problemi se starši realno soočamo in otroci tudi. Oni to razrešujejo, kot pač vedo in znajo, in jaz sem tega poskušam lotevati s humorjem, povedati, da je to problem, ampak tako, da ne bi opazili, da jih poučujem. Živ krst ne prenese dvignjenega pedagoškega prsta. Ne smeš povedati, da moraš biti dober, pošten, da moraš delati, ampak jaz to poskušam kljub temu, ne da bi kdo opazil.

PB: Se pravi, če prav razumem, je šlo vse na slabše?

SP: Ne, vse ni šlo na slabše, ker je po drugi strani ogromno možnosti. Svet je postal eden, tehnologija deluje in znotraj tega se da marsikaj napraviti. Ampak ti osnovni odnosi med ljudmi pa, mislim, da so šli na slabše.

PB: Pred kratkim ste se vrnili s knjižnega sejma v Leipzigu, kamor ste pofovali na povabilo nemške vlade. Zakaj?

SP: V Leipzig sem nameraval potovati že v paketu Javne agencije za knjigo, in sicer zato, ker je Traduki [evropska povezava za literaturo in knjige] na ta knjižni sejem povabil ogromno naših avtorjev. Paket slovenskih avtorjev na leipziškem sejmu je bil največji. No, v redu, sem si rekel, potem moram pa tudi kot direktor tja. Lani nisem bil. No, potem je prišlo iz nemške ambasade povabilo, in sicer so me dali v skupino pod naslovom Knjige z vsega sveta. To je bila skupina strašno zanimivih ljudi iz Kazahstana, Južne Afrike, Amerike, Estonije, Nigerije, ki smo se spoznavali z leipziškim knjižnim sejmom. Veliko sem se naučil, ker sem videl, da moraš vedeti, o čem govoriš, in moraš vedeti, kaj je tvoj koncept. To je pri leipziškem sejmu jasno in navezal sem stike s temi ljudmi. Kolega iz Indije bo povabil Evalda Fliserja na literarno gostovanje v Indijo, kolega iz Južne Afrike bo pro-

Ne, vse ni šlo na slabše, ker je po drugi strani ogromno možnosti. Svet je postal eden, tehnologija deluje in znotraj tega se da marsikaj napraviti.

dajal naše knjige, ki jih bomo tja poslali. Na tak način se ustvarjajo te mreže. Gospa iz Nigerije me je prosila, ali jim dam podatke o kakšnih naših tiskarjih. Tega tudi ne moreš dati v bilanco. Zakaj? Mislim, da Nemčija ceni Slovenijo oziroma našo agencijo kot subjekt, ki ogromno naredi v tem delu sveta, se pravi v srednji, jugozahodni Evropi za povezovanje med založniki zaboljšanje življenja področja knjige.

PB: Medtem ko ste bili v Leipzigu, se je minister Turk odzval na televizijsko poročilo o tem sejmu in slovenski udeležbi s tv-tom: »A v Leipzig hodimo šele, odkar imamo Agencijo za knjigo?« Človek bi si želel imeti ministra, ki bi se prepričal, kako se napiše Leipzig, preden to pošlje v svet. Kako ste si vi razlagali ta stavek?

SP: Nisem si ga razlagal, ker ne berem forumov, ker se mi zdijo ... Minister je izjema, ampak v teh forumih je precej pacien-tov s svojimi izjavami. Zdi se mi pa velika škoda, če so ljudje, ki naj bi jim mi zaupali, v svojih stališčih površni. Če je napisal ime mesta narobe, se mi ne zdi problem. Ja, mi smo hodili v Leipzig, država je hodila tja, ampak odkar imamo agencijo, je v treh letih izšlo v tujini 50 naših knjig. To pa ni rezultat hoje, to je rezultat mreženja, debate. V Leipzig pridejo naši avtorji, uredniki jih slišijo, vidijo, jih začnejo zanimati – in to pripelje do naših knjig v tujih jezikih. Odkar se agencija ukvarja z Leipzigu, stane ta našo državo manj kot pa takrat, ko je država hodila v Leipzig. Zato se mi ta izjava ne zdi najbolj duhovita.

PB: Manj?

SP: Ja. Takrat je ministrstvo za kulturo pripravilo razpis za organizacijo sejmov, za Leipzig, Bologno in Frankfurt – in to je stalo 180 tisoč evrov. Danes, ko to dela agencija, nas stanejo omenjeni trije tuji sejmi 80 tisoč evrov in teh 80 tisoč evrov vidi minister v postavki stroški delovanja agencije. Kar ni res, ker je to dejansko programski strošek. Če komu kaj očitaš, je treba imeti argumente za to.

PB: Agencija menda ostaja, pravi naj-novejša novica. Kako je bilo to sporočeno? Prek Twitterja?

SP: Ne, ne, ne. V petek so poklicali z ministrstva in želeli, da prideva tja z direktorjem Filmskega centra Joškom Rutarjem. Ob dveh sva bila na ministrstvu, kjer sta bila minister in državni sekretar. Vprašal naju je, ali veva, zakaj naju je povabil. Rekel sem mu, da sklepam, Rutar je molčal,

nato nama je pa minister v takem lepem dramatičnem loku povedal, da so se odločili, da ne bodo ukinili agencije in centra, da pa bodo temeljito skrbili – on je uporabil besedo – denar za uradništvo. Da bodo financirali tri zaposlene, in ne sedmih. Potem je Rutar vprašal, ali sta med te tri všteta direktorja, in je minister rekel: »Ja.« Obenem je rekel, da bo treba za plače preostalih najti neproračunska sredstva, in izrazil prepričanje, da bodo zaposleni za to zelo motivirani. Jaz si sicer ta hip, ker še nismo predebatirali vsega, težko predstavljam, da bi javni uslužbenci denar za svoje plače iskali na trgu.

PB: Sponzorje?

SP: Sponzorje ali kakšne tuje vire. Če pa bi, ne vem, zakaj bi to počeli za državo, in ne zase. Lahko poiščemo kak evropski vir, sicer namenjen projektom, ker je evropski denar namenjen projektom, in ne financiranju birokracije. Se pravi, da si bomo izmišljali projekte zato, da bi preživeli. Kdo bo pa delal to, za kar agencija je? Trije pa tega, kar naj bi Javna agencija za knjigo delala, prav gotovo ne zmorejo. In kar me rahlo moti, je to, da smo se doslej pogovarjali samo o denarju. O programu in vsebini nikoli. To seveda vzbuja rahel sum, da minister ni dovolj dobro obveščen o tem, kar delamo. Zadnjič sem za *Sodobnost* napisal besedilo, v katerem sem povedal, da je naloga kulture krčiti prostor nevednosti pri vladnih odločitvah. Nevednost je slab temelj za odločitve. Ampak ključno je, da agencija ostaja, o drugem pa upam, da se bomo razumno pogovarjali.

PB: In če boste morali odpustiti štiri ljudi?

SP: Moj čvrst namen je, da ostanemo v zasedbi, kakršna je. Iskali bomo razne možnosti, nekaj jih vidim, ampak vse te množice idej ostajajo na zalogi do trenutka, ko bo vlada sporočila, kaj z agencijo hoče razen denarja. Saj pravi pregovor: Kolikor denarja, toliko glasbe. Ampak strašno težko mi je poslušati stavke o varčevanju ob tem, da je bila – če napravim rahlo nekorektno primerjavo – prva poteza te desne vlade socialna kapica. Se pravi, še preden smo se zbudili,

njo, da bi neko sponzorsko zadevo pripeljali v naše knjigovodstvo, pa se ni dalo. Recimo, neki trgovec s papirjem bi poklonil papir za pet naših del v tujini. Kako to izpeljati? Se pravi, trgovec s papirjem nam mora pokloniti pet ton papirja po vrednosti nič. To je veliko veselje za vsako protikorupcijsko komisijo. Ta papir bi morali nekako vpejati v našo dokumentacijo. Potem bi morali najti špediterja, ki bi pet ton papirja po vrednosti nič legalno peljal čez carino. Lepo vas prosim! Ampak potem smo se dogovo-

mernejših za to delo ne vidim. Da bi zaradi mene ukinjali agencijo, bi se mi zdelo malo prepoceni.

PB: Ampak najbrž niste kot podpredsednik Foruma 21 pričakovali, da boste preživel Janšev mandat v državni službi?

SP: Glejte, Forum 21 je društvo, ki je registrirano v Sloveniji po ustreznih predpisih. Jaz nisem član samo tega. Sem tudi član Društva bralne značke in član Društva pisateljev pa član slovenskega PEN in član Društva slovenskih založnikov.

PB: Pa dr. Danila Türkta ste podprli pri ponovni kandidaturi za predsednika države?

SP: Če gremo iskat takšne stvari, bi še kaj našli. Okrog Foruma 21 je neskončno mistike. Lahko povem zelo prozaičen razlog. Njegov član sem postal zato, ker me je nekega dne poklical predsednik Kučan. To je bilo tri dni po tistem, ko je v *Delu* Peter Kolšek zapisal, da je Društvo slovenskih pisateljev preživel samo zato, ker imam jaz jeklene živce, ko sem vodil občni zbor društva, na katerem so bile hude stvari, ampak smo ga nekako speljali. Poklical me je in vprašal, ali bi vodil ustanovni sestanek foruma. Seveda sem bil počaščen in sem si rekel kot takratni predsednik Bralne značke: »Aha, zdaj bom pa lahko prišel do pomembnih direktorjev in bom lahko dobil sponzorski denar za mlade.« Dobila sva se s predsednikom, dogovorila, da bom vodil ta sestanek, in skoraj že med vrati mi je rekel: »No, pa ti bi bil podpredsednik društva.« Rekel sem ja in bil važen kot pes. Spet zaradi zelo prozaičnega razloga, ker bom lahko kot podpredsednik foruma rekel tem direktorjem, naj pomagajo Bralni znački. No, potem se je oblast zamejnala, Forum se je strahovito osul in vsi ti glavni direktorji so šli. Pa jih razumem, ker je njihova glavna skrb firma. Forum je, kot ga sam vidim, ostal kot prostor za fine debate. Tam sem se veliko naučil od uglednih ljudi. Nisem zasledil vsega tega mreženja in kučnovske mafije. Ko je bilo to najbolj aktualno, sem trepetal, kdaj me bo žena vprašala po tem silnem denarju tajkunov v Forumu, jaz ga pa nimam. Zadnjič, ko smo se dobili in se pogovarjali o prihodnosti društva in podpori, ker društvo potrebuje neko materialno podlago, sem predlagal, da bi šel predsednik društva k predsedniku vlade in ga vprašal, koliko mu plača za to, da Foruma ne bi ukinili. Ker je Forum tako sijajen sovražnik, sijajen krivec za vse, kar se godi, da bi bil problem, če bi se razpustil. Sebe nisem nikoli imel za kakšnega divjega političnega akterja, ampak saj to že spet ni kriterij. Mojih grehov je več, če bi jih gledali na tak način. Javna agencija za knjigo je tudi v sporu z Novo revijo, ki ni izpolnila programa, in smo ji rekli, naj vrne denar ali pa izda knjige. Naš interes ni dobiti nazaj denarja, pač pa izid knjig, ki smo jih podprli. In še to je: ko sem

Tisto, kar bi rad dosegel, je, da bi se na ekonomsko argumentacijo, da je kultura poraba, začelo odgovarjati z ekonomskimi številkami.

je bilo 55 milijonov v žepih najbogatejših Slovencev, in ne več v državnem proračunu. In ta državni proračun bo meni razlagal, da je treba privarčevati 100 tisoč, ker več ni mogoče. Obratovni stroški agencije oziroma plače zaposlenih znašajo tri odstotke, kar je dobrih 240 tisoč evrov, in če odpustijo polovico ljudi, kar bi bil po mojem nesmisel, prihranijo 100 tisoč. Je treba za 100 tisoč evrov uničiti izvrstno delujoč sistem pod pretvezo varčevanja?

PB: Ustaviva se pri tem sistemu. Za širše bralstvo – zakaj bi bilo dobro, da Javna agencija za knjigo ostane?

SP: Tukaj je težko odgovoriti na kratko. Kogar to bolj zanima, in lahko bi tudi ministra, naj si ogleda naša letna poročila na spletu, v katerih je natančno vse obrazloženo. Ampak to, kar je po moje ključno, je, da agencija dobro sodeluje s področjem svojega delovanja. Imamo dobre odnose s pisatelji, prevajalci, založniki, knjigotržci itn. Skupaj dogovarjamo stvari, ki se nam zdijo pametne za to, da bi se to področje razvijalo. To je denimo ta notranji del. V tujini smo začeli vzpostavljati fine mreže, ki neprimerljivo veliko glede na druge države z malo denarja naredijo za promocijo slovenske literature. S sodelovanjem s Tradukijem smo pridobili ogromno denarja iz tujine za to, da so bili naši avtorji plasirani v tujino.

PB: Ali ni eden glavnih očitkov novega ministra, da agencija pridobi premalo zunajproračunskega denarja?

SP: Ne bi hotel reči, da minister ne ve, kaj govori, ampak podatki ga ne potrjujejo. Poleg tega pa, če ste vi državni organ, državna agencija, kako naj grem potem k Mercatorju konkurirat gasilskemu društvu Vodice in jih prositi, naj podpre naše državno delo? To je za spoznanje humorističen pristop, ampak ne glede na to smo mi to dosegli. Nekaj stvari. Seveda vseh ne morem prikazati v naši bilanci. Prejšnje leto sem en teden maltretiral našo računovodki-

rili, da je ta trgovec s papirjem, ki v to državo izvažajo veliko papirja, končnemu kupcu dal večji rabat, ki je šel za te knjige. Tega ni v bilancah. Mi tudi pomagamo nekaterim področjem pri bralni kulturi, da pridejo do sponzorja. Tudi tukaj ni nobene logike, da bi sponzorji dali denar najprej nam, mi pa potem tistim, ki ga res potrebujejo. Ampak rezultati pa so. Če tega ne veš, lahko vprašaš, preden se odločiš. Sam sem nekoliko v škripcih. Dobili smo izraze podpore Tradukija, znotraj tega nemškega ministrstva za zunanje zadeve, avstrijskega ministrstva za zunanje zadeve, ruske akademije znanosti in umetnosti. Kot ste opazili, nisem pretirano skromen, ampak da bi pa lahko vplival na nemško zunanje ministrstvo, da bi zame pisalo priporočila, tega pa skoraj ne upam reči.

PB: Državnega sekretarja Aleksandra Zorana najbrž poznate. Sta skoraj vrstnika?

SP: Ja, seveda ga poznam. On je bil tudi urednik ene moje knjige, in sicer o lepem vedenju. Z Mladinske knjige so me povabili, naj za mladino napišem knjigo o tem. Naslov je *Počesane muhe*, in ker je šla urednica, ki me je povabila, v pokoj, druga pa zbolela, je to dobil v roke Zorn. Prijazno je rekel, da se on s tem ne bo ukvarjal in naj sam popravim, kar mislim. Pa sem, čeprav je bil urednik uradno on.

PB: Ste kdaj pomislili, da se ukinjanje Javne agencije za knjigo dogaja prav zaradi vas?

SP: Pomislil sem kup stvari. Ampak če bi se zaradi mene, so postopki bistveno bolj preprosti. Ni treba ukinjati agencije, lahko se ukine mene. Če bi me kdo povabil na kavo in rekel, da sem jaz problem in da bi na mojem mestu raje videli drugega ... Čeprav, izbrali so me na javnem razpisu, mene ni nihče postavil. No, takrat bi pač rekel, seveda, ukinite mene, in ne agencije, še posebej ker dekleta, ki delajo tu, odlično, da ne rečem vrhunsko opravljajo svoje delo in pri-

bil predsednik društva pisateljev, smo se dogovorili, da izstopimo iz soustanoviteljstva Jurčičeve nagrade, ker se nam je zdelo, da je demokracija v tej državi vendarle tako močna, da lahko vsak svoje ideje spelje sam. To bi se teoretično tudi lahko razumelo kot greh, ampak jaz tega tako ne razumem.

PB: Ta teden je zasedala še ena kulturna organizacija, Koordinacijski odbor kulture Slovenije (KOKS), ki je opozorila na predstavo o umetniku kot družbenem zajedavcu in na logiko delovanja oblasti, znano iz nekih drugih časov, in sicer na ščuvanje delavstva in tehnične inteligence proti umetnikom. Pretirano?

SP: Razumem, da so kulturniki prizadeti, da so oni najprej na seznamu, ko je treba varčevati, pri čemer v proračunu pomenijo simbolično postavko. Tisto, kar bi rad dosegel, je, da bi se na ekonomsko argumentacijo, da je kultura poraba, začelo odgovarjati z ekonomskimi številkami. Dokazal sem že, da ima država od pisateljev več, kot dobijo pisatelji. Da država od pisatelja pobere več davka, kot dobi on honorarja pri knjigi. Ne govorim za vsako knjigo posebej, ampak v globalu. V Sloveniji velja sistem knjižničnega nadomestila od leta 2004. Evropska direktiva o tem je bila sprejeta leta 1992.

PB: Direktiva, da se knjižnično nadomestilo mora izplačevati?

SP: Naj se izplačuje kot nadomestilo avtorjem, katerih dela se v javnih knjižnicah brezplačno izposojajo. Država je odvzela avtorjem pravico, da sami razpolagajo s tem. Avtor mora pristati na izposajo, v zameno za to pa dobi nadomestilo. In če mi ugotovljamo, da je ta naša država pristala na to, da bo vrnila fevdalno premoženje pa še kaj drugega, kar so plenile druge države, bi se mi zdelo korektno, da ta država vrne avtorjem, kar jim je ukradla. Če je današnji nivo knjižničnega nadomestila 850 tisoč evrov – to je sama določila – in če vzamem to za izhodišče in če vemo, da je država od svoje lastne ustanovitve pa do leta 2005 to kradla brez nadomestila, pa če dodamo obrestnootbrestni račun na glavnico 850 tisoč evrov od leta 1992, ugotovimo, da danes država plačuje avtorjem manj, kot so obresti na ukradeno premoženje. Zdaj naj pa jaz poslušam, da dobivam podporo od te države. Lepo vas prosim! In še naprej: če stane agencija in vsa podpora slovenski knjigi osem milijonov, država pa od knjige pobere dvakrat toliko davka – ja, kdo zdaj komu kaj daje? Zdi se mi, da bi morali s takimi podatki prihajati v javnost. Te besede, da smo pisatelji prisessani na državne jasli, so skrajno nekorektne.

PB: Javna agencija za knjigo financira prevod okoli 60 slovenskih knjig na leto, ampak če stopim na frankfurtskem letališču v eno od tistih knjigarn, tam ne najdem nobene.

SP: Še ne. To se ne zgodi z danes na jutri. Vzpostavili smo resen sistem z Američani, zaradi katerega bosta tam izšli dve naši knjigi na leto. Izšel je že Zupanov *Menuet za kitaro* in o njem je pisal Wall Street Journal. O naši ekonomiji dvomim, da je pisal, o Zupanu pa je. O Jančarjevem *Galjotu* pišejo resni časopisi. To smo začeli postopno graditi. Je pa to odvisno tudi od tega, koliko vložiš. Prav ti Američani, s katerimi smo dogovorjeni in ki imajo glavno založbo za tuje prevode, so zadnjič zapisali, da jim je korejska vlada dala pol milijona evrov za to, da bodo promovirali 20 njihovih avtorjev v Ameriki. Slovenija je ena od 200 držav sveta. Tudi Ko-

rejcem ne moremo konkurirati. Zakaj bi na frankfurtskem letališču srečali slovenski roman, če je tam 200 držav, precej med njimi večjih od nas? Imate mogoče na brniškem letališču kakšno estonsko novelo?

PB: Imamo pa češko.

SP: Poglejmo zgodovino Češke pa to, da so imeli Havla in da je bila nekaj časa v modi. Mi tega do zdaj še nismo imeli.

PB: In da imajo oni Michala Viewegha.

Ali ni to, da nismo v tujini uspešni, tudi posledica tega, ker nimamo dovolj ...

SP: Prodajljivega blaga?

PB: Točno.

SP: Ja, je nekaj na tem. [smeh] O svojih ko-

Če stane agencija in vsa podpora slovenski knjigi osem milijonov, država pa od knjige pobere dvakrat toliko davka – ja, kdo zdaj komu kaj daje? Zdi se mi, da bi morali s takimi podatki prihajati v javnost. Te besede, da smo pisatelji prisessani na državne jasli, so skrajno nekorektne.

legih težko sodim, ampak tega popularnega, dobrega popularnega branja pri nas ni preveč. Nekateri mlajši so začeli s tem, in to je treba nadaljevati. Strašno vesel sem, da je Mladinska knjiga uvedla nagrado modra ptica in da je eden od kriterijev ta, da je stvar berljiva. To je treba podpirati in zdi se mi, da nekega jutra to bo. Še nekaj je treba vedeti, ko ste omenili Viewegha: Slovenija ogromno prevaja. Toliko kot mi prevajamo, prevaja malokdo na svetu. Zelo na tekočem smo in smo pripravljeni ogromno denarja investirati v tuje avtorje, kar v drugih državah ni primer. Z našimi prevodi skušamo počasi zbujati pozornost.

PB: Ko je bil pred kratkim v Sloveniji britanski pisatelj Hanif Kureishi, ga je prišlo poslušat 600 ljudi. Kakšen slovenski je lahko zadovoljen, če jih pride šest.

SP: Ko je bila Ljubljana svetovna prestolnica knjige, sem od vsega začetka spraševal, katerega domačega avtorja bomo spromovirali. »Hja, pa, veš, to traja ...« »Koga boste iz tega vica peljali v Frankfurt? Kdo bo imel tam okroglo mizo?« »Hja, pa, to je treba prej prijaviti, to stane ...« »Pismo, šest tujcev ste pripeljali sem, izdali ste jim knjige, ja, kateremu našemu kdo na tem svetu to naredi?« Potem sem rekel, da pri naslednji rundi Fabule ne bomo dodali niti dinarja, če ne bo zraven vsaj enega slovenskega avtorja. Izbrali so Jančarja, in ko smo gledali finančni izračun, smo opazili, da naj bi tujci dobili 1500 evrov honorarja plus knjigo in vse stroške bivanja, Jančar pa 150 evrov. In ko sem jih vprašal, kaj se gredo, je bilo vse, kar so naredili, to, da so še Jančarju dali 1500 evrov. To me pa res razkači. V Velenju imamo Pikin festival pa Astrid Lindgren z vsemi knjigami, ki so pri nas izšle, po nakladi ne doseže dveh knjig Kajetana Koviča. Ali imate kje festival Mačka Murija ali Pikija Jakoba, pa bi bila perfektna? Ne, ker je to brez zveze.

PB: Ob ukinitvi ministrstva za kulturo je sociolog in nekdanji član Pankrtov Gregor Tomc v *Mladini* zapisal, da je itak vseeno, kako bo s tem, ker se bo denar še vedno namenjal muzejem in podobnim institucijam visoke kulture in nič aktualnejšim in popularnejšim pojavnim oblikam umetnosti, in da smo Slovenci, kar se kulturnih dosežkov tiče, žaba, ki se napihuje. Da še naših soap oper, recimo, nihče ne odkupuje. In ko že omenjam soap opere, menda so v Istanbulu domačini protestirali proti jedilnim listom v arabščini, ki pa so se pojavili zato, ker prihaja tja ogromno turistov iz arabskih držav, ki so ljubitelji turških žajfnic in bi si želeli ogledati prizorišča, kjer se te nadaljevanje dogajajo.

SP: Katero soap opero pa imamo Slovenci?

PB: Ja, nobene.

SP: Torej? Tisto, česar nimaš, bi zelo težko prodal. Da bi imeli kaj takega, bi morali pa v to investirati. Te investicije so bistveno manjše od investicij v Ljubljansko banko, za katero vas ni nihče vprašal, ali bi ji dali nekajkrat po 250 milijonov. So bistveno manjše od investicij v firme, da bi ostale pri nas, recimo v Revoz, pa nimam nič proti njemu. Ali pa denar, ki ga dajemo v Adrio, denarja, ki smo ga dali v Železarno Jesenice in jo potem za pol denarja prodali Rusom. Kakšne vsote so to! In potem mi lahko nekdo mirno gleda v oči in reče, da bo ukinil agencijo zaradi stotih jurjev! Lepo vas prosim! Kje je tu decimalna vejica? Zdi se mi, da bi prav kultura morala odpreti to debato na tak način. Seveda, ustvar-

janje smisla, nacionalna identiteta ... ampak vprašajte šiviljo v Muri, kaj je to. Ona pač ve, da ta banda, ki to vpije, stane. Ampak mi s težko industrijo ne bomo zmagali v svetu, s soap opero bi pa lahko. Pa še kaj drugega bi lahko bilo. Ali pa pogledjte Deso Muck. Zakaj je ne bi zaprli za nekaj časa, ji dali denarja, kolikor ga hoče, pa naj naredi serijo za svet? Ker jo lahko. Pri nas so njene knjige iracionalno velik bestseller. Naše naklade, če upoštevamo število prebivalstva, so absolutno nore. V Sloveniji gremo 25-milijonkrat v knjižnico po knjigo – zastoj. Vi, ki ste knjigo napisali, kaj imate od tega? Te relacije bi bilo treba izčistiti, samo na tak način premalo opozarjamo modrece, ki brez težav glasujejo

Ampak mi s težko industrijo ne bomo zmagali v svetu, s soap opero bi pa lahko. Pa še kaj drugega bi lahko bilo. Ali pa pogledjte Deso Muck. Zakaj je ne bi zaprli za nekaj časa, ji dali denarja, kolikor ga hoče, pa naj naredi serijo za svet? Ker jo lahko.

za 250-milijonsko dokapitalizacijo Ljubljanske banke, ki je uničila večino teh firm.

PB: Slišal sem, da radi in dobro pripovedujete šale, vice. Imate kakšnega najljubšega?

SP: Da bi jaz znal dobro pripovedovati šale? [smeh] To pa prvič slišim. Poznam jih tri dni po tistem, ko pridem od frizerja, ker on jih pa zna. No, ampak ker sva ravno pri kulturi, lahko povem eno.

Ustavi policaj voznika in ga vpraša po dokumentih.

»Nimam jih,« pravi voznik.

»Kako, nimate? Vozniška?«

»Nimam?«

»Osebnost?«

»Nimam?«

»Ja, kdo pa ste potem?«

»Zlatko Zahovič,« reče voznik.

»Dajte, no,« pravi policaj. »Tega pa ja vsak pozna, ta je velik zvezdnik in to niste vi. Dajte, lepo po pravici povejte, kdo ste.«

In reče šofer: »Dr. France Prešeren.«

»Ja, France,« se nasmeje policaj, »a me je bilo treba zafrkavat z Zahovičem!« [smeh]

PB: Ko so bili na TV Slovenija viktoriji, ste bili sicer v Leipzigu. Ali ste si kljub temu ogledali podelitev?

SP: Ne.

PB: Vas ni zanimalo, kaj tako grozljivega je povedal Kobal?

SP: Ne, ta oddaja me tudi v drugih časih ni preveč zanimala, si jo bom pa verjetno zdaj, ko je nastal škandal, ogledal, ko bo to mogoče.

PB: Pred kratkim je bil v Sloveniji na obisku izraelski pisatelj Amos Oz, ki povedal eno tako ljubko o humorju, in sicer da ne pozna niti enega fanatika s smislom za humor in nobenega s smislom za humor, ki bi postal fanatik. Se strinjate?

SP: Sam poznam samo fanatike s smislom za humor na tuj račun, s tem da gre za bolj žalosten humor.

PB: Sam moram reči, če razvijem Ozovo tezo še naprej, da ne poznam niti desničarskega humorja. A ta reč obstaja?

SP: [smeh] Ja, no, humor desničarjev je to, kar se nam zdaj dogaja v tej državi.

PB: A se kdo smeji?

SP: Spomnim se iz mladih let, ko sem se malo bolj ukvarjal s humorjem, da mi je takrat Branko Šomen ali Žarko Petan, ne spomnim se več kdo, povedal definicijo humorja. In sicer je humor tisto, zaradi česar kdaj tudi jočem, satira pa to, zaradi česar te kdaj tudi udarim. Zdi se mi, da ima ta oblast v tem smislu velik smisel za humor.

PB: Ste deklarirani levičar ...

SP: Kaj pa je to?

PB: Saj to me zanima. Nekje ste namreč rekli: Sem deklariran levičar in me moti, da v Sloveniji ni nobene leve stranke.

SP: Vidite, kako mora človek jesti zarečeni kruh. Zdi se mi, da v Sloveniji ti pojmi niso jasni. Izhajal bi raje iz strpnosti, poštenosti, vednosti, delavnosti ... To bi morali biti kriteriji in se mi zdi, da bi morali to delitev na leve in desne počasi izbrisati. Če so kmetije, recimo, tradicionalna desnica, mislim, da jih prav tako kot mene moti, če kdo laže, če jih ne plačuje toliko, kot bi si njihovo delo zaslužilo, če je kdo nestrpen do kogarkoli. Mislim, da tudi mnoge iskrene vernike globoko

Tako da, ja, jaz sem bil član Zveze komunistov, absolutno. Tja sem odšel zaradi koristoljubnosti, ampak mi je njen program po vsebini tudi ustrezal.

ko moti licemerstvo cerkvenih oblasti, kot moti mene. Te delitve je počasi treba prerašči. No, ampak ker sem rekel, da sem deklariran levičar, bi rekel to, da bi v vsaki družbi moralo biti delo temelj vsakega uspeha, da bi moralo biti znanje osnova za odločitve, strpnost osnova za življenje med ljudmi. Ampak to bi moralo veljati tako za globekega vernika kot zame, ki nisem veren.

PB: Svoje čase ste bili član Zveze komunistov. Zakaj pa?

SP: Veste, kako je bilo s tem. V osnovni šoli sem bil najboljši učenec in nekaj zelo podobnega mi je grozilo na gimnaziji. Takrat je partija poiskala najboljše kadre. Na koncu gimnazije naj bi postal komunist, ampak so se zapletli s postopki, tako da sem že odšel na fakulteto in bil skrajno užaljen, ker me niso sprejeli v partijo. Potem sem bil na ekonomski fakulteti, za katero zdaj govorijo, da je bila leglo komunizma, kot komunist v fakultetnem odboru predsednik ideološke komisije. V leglu stalinizma! Takrat sem pisal ekonomske komentarje za *Mladino*, predsednik Zveze mladine pa je bil Mitja Gorjup, ki je pozneje odšel na Delo. Mitja je rekel: »Poslušaj, mi bi te dali za urednika *Mladine*, ampak bi moral vstopiti v partijo.« In ker sem si tako želel postati urednik *Mladine* [smeh], sem pogoltnil tudi to. Tako da, ja, jaz sem bil član Zveze komunistov, absolutno. Tja sem odšel zaradi koristoljubnosti, ampak mi je njen program po vsebini tudi ustrezal.

PB: Bral sem knjigo, eno tistih za odrasle, z naslovom *S knjigo po svetu*, v kateri opisujete svoje založniške izkušnje in potovanja. Potovanja med dvema svetovoma: zahodnim in vzhodnim ...

SP: In tretjim.

PB: Ja, afriškimi. Ko to prebereš, lahko samo zavzdihneš in rečeš: »Še dobro, da smo ušli iz tega – iz Jugoslavije in tistega sistema.« Ampak po drugi strani se mi pa zdi, da sem vam kot pisatelju kljub temu toži po obdobju socialistič-

nega ekonomskega sistema, ko je imela knjiga posebno mesto v kulturni sferi? Uporabil sem vaše izraze.

SP: Če vzamete Slovenijo, smo bili najbolj severni in najbolj zahodni del Jugoslavije. Imeli smo odprte meje in glede na zelo dobro razvito grafično industrijo, ki je zdaj sesuta, je bila Slovenija eden od grafičnih centrov vse Evrope. Iz tega smo lahko razvijali strašno zanimive poslovne zgodbe. Glede na to, da smo bili najbolj razviti, smo bili

zelo zanimivi tudi za drugi del Jugoslavije. Recimo, včasih je bila popularna serija *Muzeji sveta*, ki je bila izvirno italijanska, založbe Mondadori. Tam smo kupovali pravice za vso Jugoslavijo in v Ljubljani tiskali za vso Jugoslavijo. To je bil dober biznis, s tem da so bila obdobja, ko se je v Slovenijo uvažal papir, ker ni bilo dovolj dobrega. Na osnovi naših izkušenj je tiskarna Vevče začela delati boljše papirje za nas in posledično za naš izvoz na zahod in vzhod. Po vsebini smo pa mi Italijanom rekli, zakaj so v tej seriji samo zahodni muzeji? Kaj se greste, saj je vzhodna Evropa tudi del tega sveta? Prek nas so izdali muzej v Budimpešti, ta slavni El Grecov muzej, besedilo in koncept je napravil Luc Menaše, prva tuja izdaja je bila Newsweekova v Ameriki. Na našo pobudo je nastala monografija krakovskega muzeja, ker je prav takrat od tam prišel papež. Potem smo naredili Dresden. Takrat smo razvijali tehnološki del tiskarstva, obenem pa svojo pamet prodali Zahodu. Tiskali smo knjigo za Ruse ob 200-letnici Bolšoj teatra. Iz tega materiala smo naredili skupaj z Italijani monografijo *Bolšoj teater*, ki je spet šla v ves svet. Bili smo tudi most pameti med Zahodom in Vzhodom. To so bile perfektne stvari, tudi zato, ker je bila Jugoslavija mejna dežela med svetovoma in smo mi razumeli oba. Delali smo neverjetne posle. Tiskali smo poljsko enciklopedijo, kar je bil grafično gromozanski posel, in ker je bil zlot mehka valuta, smo morali poiskati način, kako bi oni to plačali. Plačali so ga s storitvami geologov in rudnikih v Bosni. Zapadnjaki so norili, kaj se mi gremo. Oni tega niso znali narediti, mi pa. Ob tem, da – če zavijeva na ta kulturni moment – je imela knjiga poseben status. Obstajali so posebni krediti za družbeno angažirano literaturo, cel kup ekonomskih bonitet.

PB: In avtorska pola je znašala povprečno slovensko plačo, zdaj pa komaj tretjino?

SP: Svoj najvišji honorar v življenju sem dobil za svojo prvo knjigo. Takrat je bila pola slovenska plača, zdaj, po 45 knjigah in vseh mogočih nagradah, pa dobim za polo mogoče tretjino plače.

PB: Iz te knjige, *S knjigo po svetu, se da videti, da ste zelo uživali v svojem delu pri Mladinski knjigi. Drži?*

SP: To je res. Moja prva služba je bila na Mladini, ki je bila sestavni del Mladinske knjige, potem sem bil tam šef periodike, se pravi *Cicibana, Pionirskega lista* itn., nakar so me povabili v mednarodni oddetek. V šoli sem se učil rusko, zadnja generacija, in sem znal angleško in rusko. Cel vzhod je bil naš. Ja, ja, sem zelo užival v tem delu.

PB: Zakaj ste pa potem nehali?

SP: Lahko bi rekli, da sem imel klasično kariero, od vajenca do direktorja Mladinske knjige. Ko sem dosegel najvišjo stopnjo, je to sovpadlo z začetkom tranzicije. Razvil sem idejo holdinga, se pravi, da bi Mladinsko knjigo postavili na ekonomsko osnovo. Takrat smo imeli dva resna petelina na gnoju v teh tozdih, ki sta vedela več kot vsi drugi, in je potem moja ideja holdinga propadla. Američani so mi ponujali, da bi postal šef ogromnega distributerja Baker & Taylor za vso Evropo, ampak bi moral oditi v New York, sem pa imel majhne otroke. Zelo racionalno sem izračunal, da to ne bo šlo skozi. Potem mi je pa še Martin Žnidaršič, ki je odhajal s Cankarjeve založbe, ponudil, da bi postal njen direktor, ampak se mi je zdelo neetično, da bi stvari, ki jih nisem mogel izpeljati v Mladinski knjigi,

predstavil, so vedeli, o čem govoriš. Tako kot je moj kolega pred kratkim rekel: »Ko smo bili Jugoslavija, sem bil ponosen na svoj potni list, ker so vsi vedeli zanj. Danes pa živ bog ne ve zame pa še kakšno čudno vprašanje o oblasti mi lahko postavijo.«

PB: Mladinska knjiga je danes v stečajni masi zavoženih cerkvenih Zvonov. Kaj se bo zgodilo z njo?

SP: Ne vem, me pa to zelo skrbi. Osebnost in kot direktorja Javne agencije za knjigo. Mladinska knjiga je dobra založba in pomeni pol slovenskega založništva. Če pride mimo prodajalec mila, jo kupi in izbriše, bo to nacionalna katastrofa. Pred časom sem to temo brez soglasja vodstva Mladinske knjige omenil predsedniku države. On se je takrat živo zavedal tega problema, mi je pa povedal, da v teh težavah ni samo Mladinska knjiga, ampak da je v Sloveniji cela vrsta odličnih podjetij s slabimi lastniki. Zato je pred volitvami izrazil upanje, da bo nova vlada, katerakoli že, našla sistemsko rešitev. Tak problem, ki je že udaril na plan, je Helios ...

PB: Ki je tudi v isti stečajni masi?

SP: Ja, je v rokah slabega lastnika. Ne vem, kaj dela vodstvo Mladinske knjige, in upam, da so v zraku kakšni strateški založniški partnerji in da banka ne bo vlekla kakšnih norih potez, za kar pa kakšnega posebnega upanja ravno ni. Upam, da se bo pri tej stvari, ki sodi v nacionalni interes, našlo kaj pаметi. Že lani, ko so se pojavili prvi glasovi na to temo, sem pisal državnemu sekretarju za kulturo. Sploh mi ni odgovoril, posredno pa

ga sem se torej veliko naučil, zlasti da je mladim treba zaupati, jim dati možnost. Če je bilo treba iti v Ameriko, je rekel: »Slavko, pojdi ti, ti znaš angleško, ekonomist si, se boš že znašel ...« Rusija itak po definiciji, ker sem bil eden redkih, ki je znal rusko, Afrika pa tudi. Ampak takrat sem bil v neki drugi fizični kondiciji, zdajle kakšnih posebnih želja po potovanjih nimam. No, rad bi šel v Južno Afriko. Pa rad bi pogledal naše ljudi v Argentini, to me strašno zanima. Drugače mi je pa zelo lepo kakšno soboto zjutraj, ko še vsi spijo, piti kavo in brati časopis.

PB: V knjigi omenjate svojo strašno izbičnost, kar se hrane tiče. Kako je to šlo skupaj s potovanji? V Katmanduju pa v Indiji?

SP: Težko, zelo težko. [smeh] Torej, lahko vam povem zgodbo, ki me opravičuje pred samim seboj. Bojda sem kot dojenček komaj preživel, bil sem hudo bolan. Takrat je bila sreča za družino, če sem sploh kaj pojedel, in nekega jutra sem ugotovil, da ni slabo, če ješ same dobre stvari [smeh], in sem s tem skušal nadaljevati. Pa še eno težavo imam. Takrat so bile med otroci zelo pogoste gliste, ki se jih ni dalo zdraviti. Spomnim se poštarja, ki je moji mami svetoval, naj mi da piti sok iz čebule. To je bilo grozno in zaradi tega ne morem jesti čebule. Fizično je ne prenesem, in to je v naši kuhinji velik problem. Ampak ko sem omenil poštarja, obstaja ena strašno ljubka stvar. V Šentvidu smo imeli tri poštarje, ki so se pisali Volk, Medved in Lisica. To je res in mogoče bom kdaj kaj napisal o tem.

PB: Še ena stvar me zelo zanima. Nekeč sem se pogovarjal s Toneom Partljičem, ki je rekel, da je imelo pisateljevanje nekeč strašen seksapil, da so bile ženske zelo prijazne do pisateljev, še posebno učiteljice. Imate kakšne podobne izkušnje?

SP: [smeh] Zdaj je vprašanje definicije te naklonjenosti. Tonea imam strašno rad in sem mu hvaležen, ker je bil on predsednik Bralne značke pred menoj in me je spravil tja. Ampak Tone stalno to pripoveduje in potem zelo rad draži Iva Minattija. Pravi, da ko pride sam na šolo, začnejo učiteljice hvaliti Minattija in pravijo, kako je on fejest pesnik, in jih mora potem Tone prekiniti: »Čakajte, Minatti je mrtev, jaz sem tukaj!« Zna tudi povedati kakšno anekdoto o tem, da je Minatti neki dan prišel na šolo, potem so ga pa videli dva dni pozneje navsezgodaj odhajati iz učiteljskega bloka proti avtobusni postaji, kar se nam vsem zdi fino, da imamo sloves. Sam se lepo razumem z učiteljicami, vse so prijazne in me ogovarjajo z gospod pisatelj. Prav zdaj si dopisujem z eno, ki je še ne poznam in je strašno vesela, da bom prišel v Gorišnico, v kraj med Ptujem in Ormožem. Ne pozna se, pa si že izmenjujeva komplimente. Ampak to je, bi rekel, umetnost retorike. [smeh]

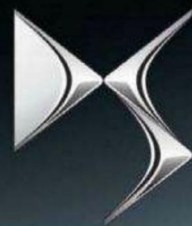
Mladinska knjiga je dobra založba in pomeni pol slovenskega založništva. Če pride mimo prodajalec mila, jo kupi in izbriše, bo to nacionalna katastrofa.

izpeljal v Cankarjevi založbi, pri konkurentu. In sem šel med zasebnike. To je bila huda odločitev. Lahko, da je bil to najtežji čas v mojem življenju. Še danes generalni direktor, jutri pa zasebnik, na cesti, brez tajnice, in če sem hotel kaj fotokopirati, sem moral v Maximarket čez cesto in čakati v vrsti, pa zamudil uradne ure na sodišču, da bi registriral firmo. Pa vratar me ni spustil gor v banko. To je bilo vzgojno, tako da sem se nekaj malega skromnosti takrat naučil in znam ceniti delo snažilke in vseh del, iz katerih je sestavljena vsa zgradba. Sem pa vesel, da je prišel za menoj Milan Matos in speljal to idejo. Nočem reči, da je bila moja ideja, ker bi to zvenelo prenapihnjeno, je pa Mladinsko knjigo postavil na ekonomsko osnovo, da je zdaj to, kar je danes. Ampak v tistih socialističnih časih je bila Mladinska knjiga največja firma v Jugoslaviji in delati zanj je bil užitek. Kamorkoli si prišel in se

sem izvedel za njegovo mnenje, ko je rekel, da se država ne bo vtikala v gospodarstvo. Nad tem odgovorom sem bil šokiran, ker to pa je področje, kjer mora država zakašljati in malo pogledati. Iskreno upam, da se bo našel strateški partner, spodobna založba, ki bo znala Mladinsko knjigo dokapitalizirati, ker je Mladinska knjiga tako dobra firma kot tudi dobra založba. Po vseh kriterijih, od tega, da je na koncu leta dobiček, pa do njenega založniškega programa.

PB: Še eno stvar sem opazil v knjigi *S knjigo po svetu* – da strašno radi potujete.

SP: Ne več. Ko si mlad, bi rad videl ves svet in jaz sem imel to srečo, da sem imel odličnega šefa, od katerega sem se ogromno naučil. Enkrat je v šali rekel, mislim, da je bilo ob neki smrti: »Veš, Slavko, ko bom jaz umrl, bi pa rad, da mi na pogrebu govori pisatelj.« In mu je, ampak jaz od takrat nisem več isti človek, tako me je to zadelo. Od nje-

HIBRID & DIZEL

ZAČETEK NOVE DOBE

že za 259 € / MESEC, 0% EOM¹

CITROËN DS5 HYBRID4

Citroën DS5 predstavlja uspešno združitev tehnologije in dizajna, z brezkompromisnim prepletanjem estetike, zmogljivosti in spoštovanja okolja. Je prvi Citroënov model z vgrajenim povsem hibridnim motorjem Hybrid4. Rezultat: 4-kolesni pogon z mogočnimi 200 KM in zgolj 99g izpusta CO₂ na kilometer. Odkrijte novi svet s Citroënom DS5.

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

Poraba goriva: kombinirana vožnja 3,8 l/100 km. Emisija CO₂: 99 g/km.

Dve leti pogodbene garancije, Citroën Financiranje. Primer informativnega izračuna finančnega leasinga za vozilo ¹Citroën DS5 (Chic e-Hdi 110 BMP6) – mesečno odplačevanje – brez obresti; maloprodajna cena z DDV 27.300 EUR; DDV je obračunan v obrokih; mesečni obrok je 259 EUR; EOM na dan 09.03.2012 znaša 0% pri 43% pologu in ročnosti 60 mesecev, stroški odobritve financiranja znašajo 0%; EOM se spremeni, če se spremenijo elementi izračuna; izračun temelji na skupni letni obrestni meri 0%; financirana vrednost 15.539 EUR; skupni znesek za plačilo 27.300 EUR; pri sklenitvi avtomobilskega zavarovanja Citroën Financiranje omogoča do 50% popust. Za podrobnosti o natančni ponudbi se obrnite na vašega prodajalca vozil Citroën. Ugodna ponudba velja do 30. aprila 2012 za vozila iz zaloge pri pooblaščenih prodajalcih Citroënovih vozil v Sloveniji, ki sodelujejo v akciji. Slike so simbolične. Več na www.citroen.si.

Zakaj bi se vozili po dveh kolesih namesto v stabilni jekleni kletki? Ker je fino: ker motocikel omogoča nagibanje, okretnost, občutek svobode in ima vgrajen neposredni vbrizg pomladnega vonja po borovcih v čelado. Serijsko. Kriza ne pomeni, da industrija spi. O katerih velja razmisliti v 2012?

motor: dvovaljni V2, 1198 cm³

moč: 143 kW (195 KM) pri 10.750/min

cena: od 19.800 do 29.900 evrov

Motorist, d. o. o., Letališka 9a,

Ljubljana, 01/542 11 71

Hitri, napredni, kul

Kralj živali:

ducati 1199 panigale

»&#%&!« sem razvnet izstrelil na Ducatijevem razstavnem prostoru in lep čas strmel v umetelno zložen kos kovine, plastike in ogljikovih vlaken. Vendar ne zaradi hostese na njem ... Panigale ni le lep, je ta trenutek tudi tehnološko najnaprednejši: nadzor proti zdrsu, elektronsko nastavljivo vzmetenje, nadzor zaviranja z motorjem, protiblokirni zavorni sistem in pomoč za hitro prestavljanje so krivi, da se na večer pred prvo vožnjo splača poglobiti v navodila za uporabo. Spati tako ne boste mogli.

Za koga je: za dirkače in ljubitelje italijanskega dizajna.

Odsvetujemo ga: motoristom z nepospravljenim podstrešjem in brez občutka za dirkaško finomehaniko.

Sesalec je požrl steroide:

BMW C 600 sport in C 650 GT

Če spregledamo tržno bolj kot ne porazen skuter s streho C1, sta brata C 600 sport in C 650 GT prva BMW-jeva maxi skuterja. Če spremljate svet motociklizma, potem veste, da se Bavarci zadnja leta snovanja novosti lotevajo z veliko mero skrbnosti, da bi bil njihov stroj najboljši med podobnimi. Jim je uspelo tudi s skuterjema? Ko preizkusim še druge, bom prikimal, za zdaj lahko potrdim le to, da sta vredna razmisleka. K osnovni ceni prištejte še evrčke za ogrevana se-deža in ročice. Veste, da ima Ljubljana brezplačna parkirna mesta za motoriste?

Navdušeni bodo: vsi, ki si ga bodo dovolili uporabljati en dan v mestu z okolico.

Niti povohali ga ne bodo: trma-sti motoristi, ki vztrajajo pri 'šalthebu'.

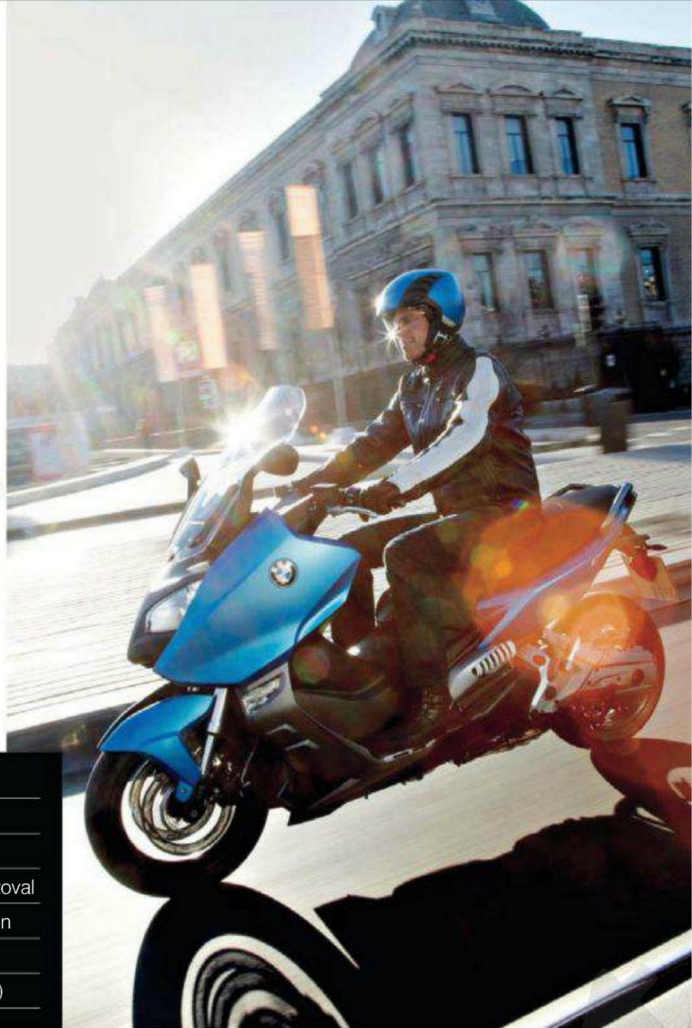

motor: dvovaljni vrstni, 647 cm³

moč: 44 kW (60 KM) pri 7500/min

cena: 10.850 in 11.200 evrov

A-Cosmos Ljubljana (01/583 35 01), Avtoval Grosuplje (01/781 13 00), Selmar Celje in Maribor (03/424 40 00, 02/828 01 01), Avto Select Nova Gorica (05/330 60 60)

Najbolj cestni med terenskimi:

kawasaki versys 1000

Kar lep čas smo čakali, da 650-kubični versys dobi zmogljivejšega brata in tako naslednika modela KLV 1000 z dvovaljnim V-motorjem. Novinec ima edini v konkurenci vrstni štirivaljni motor, kar obljublja svilnato gladek odziv na dodajanje plina. Med enduro motocikle se uvršča le še zaradi (udobnega) položaja za krmilom, sicer pa bo treba izlete zunaj asfalta omejiti na urejen makadam.

motor: štirivaljni vrstni, 1043 cm³

moč: 86,8 kW (118 KM)

cena: 11.835 evrov

Panigaz Kranj, d. o. o., Kranj, 04/234 21 00
in drugi prodajalci kawasakijev

Smejalo se bo: naveličanim ne-udobnih športnih motociklov.

Bentil bo: Zvone Šeruga v Afriki.

motor: dvovaljni vrstni, 898 cm³

moč: 77 kW (105 KM) pri 8500/min

cena: 10.399 ali 11.999 evrov

Avtoval, d. o. o., Pod jelšami 2, Grosuplje,
01/7811300 in drugi prodajalci husqvarn v
Sloveniji

Ne, ni za v gmajno:

husqvarna nuda 900R

V Italiji so terenskega BMW-ja F800GS spremenili v avanturistični supermoto, ki navduši s pojavo in z igrivostjo na ovinkasti cesti. Če vas občasno zamika obisk dirkališča, izberite različico R z boljšim vzmetenjem, ostrejšimi zavorami in krajšim verižnim prenosom.

Zajahali ga bodo: ljubitelji polaganja (ovinkov).

Odsvetujemo: vsem, ki v šušu radi prevozite več kot 300 kilometrov.

Ne živi le v naših srcih:

tomos classic

Če nimate časa za brskanje po malih oglasih, zbijanje cene in lepo število ur za vzpostavitev v prvotno stanje, se rešitev ponuja kar sama: v Kopru so oživili legendo! Če je tako dober kot originali iz osemdesetih, je vaša mestna mobilnost rešena za lep čas. Uganili ste, sam zna pripraviti mešanico. Vau!

motor: enovaljni, 49 cm³

moč: 2,3 kW (3 KM)

cena: verjetno okoli 1300 evrov

Tomos, d. o. o., Koper, 05/668 44 40

Spomine bodo obujali: nostalgiki.

Zmrdovali se bodo: mulci z iphoni in vsi, ki so prepričani v ekološkost električnih dvokoles.

Zadovoljni bodo: začetniki, umirjeni, preračunljivi, motoristke.

Od nakupa bo odvrnil: cestne razgrajače.

Za Janeza:

honda NC 700 X

Hondina novost vas ne bo vrgla na rit zaradi podatka o največji moči ali zaradi videza, ki je sicer simpatičen, a ne vzbuja čustev kot panigale. Gre za uporaben dvokolesnik s pripravnim prtljažnim prostorom na mestu, kjer je običajno posoda za gorivo. Požre veliko čelado ali nakupovalno vrečko. In, hej, za jurja doplačila si lahko omislite samodejni dvosklopčni menjalnik!

motor: dvovaljni vrstni, 670 cm³

moč: 38 kW (52 KM) pri 6250/min

cena: 6690 evrov

AS Domžale Moto Center, d. o. o.,

Blatnica 3a, Trzin, 01/562 33 33

Iz Goriškega v Piran (skozi Istanbul): triumph explorer 1200

Veliki potovalni enduro motocikli so ta trenutek najbolj vroča roba na dveh kolesih. Angleži širijo ponudbo odličnih strojev z edinstvenim trivaljnim motorjem, ki pomeni zmagovalno kombinacijo navora in uglajenosti. Za ceno explorer ponuja veliko, tudi tempomat, nadzor proti zdrsu, ABS in električno vtičnico za navigacijsko napravo.

motor: trivaljni vrstni, 1215 cm³

moč: 101 kW (137 KM) pri 9000/min

cena: 14.890 evrov

Španik, d. o. o., Noršinska ulica 8,

Murska Sobota, 02/534 84 98

Zadovoljni bodo: popotniki na dveh kolesih.

Ne bo vseh: niže raslim in podralcem hitrostnih rekordov.

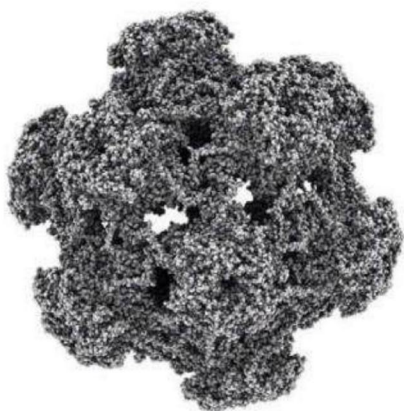
CENA NEZAŠČITENE NASLADE

Ste kdaj seksali z neznanko ali neznancem? Brez kondoma? Če ste, potem veste, kakšen je občutek, ko seksualni adrenalin popusti in se vrnete v resničnost. Tolažite se, da je bil(a) partner(ica) zagotovo zdrav(a), kljub temu pa vas razžira kanček dvoma ... Po treznem premisleku se po navadi odločite, da boste od takrat vedno seksali zaščiteni. Boste res?

Ljudje, ki so vitalni, energični in lepega videza, so tudi spolno zdravi. Tudi vi delite to splošno mnenje? Žal vas moramo razočarati, da pogosto ne drži. Zato smo se o tej temi tudi razpisali tako na dolgo in široko. Spolno prenosljive okužbe (SPO) se s takšno lahko-to in hitrostjo širijo ravno zato, ker večina prenašalcev dolga leta nima nikakršnih simptomov. Najpogosteje niti sami ne vedo za to, tako da jih mirno trosijo naprej. Spolni odnos z nekom namreč pomeni tudi spolni odnos z vsemi prejšnjimi spolnimi partnerji – in več ko je teh, tem pestrejša je izbira možnih bolezni. Pri tem ne gre samo za okužbe z virusi hepatitisa in HIV, ampak predvsem za gonorejo, sifilis, klamidijo, herpes, HPV ... Po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije se z njimi vsako leto okuži okoli 350 milijonov ljudi, starih med 15 in 49 let. Za okužbo so dovzetnejše ženske, čeprav je večina okuženih moških, in sicer zaradi večje promiskuitete in avanturizma. SPO izrazito porastejo poleti, zdravniki pa jih največ odkrijejo jeseni, ko se začnejo prvi simptomi, potem ko se ljudje vrnemo v resničnost po poletnih romancah in avanturah.

Sprehod skozi zgodovino

Spolno prenosljive bolezni so med nami že od pamtiveka. Prvi dokumentirani izbruh v Evropi se je zgodil leta 1494, ko se je sifilis razširil med francoskimi vojaki, ki so oblegali Neapelj. Bolezen se je nato skokovito razširila po Evropi in za njenimi posledicami je takrat umrlo več kot pet milijonov ljudi. Pred iznajdbo modernih zdravil so namreč SPB veljale za neozdravljive, zdravljenje pa je bilo omejeno na lajšanje simptomov. Prvi bolnišnični oddelek za zdravljenje SPO je bil ustanovljen leta 1746 v Londonu v bolnišnici Lock. Zdravljenje je bilo sprva prostovoljno, leta 1846 pa je angleški parlament sprejel zakon o nalezljivih boleznih, ki je policiji naložil pridržanje prostitutk in privedbo na obvezne zdravstvene preglede. Če je bila ženska

Humani papilomski virus

Medicinska razlaga

SPO so okužbe, ki jih najpogosteje povzročajo bakterije, virusi in paraziti. Širijo se z nezaščitenimi vaginalnimi, analnimi ali oralnimi spolnimi odnosi in so najpogostejše v populaciji med 15. in 24. letom. S pripomočki se širijo manj pogosto, saj preživijo zunaj gostitelja le nekaj ur, enako velja za straniščne školjke in skupne kopalnice. S posteljino, brisačami ali oblačili se lahko prenesejo uši, garje, moluske ...

SPO večinoma potekajo prikrito in brez simptomov. Če ti nastopijo, gre večinoma za nenavaden izcedek iz penisa ali vagine, pekočo bolečino pri spolnem odnosu ali uriniranju, razjede na sluznici spolovila ali v ustih, bolečine v spodnjem delu trebuha, izpuščaji, mehurčki, srbečica na spolovilu ali drugje na telesu. Z ranicami ali razjedami se poveča še možnost prenosa HIV-a in hepatitisa. Tudi kadar težave navidezno izginejo same od sebe, je kljub temu priporočljiv obisk pri zdravniku, saj povzročitelj običajno ostane v telesu in dolgoročno napada telo, z njim pa lahko okužimo tudi druge. Posledice nezdravljenih SPO so najpogostejše kronične težave, neplodnost, bolečine, imunska obolenja, celo smrt.

813 spolno prenesenih okužb, kar je zgolj vrh ledene gore. Najpogostejši sta okužbi z bakterijo klamidije in humanimi papiloma virusi ali HPV.

Kriza raj za SPO

SPO se še posebno intenzivno širijo v kriznih obdobjih. Pred prvo svetovno vojno in po njej je izrazito porasel sifilis, ravno tako tudi med veliko gospodarsko krizo v tridesetih letih prejšnjega stoletja in po drugi svetovni vojni. Podoben vzorec se kaže danes – število infekcij z virusom HIV se je v Grčiji po podatkih britanskega spletnega časopisa za medicino *The Lancet* v primerjavi z letom 2010 samo lani povečalo za 52 odstotkov. Razlogi? Zaradi ekonomske stiske se vedno več ljudi, moških in še več žensk, odloča za delo v prostituciji. Poleg tega v času krize ljudje pogosteje zlorabljajo droge, zmanjšuje pa se tudi število socialnih in zdravstvenih programov.

Med razlogi za porast SPO so danes poleg krize še odprte meje, razmah seksualnega turizma in trgovina z belim blagom, veliko število spolnih partnerjev, vzporedne partnerske zveze, varanje, plačevanje za seks in nenehno zniževanje starostne meje, pri kateri se zgodi prvi spolni odnos.

Tvegane skupine

SPO se lahko vsak 'naleze' kadarkoli in kjerkoli, še posebno pri spolnih stikih z neznanimi ljudmi. Okužba se lahko zgodi celo v domači spalnici, v domnevno monogamnem razmerju, če en partner vara drugega. V skupine z višjim tveganjem strokovnjaki uvrščajo moške, ki imajo spolne odnose (tudi) z moškimi, uživalce prepovedanih drog in njihove partnerje, prostitutke in njihove stranke, zapornike ...

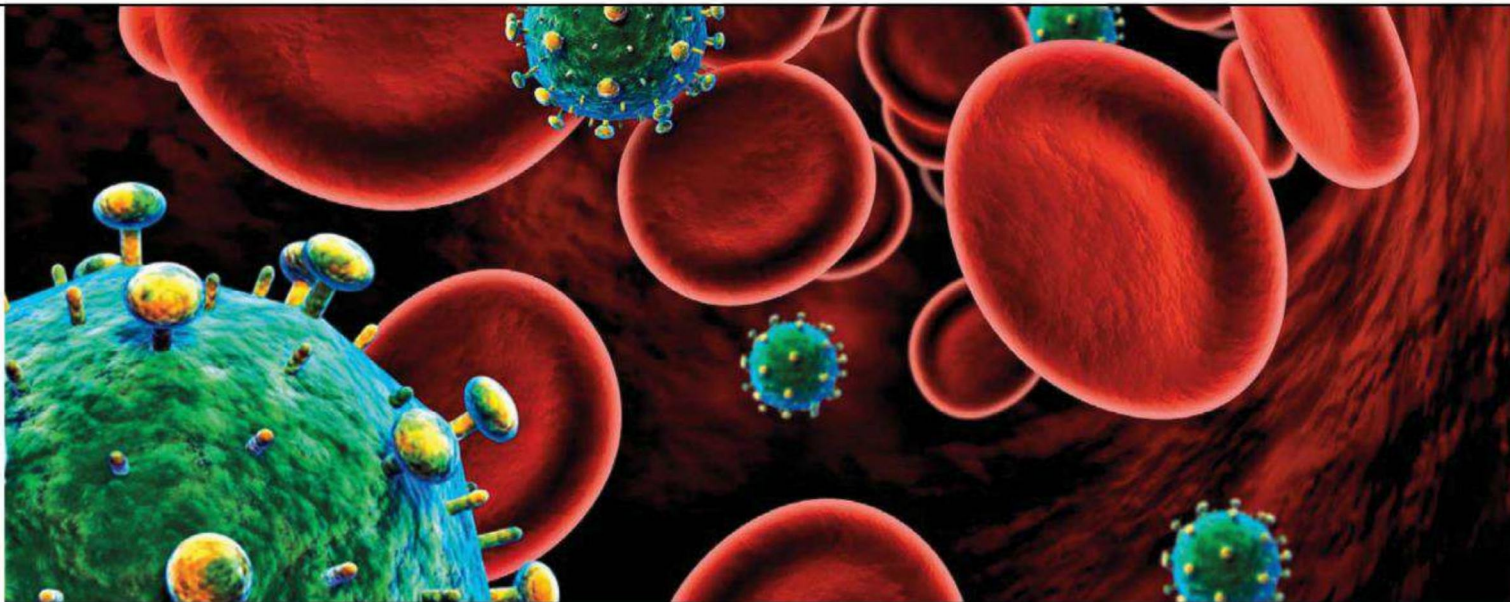
V Sloveniji število infekcij stabilno narašča zadnjih nekaj let, v letu 2010 je bilo prijavljenih skupno 813 spolno prenesenih okužb, kar je zgolj vrh ledene gore.

okužena, so jo zaprli v bolnišnico, kjer je morala ostati, dokler ni bila ozdravljena, do največ 15 mesecev. Z iznajdbo antibiotikov in drugih modernih zdravil je večina SPO postala ozdravljivih, nato pa so se leta 1980 začele množično pojavljati okužbe z virusi HIV in herpesom. Obe obolenji še danes veljata za neozdravljivi, saj so na voljo le zdravila za preprečevanje izbruhov in lajšanje simptomov. Bo pa tudi gonoreja ob zdajšnjem trendu širjenja in vse pogostejši odpornosti proti antibiotikom postala neobvladljiva.

Na splošno so SPO pogosto neprepoznane, številne, ki so diagnosticirane, pa niso prijavljene, tako da je vsaka uradna statistika zgolj približna in izjemno podcenjena ocena resničnih razmer. V Sloveniji število infekcij stabilno narašča zadnjih nekaj let in po podatkih Inštituta za varovanje zdravja RS je bilo v letu 2010 prijavljenih skupno

Tudi v Amsterdamu marsikatero dekle za višje plačilo ponudi svoje telo brez sicer obveznega kondoma.

TOP 5

1. HPV

Najpogostejše spolno prenesena okužba je humani papilomski virus (HPV). Je tudi najbolj viden, saj povzroča genitalne, analne ali oralne bradavice, pa tudi patogen. Več kot polovica spolno aktivne svetovne populacije je okužena z eno od oblik HPV, do okužbe pa pride običajno med 15. in 25. letom. Virus se zadržuje na koži in sluznicah, zato kondom ne zagotavlja popolne zaščite, saj se bradavice lahko pojavijo tudi po stegnih in trebuhu. Pri večini ljudi okužba mine spontano, če se pojavi, pa zdravljenje temelji na bolečem odstranjevanju simptomov, torej bradavic (izpraskanje, zamrzovanje, izrezovanje, kemična sredstva), medtem ko virus ostane v telesu. Obstaja tudi preventivno cepljenje za mlade deklice, ki še niso spolno aktivne, a tudi to ni stoodstotno zanesljivo. Težava pri cepljenju je tudi, da četrtnina mladih deklet, ki so cepljena proti HPV, meni, da jih cepivo ščiti pred vsemi SPO. Na splošno velja, da zdrava hrana in zdrav način življenja pripomoreta, da se telo lažje obrani in reši virusa.

2. Klamidija

Je najpogostejše prenesena bakterija, ima jo manj kot desetina mladih med 18. in 24. letom, pri čemer tri četrtine žensk in četrtnina moških nimajo nikakršnih simptomov. Ti se sicer lahko pokažejo z izcedkom ali s pekočo bolečino pri odvajanju seča. Za ugotavljanje okužbe zdravniki testirajo bris tkiva, ki ga vzamejo iz vagine ali penisa, in to tako, da v luknjico porinejo paličico. Metem ko so ženske tega vajene z ginekoloških pregledov, pa moški izkušnjo opisujejo kot stresno in izjemno neprijetno. Če ne prej, se takrat zagotovo pokesajo za tistih nekaj trenutkov naslade brez kondoma.

3. Genitalni herpes

Povzročata ga virusa iz družine herpes simpleks 1 in 2. Prvi tip, ki gostuje tudi na ustnicah, verjetno poznate, genitalni pa se pojavi precej nižje. Okužen je vsak peti posameznik, pogostejše ženske, večina okuženih pa ne kaže nobenih znakov in simptomov. Nekateri doživijo en izbruh v vsem življenju, drugi jih imajo več na leto. Ponovitve se zgodijo zaradi stresa, utrujenosti, s starostjo pa so vse redkejšje. Herpes se lahko prenese z ust na spolovilo in obratno tudi takrat, ko ni vidnih simptomov, uporaba kondoma zato ne pomeni stoodstotne zaščite.

4. Sifilis

Bolezen preteklosti? Še zdaleč ni tako. Še vedno je tu in število primerov je v zadnjih letih v porastu, tudi v Sloveniji – lani je bilo odkritih 62 primerov sifilisa. Okužbo povzroči bakterija in poteka v več fazah. Prvi znaki se običajno pojavijo do tri tedne po prenosu okužbe, ko se na mestu vstopa bakterije v telo pojavi neboleča razjeda s čvrstimi

robovi. Ta se v nekaj tednih zaceli tudi brez zdravljenja, bolniki pa jo pogosto spregledajo, saj ne povzroča hujših simptomov. Kljub temu okužba v telesu napreduje in po približno dveh mesecih se pojavijo simptomi druge faze: nesrbeč izpuščaj po vsem telesu, povečane bezgavke, razjede v ustih, gripi podobni simptomi, kot so povišana telesna temperatura, bolečine v mišicah, glavobol ... Tudi ta faza lahko mine brez zdravljenja, bolnik pa preide v latentno fazo okužbe. Ta traja nekaj let, desetletij, včasih celo do konca življenja in okuženi v tem obdobju ne občuti nobenih bolezenskih znakov sifilisa. Ko pride do zagona tretje, zadnje faze, bolnik ni več kužen, trpi pa za hudimi posledicami nezdravljene okužbe. Kažejo se lahko kot srčno-žilne težave in težave živčevja. K sreči je danes večina okužb prepoznanih, še preden bakterija povzroči nepovratno škodo na notranjih organih, in je tudi ozdravljiva z dobrim starim penicilinom.

5. Gonoreja

Pravimo ji tudi kapavica. Poznana je že dolgo, a je še vedno ena najbolj prenosljivih spolnih okužb. Večinoma se prenaša s spolnim stikom, povzroča jo gonokok. Na sluznicah spolovil nastane silno lepo gnojno vnetje s čudovitim gnojnim izločkom. Prizadene večinoma mlade spolno aktivne ljudi. Lani je bilo v Sloveniji odkritih 50 novih primerov, strokovnjaki pa ocenjujejo, da je samo pri nas v resnici okuženih vsaj 20 tisoč ljudi. Tveganje za okužbo pri nezaščitenem vaginalnem odnosu z okuženo osebo je kar 60-odstotno, pogostejše pa se pojavlja pri moških, ki okužbo nato prenesejo na spolne partnerice, te pa v polovici primerov nimajo simptomov.

Moški, ki so gonorejo izkusili, pravijo, da je uriniranje tako neverjetno pekoče, da človek najraje ne bi šel nikoli več na malo potrebo. Pri 90 odstotkih moških do vnetja sečnice pride v tednu dni po okužbi in se praviloma pokaže z gostim rumeno-zelenim gnojem, ki se cedi iz padlega asa. Moški pekoč izcedek največkrat opazijo pred prvim jutranjim uriniranjem, ko se pojavi tako imenovana bonjour kapljica, ki jo spremljajo srbečica in pogosto mokrenje. Če nezdravljena okužba preide v kronično, se lahko vnameta prostata in obodek, kar povzroči neplodnost. Okužba je v tej fazi že izredno trdovratna in jo je težje pozdraviti, pojavljajo se tiščanje na vodo, boleče erekcije in povišana telesna temperatura. V primeru dolgotrajne bolezni lahko pride do zastropitve krvi in meningitisa, prizadeti so tudi koža, sklepi, tetive, pojavijo se lahko artritis, ognojki po koži, otekli boleči sklepi, vneti notranji organi ter osrednje živčevje in srce, lahko nastopi tudi smrt.

Bakterija *Neisseria gonorrhoeae* je zelo prilagodljiva, za njeno zdravljenje so potrebni vedno novi antibiotiki, iz sveta pa že prihajajo poročila o odpornosti celo proti najnovejšim. Svetovna zdravstvena organizacija je lani tako že izdala opozorilo, da bo ob nadaljevanju trenda gonoreja lahko kmalu postala neozdravljiva, če hkrati farmacija ne bo iznašla novih, še močnejših in agresivnejših antibiotikov.

Najbolj ogroženi

Starostno najbolj ogrožena skupina so mladostniki. Največ SPO je namreč med mladimi do 25. leta starosti, kar tretjina vseh svetovnih okužb, to je 120 milijonov na leto.

Še posebno dovzetne so mladostnice, pri katerih sluznica še ni razvita in nima primerenih obrambnih mehanizmov.

Mladostniki se obnašajo izjemno tvegano, povprečna starostna meja pri prvem spolnem odnosu pa se vztrajno niža – leta 1996 je bila 18,5 leta, 2004 pa se je že spustila na 17 let in še se niža, saj sedanje generacije spolno dozorevajo vse hitreje.

Po raziskavi *Spolno vedenje in uporaba kontracepcije med srednješolci v severovzhodni Sloveniji*, objavljeni februarja 2011 v *Zdravniškem vestniku*, je petina vprašanih imela spolni odnos v starosti 14 let ali prej. V prvem letniku srednje šole, pri starosti 15 let, ima seksualno izkušnjo za seboj tretjina dijakov, vaginalni odnos je poskusila tretjina, oralni nekaj manj kot četrtina, analni pa skoraj desetina dijakov. Pri prvem spolnem odnosu je tri četrtine dijakov uporabilo kondom, približno deset odstotkov se jih ni zaščitilo. Pri 17 letih je imelo vaginalni spolni odnos že 53 odstotkov dijakov, od tega več deklet kot fantov. Oralni spolni odnos je imelo 40 odstotkov srednješolcev, analni pa nekaj več kot desetina.

Ženska mlajše generacije ima prvi spolni odnos pri isti starosti kot njen moški kolega. Prav tako se pri mlajših ženskah povečuje število vzporednih partnerstev, torej varanja. Brezplačnih in anonimnih testiranj je bilo malo.

Največji porast SPO

Že dolga leta je porast SPO največji v skupini moških, ki imajo spolne odnose z moškimi. Če ste heteroseksualci in mislite, da se vas to ne tiče, se motite. V skupino moških, ki imajo odnose z moškimi, se namreč uvrščajo tudi vseh avantur željni biseksualci, ki seksajo vseh vrst. Na take tipe bodo prej ali slej naletela tudi dekleta in ženske, ki bodo morda naslednjič seksale z vami. Po navadi niti same ne vedo, da so seksale z biseksualcem, saj moški izjemno neradi razlagajo, da imajo spolne odnose z istim spolom. Večina biseksualcev se poleg tega vede spolno izjemno tvegano. Iz ankete *Spolne tehnike LGBT populacije* iz leta 2006, ki jo je pri svojem delu opravil proktolog doc. dr. Boštjan Mlakar, je mogoče razbrati, da ima skoraj petina vprašanih deset ali več partnerjev na leto. Oralno občevarje (blow job) rado prakticira 90 odstotkov anketirancev, pri tem praviloma ne uporabljajo kondoma. Slaba polovica moških je odgovorila, da niso zaščiteni nikoli, skoraj četrti-

Spolna vzgoja

Začne naj se zgodaj. Otrok je seveda zvedav že pred spolno zrelostjo in starši so tisti, ki naj mu ustrezno posredujejo ustrezne informacije. Kdor ne ve, kako se tem rečem streže, naj zavije v pravo javno knjižnico na otroški oziroma mladinski oddelku in naj tam poišče slikanice in drugo literaturo na temo. Vsekakor pa naj starši okoli desetega leta ali pozneje, vsekakor pa še pred začetkom spolne aktivnosti, z otroki razkrijejo glavne misterije. Sicer bo otrok iskal sam, zlasti na internetu, kjer mrgoli informacij pornografske sorte. Kajti ko bo otrok prvič seksal, staršev zagotovo ne bo zraven, da bi mu lahko pojasnili, da življenje ni pornič, in mu toplo svetovali, naj uporabi kondom tudi takrat, ko bosta s sošolko ali sošolcem preizkušala analni seks. Večina mladostnikov namreč meni, da med seksom v zadnjico ni potrebna uporaba kondoma, saj ni bojazni pred nosečnostjo. Da o higieni ne govorimo. In o tem, da velika večina porničev nima zveze z realnostjo in čutnim uživanjem v spolnosti, kar pa je že tema za kdaj drugič. Kot navajata dr. Irena Klavs in dr. Ivan Bernik v knjigi *Spolno življenje Slovencev*, ki je nastala na podlagi raziskave, opravljene v letu 2000, so bili anketiranci pred prvim spolnim odnosom premalo poučeni – delo so preslabo opravili predvsem starši in učitelji. Ko se v puberteti začne prebujati nemirni seksualni duh, mladostnik išče informacije vseh vrst. Ker doma ne dobijo odgovorov, se nekaj manj kot polovica mladostnikov obrne na medije, najpogosteje na internet, kjer pa se spolnost pogosto enači s pornografijo. Veliko informacij dobijo še od 'izkušenih' prijateljev, ki so že imeli spolni odnos, sledi spolna vzgoja v šoli, na koncu so starši. Na vprašanje o uporabnosti prejetih informacij pa so mladostniki pomenljivo odgovorili, da se jim zdijo informacije od staršev najkoristnejše, nato so navedli medije pa spolno vzgojo in prijatelje.

SPO najbolj ogrožajo mladino, ker je seks tabu in tako pogosto ne vedo, katere metode zaščite so učinkovite in zanesljive, saj ne vedo, kje vprašati. Brez zaščite seksajo tudi, ker so pijani ali se jim kondom preprosto ne zdi kul.

na jih spermo poje. Najbolj rizično obliko seksa, nezaščiten receptivni analni odnos, prakticira tretjina anketirancev, polovica moških pa prakticira nezaščiten insertivni analni spolni odnos. Več kot polovica anketiranih se ni še nikoli testirala za spolno prenosljivimi boleznimi, tretjina jih ni še nikoli obiskala tovrstne ambulante.

V skupino moških, ki imajo spolne odnose z moškimi, sodijo tudi ugledni možje, ki živijo dvojna življenja. Navzven so umirjeni in družinski, imajo ženo in otroke, vsake toliko pa si privoščijo avanturo z istim spolom. To naredijo seveda skrivaj, daleč od oči javnosti in sodelavcev. Zanimiv primer je pokojni koroški politik Haider, ki se je javno celo bojeval proti drugačno spolno usmerjenim, sam pa je domov pripeljal mladega ljubimca, ki je nato živel skupaj z njegovo družino.

Okužbe med heteroseksualnimi pari

Heteroseksualci se okužijo med tveganimi spolnim vedenjem, veliko pa je tudi primerov prenosa med zakonskimi partnerji, ko eden vara drugega.

RESNIČNE ZGODBE IZ NAŠIH KRAJEV

Da so SPB pogoste tudi v Sloveniji, pričajo zgodbe iz naših krajev. Vse so resnične, le imena so spremenjena.

Petindvajsetletni Mitja spozna 18-letno Ano, ujameta se in začneta zvezo. Ker ona jemlje kontracepcijske tabletki, ne uporabljata zaščite. Po enem letu Mitja najprej opazi majhno bradavico na koncu glavice penisa, nato še eno in še eno ... Po pogovoru z Ano se izkaže, da je veliko drznejša, kot si je predstavljal, in se je pogosto zabavala brez kondoma. Njuna zveza razpade, Mitja gre na zdravljenje, vesel, da ga je obdarila le s HPV.

Dvajsetletni Uroš in 15-letna Eva se zaljubita in postaneta par. On je njen prvi spolni partner, ona njegova sedma, pred tem je v najstniških letih nekajkrat seksal brez kondoma. Sprva pri seksu uporabljata kondom, nato Eva po priporočilu ginekologinje začne uporabljati oralno kontracepcijo in kondom se jima ne zdi več potreben. Evi se po nekaj letih začnejo vrstiti ginekološka vnetja ter druge težave in ginekologinja ugotovi okužbo s klamidijo. Težave je pred tem imel dalj časa že Uroš, a njegov zdravnik vnetega mehurja in oteženega uriniranja ni nikoli povezal s klamidijo.

Šestindvajsetletna Simona spozna 27-letnega Luko, postaneta par in čez pol leta ona dobi visoko vročino in po sramnih ustnicah se ji začnejo pojavljati boleči mozoljčki. Simono zagrabi panika, Luka pa jo poskuša pomiriti z besedami, da ima on to že dalj časa in da se vsakič, ko se mu pojavijo, samo namaže z ribjo mastjo pa izginejo. Simona odide na pregled, kjer ugotovijo, da ima herpes. Okužba je pri njej tako huda, da od prvega izbruha nenehno jemlje virostatike, zdravila, ki preprečujejo izbruh. Če jih neha jemati, se herpes pojavi ob vsakem najmanjšem naporu, stresu, ob menstruaciji, čemur se

pridružita še dolgotrajna izčrpanost in vročina. Luka tudi po izbruhu bolezni pri Simoni še naprej trdi, da njegovi mozolji nimajo nobene zveze s SPO. S Simono sta se razšla, Luka pa virus brezvestno prenaša naprej.

Osemindvajsetletna Tina je imela večletno zvezo, ki je razpadla zaradi prevar partnerja. Po dveh letih spozna 32-letnega Tomaža, za katerega je prepričana, da je moški njenega življenja, in trdno verjame v njegovo zvestobo. Nekega dne pa ji pove, da ima nekakšen izcedek iz penisa ter da je že obiskal zdravnika, kjer so mu vzeli bris, urin in spermo. Izvidi so znani čez nekaj dni, diagnoza se glasi: gonoreja. Tina je šokirana in žalostna, sprašuje se, ali je možno, da jo je bivši partner okužil z gonorejo pred več kot dvema letoma in je zdaj to ona prenesla naprej? Ker sta imela s Tomažem spolne odnose vsak dan, ji zdravnik pojasni, da bi gonorejo na novega partnerja prenesla že prej. Izkaže se, da jo je varal tudi Tomaž.

Mojca je več kot 20 let poročena s Tonetom. Nekega dne jo spodaj začne neznansko srbeti in ob podrobnem pregledu mednožja ugotovi, da ima sramne uši. Ker je bila sama Tonetu zvesta vseh 20 let, takoj posumi na varanje. Toni ji potrdi, da ima ljubico, čemur sledi takojšnja ločitev.

Jože in Dada sta poročena več kot 30 let, Jože pogosto hodi na službene poti v nekdanjo SZ. Dada nenadoma hudo zboli in zdravniki opravijo vse možne preiskave, na koncu ji predlagajo, naj naredi še test za HIV. Dada sprva ugovarja, saj je bil Jože njen edini spolni partner v celem življenju. Po prigovarjanju zdravnikov le pristane na testiranje in rezultat jo popolnoma šokira. Je HIV pozitivna, Jože ji prizna, da je imel na službeni poti pogosto spolne odnose s prostitutkami, nekajkrat ni bil zaščiten. Sledi takojšnja ločitev, oba pa bosta dosmrtno prejemala močna zdravila.

V generacijah od 18 do 49 let ima tretjina moških najmanj deset spolnih partneric, medtem ko toliko partnerjev preizkusi šest odstotkov žensk. Vzporedne partnerske zveze ima tretjina vezanih moških in nekaj več kot desetina žensk. V starejši populaciji moških ta delež naraste skoraj na polovico. Slovenci izstopamo s heteroseksualno analno spolnostjo, prehitevamo celo skandinavske dežele, ki veljajo za seksualno najbolj odprte.

Monogamna zveza sicer še vedno pomeni prevladujoč okvir spolnosti, a imajo mlajše generacije več zaporednih monogamnih zvez,

zvestoba pa izgublja težo. Poleg tega se tudi spolno vedenje žensk spreminja v vse bolj tvegano in ponekod že dohajajo moške.

Rešitev

SPO so, milo rečeno, zoprna stvar in pokvarijo ne samo užitek, ampak tudi zdravje.

rok, se je treba pri vsakem spolnem stiku zaščititi s kondomom. Če se iz kakršnega koli razloga zgodi nezaščiten seks, je priporočljivo obiskati zdravnika. Testiranje je resda precej zapleteno, a je zelo priporočljivo, zlasti če se pojavijo kakršnikoli simptomi.

V generacijah od 18 do 49 let ima tretjina moških najmanj deset spolnih partneric, medtem ko toliko partnerjev preizkusi šest odstotkov žensk.

Najpogostejši povzročitelji bolezni na svetu so ravno prenosljive SPO, ki imajo dolgoročne zdravstvene, socialne in gospodarske posledice. Še posebno problematično je, ker se neodkrite okužbe lahko spremenijo v zapletena obolenja ter obenem olajšajo prenos še nevarnejših okužb z virusi HIV in hepatitisom.

Najboljša zaščita za to je, da v stik s povzročitelji sploh ne pridete, da ste torej vzdržni in monogamni. Če vam to ne gre od

Če izveste, da ste okuženi, vedite, da ni ste edini in da se da tudi v primeru neozdravljivih bolezni veliko napraviti za zdravje. To ravno tako ne pomeni, da je vašega spolnega življenja konec, se pa to zagotovo spremeni. V primeru trajnih okužb morate o tem obvestiti vsakokratnega partnerja, vestno morate uporabljati zaščito in omejiti odnose med morebitnimi izbruhi bolezni. Zapomnite si, da je cena za trenutke nezaščitene naslade lahko zelo visoka.

Okuženi posamezniki se družijo in spoznavaajo prek zmenkarskih strani za okužene, med katerimi so v svetu najbolj priljubljene positivesingles.com, hmates.com in stdfriends.com.

MERCEDES-BENZ SL

TEKST Vinko Kernc | FOTO Daimler

LEKCIJA O TRADICIJI

Tradicija je, suhoparno rečeno, ko ima neka reč neko zgodovino. Daimler, ki izdeluje avtomobile znamke Mercedes-Benz, jo brez dvoma ima. Ima jo tudi njihov model SL, ki šteje natanko 60 let. Rečeno malo obogateno in sočno: SL je avtomobil z eno najlepših tradicij vseh časov.

Tradicija, imenovana SL, se je namreč začela najbolje, kot je sploh mogoče: z veliko uspešnico. SL se je rodil kot dirkalnik, a je po spletu okoliščin postal serijski avtomobil. Najprej kot kupe, takoj zatem pa kot roadster, kar je še danes. Od nedavnega je na trgih nova, že šesta generacija.

Tudi skozi čas, ko so bili predstavljeni avtomobili, je ta generacija verjetno ena najboljših zadnjih 23 let. Razlogov je več: od videza prek tehnike do imidža, ki ga izžareva. SL je vse: avtomobil, s katerim lahko uživate pri lagodni in nestresni vožnji brez strehe, pri nastopaški vožnji skozi marino, pri športni vožnji skozi ovinke, pri pogledu nanj, ko veste, da imate njegov ključ v žepu, ali le v trenutku, ko zaprete oči in veste, da vas bo jutraj čakal pred hišo.

V Stuttgartu so mu zrisali obliko, ki prekaša prejšnji dve generaciji, saj zdaj izžareva več osebnosti, prepoznavnosti in po zaslugi tiste motorne maske, ki pri mercedes-benzih služi agresivnejšim modelom, več športnosti ter dinamike. Z izvirnikom ga povezuje oblika karoserije, saj je tudi ta SL roadster, na zunanjost pa so mu spretno nadeli nekaj dodatnih zračnih rež, ki spominjajo na prvo generacijo.

Ime je ta avtomobil dobil po svoji tehnični zasnovi, saj črki pomenita 'sport leicht' oziroma športno lahek. Že v petdesetih so razumeli potencial aluminija pri gradnji avtomobilov in tokrat je karoserija modela SL sestavljena kar iz 90 odstotkov aluminija oziroma drugih lahkih kovin. Jekla je le za vzorec, in to tam, kjer je nujno – pri okvirju prednje šipe. Aluminijasta pa ni le karoserija,

ampak tudi velik del podvozja in streha, ki je tu znova toga in elektrohidravlično pomična v 20 sekundah. Platno se je pač umaknilo času (in voznikom) primernejšim rešitvam.

Vse drugo je, kot radi rečemo, zgodovina. Tudi tokrat prinaša SL odlične, tehnično napredne in zmogljive bencinske motorje, vrhunske samodejne menjalnike, izjemno uravnotežen pogon, s sofisticiranimi premapa natančno krmiljena kolesa in vso elektronično, ki skrbi za varnejšo, pa tudi dinamičnejšo vožnjo. Da o udobju kot posledici materialov, opreme in izolacije sploh ne govorimo.

Ja, SL je tokrat znova primerek, ki si ga mora dobro ogledati vsa ožja in širša konkurenca. SL resda ni najdražji benz, je pa lekcija o tradiciji in odlični tehniki. Ena boljših tega časa.

AGNIESZKA JAWORSKA

FOTO Łukasz Marciniak | TEKST T. K.

Podari nam nekaj sonca

Ko Agnieszko takole pogledamo, ji ob tako očitnih telesnih atributih nikoli ne bi pripisali peresnolahkih 49 kilogramov. Kar ni nujno slabo, sploh če bi nam hotela skočiti v naročje. Letošnjega januarja je dopolnila 23 pomladi, še pred tem pa svojo vzhdoslovansko lepoto pokazala *Playboyu*.

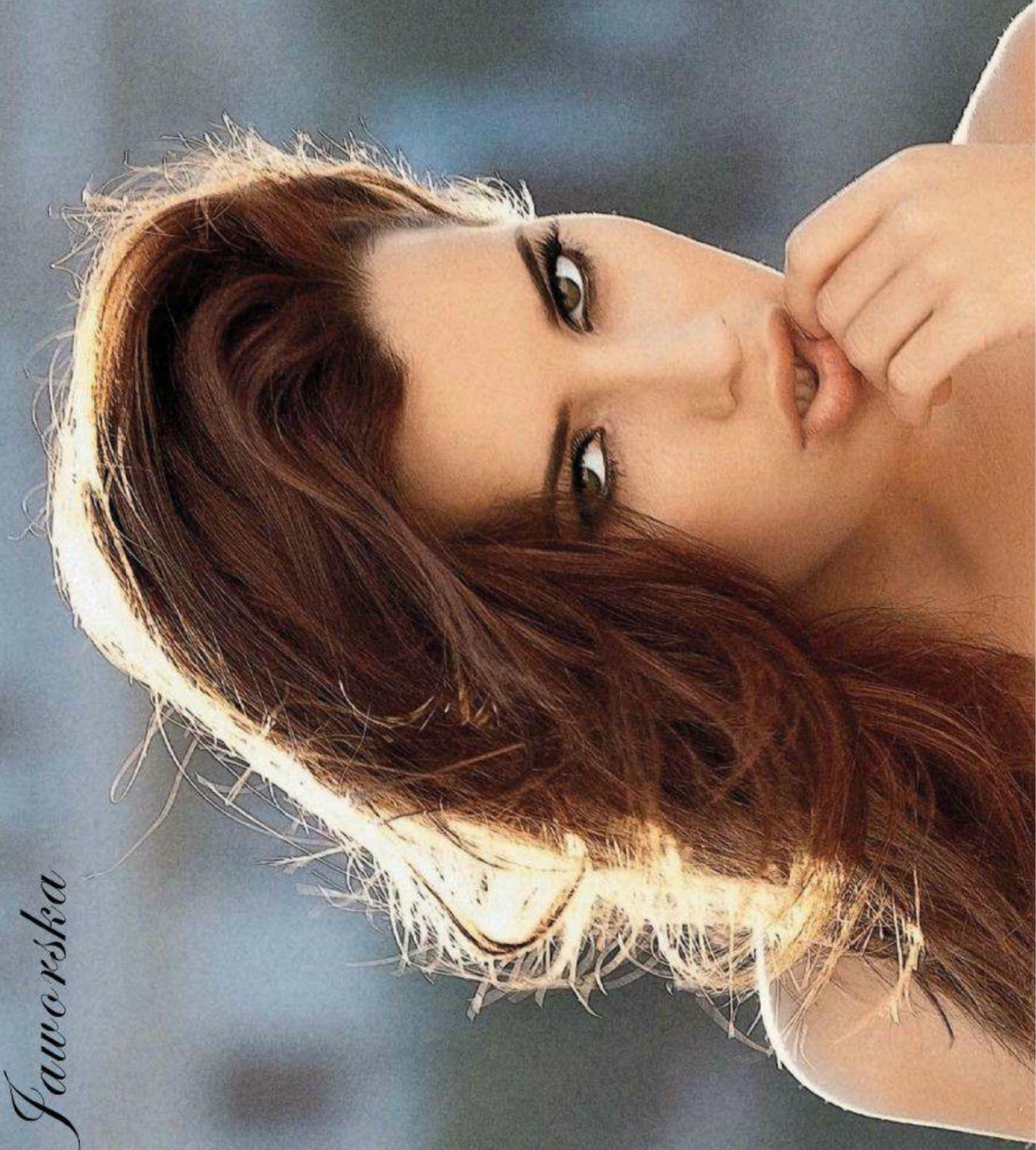

Miss maja

Agnieszka Jaworska

AGNIESZKA JAWORSKA

11. januar 1989

49 kg ■ 85–60–85

**Kaj najraje počneš
v življenju?**

Prepuščam se toku življenja in za zdaj se mi je to obrestovalo. Kar pa ne pomeni, da se nisem pripravljena soočiti s kakršnimkoli izzivom. Sovražim monotonijo.

**Izzivamo: bi bila pripravljena
skočiti v posteljo z dvema
moškima?**

Želite, da vam povem, kako se počutim v sendviču? Vprašajte me raje kaj novega. Sendviči so pasé.

**Izzivamo drugič: bi šla z
dvema ženskama?**

Je to kakšna skrita kamera z retoričnimi vprašanji?

**Trd oreh si. Si moški večkrat
polomijo zobe, kadar te
osvajajo?**

[smeh] Mislite zares ali v prenesenem smislu? Moram vprašati zobozdravnika, ki me je zadnjič povabil na večerjo.

PLAYBOY

Varieté

Zakonska zveza

»Si ti rojen v zakonski zvezi?«
»Delno.«
»Kako delno?«
»Ata je bil poročen, mama pa ne.«

Po gobe

Gospod plemenitega rodu nabira gobe v cerkvenih gozdovih. Opazi gobarja, ki daje v košaro same zelene mušnice.
»Ej,« plemenito reče, »ne nabirajte teh, te so najbolj strupene!«
»Molim?« se zmede gobar.
»Pravim, da so z jajčki najboljše!«

Na mostu

Gre frajer s svežim dekletom čez most in ji reče:
»Tukaj se je ena zaradi mene vrgla.«
Ona ga vpraša: »A iz depresije?«
»Ne, srota, iz Kranja.«

V nebesih

Mož umre in čez nekaj mesecev še žena, ki pride za pokojnim v raj. Ko zagleda moža, takoj steče k njemu in mu reče:
»Ljubezen moja, kako sem srečna, da bova spet skupaj!«
»Odjebi! Jasno je bilo rečeno: 'Dokler vaju smrt ne loči!'«

Radodarnež

Lokalna podružnica dobrodelne organizacije po pregledu donacij ugotovi, da še nikoli niso prejeli donacije najuspešnejšega odvetnika v mestu. Odgovorni za prostovoljne prispevke ga pokliče v upanju, da ga bo prepričal k donaciji.

»Naša raziskava kaže, da od svojega letnega prihodka, ki znaša najmanj pol milijona evrov, ne darujete niti centa za dobrodelne namene. Bi želeli na kakšen način vrniti tudi kaj družbi?«

Odvetnik nekaj trenutkov premišljuje in odgovori: »Prvič, ali je vaša raziskava tudi pokazala, da moja mati umira po dolgi bolezni in mora plačati račune za zdravstvo, ki znašajo nekajkrat več kot njen letni dohodek?«

Predstavniki organizacije zamomlja: »Oh ... ne, ampak ...«

Odvetnik ga prekine: »Ali pa, da je moj brat, invalidni vojni veteran, slep in obsojen na invalidski voziček?«

Šokiran predstavnik organizacije začne v opravičilo jecljati, ko ga odvetnik spet prekine:

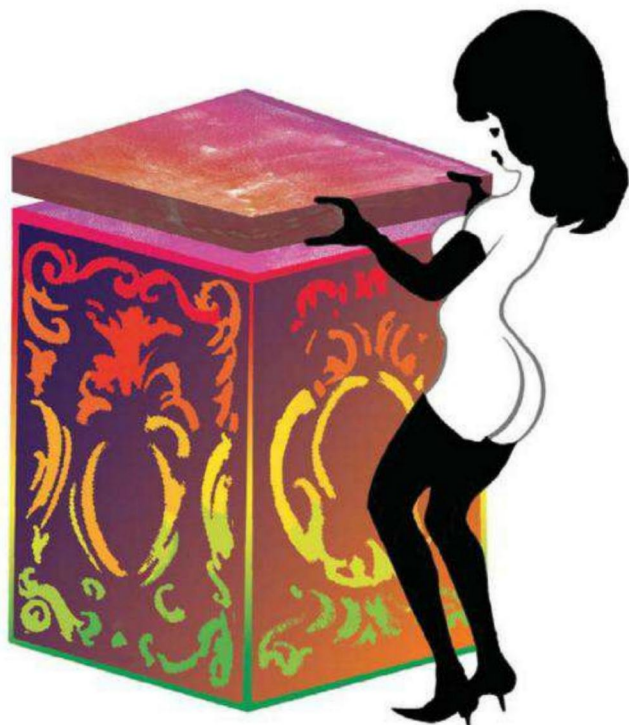
»Ali pa, da je mož moje sestre umrl v prometni nesreči in da jo je pustil brez denarja in s tremi otroki?!«

Zdaj predstavnik organizacije že skrušeno odvrne: »Pojma nisem imel ...«

V zanosu ga odvetnik spet prekine: »In če ne dajem nič denarja njim, zakaj, vraga, bi ga pa dal vam?!«

Ključna položaja

Kateri so položaji stikala na vibratorju?
'Fuck on' in 'Fuck off'.

»Foter, nisem več mogel čakati, da bo vse to enkrat moje!«

NAVTIČNI UŽITKI

PLAYBOAT

- * KEN FREIVOKH: ČISTO POSEBEN MOŽ
- * JAKICA JESIH: BLONDINKA NA OCEANU
- * MARIN MEDAK: Z VESLI ČEZ ATLANTIK
- * ŠPELA JAMBREK: PRAVA MODNA SMER
- * MIHELIN-HAJNŠEK: UTRGANI DVOJEC

ONEMELI SMO

www.beneteau.com

■ To se nam je zgodilo ob pogledu na dobrih 17 metrov dolgo čutno **sense 55**. Pač se nas je dotaknila. Velika okna, skozi katera iz velikega razkošja zreš na svojo ciprsko ali kajmansko banko, šment, kot na kakšni superjahti! Pri francoskem gigantu **Beneteauju** z razlogom govorijo o magičnosti, o novi eri ležernega bivanja na morju. Za priporočeno ceno 335 tisoč evrov plus davek. Grr, kaj vse bi ji mi za ta denar počeli na krovu!

MALI EVROPSKI MOTORNI PRVAK

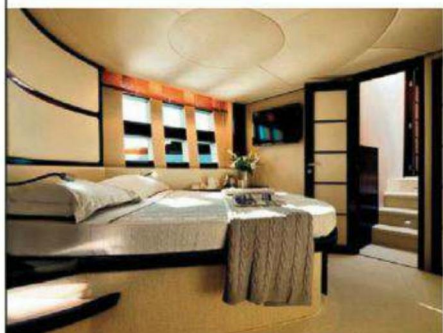
www.fourwinns.com

■ Na navtičnem salonu v Düsseldorfu je v kategoriji plovil do 7,6 metra, torej kot nalašč za naše morje, postal evropski prvak ameriški **S215**. Posebna značilnost oblikovanja **Four Winns**ovega poskočnega je višja bočna linija, kjer je spojen spodnji in zgornji del trupa, zato je čoln prostornejši v kokpitu. Kopalna ploščad je izredno velika in pomaknjena niže, kar omogoča pri kopanju in sončenju pristnejši stik z morjem, izstop iz vode pa je lažji. Povsem novo je tudi tridimenzionalno ukrivljeno vetrobransko steklo, ki daje plovilu imenitnejši videz. V premcu je prostorna kabina, ki brez težav gosti dva ali celo tri spanca potrebne člane posadke. Prvaka lahko kadarkoli z avtomobilom popeljete na morje in nazaj, če poprej odkartate 34.155 evrov (brez DDV).

NASLEDNJA GENERACIJA

www.azimutyachts.com

■ Ste v dilemi, s čim bi pokazali, da vam podalpska recesija ni prišla do živega? Priporočamo nedavno predstavljeno **Azimutovo** krasotico **62S Italia**. Njeno podobo je zasnoval Stefano Righini in z nekaj pomembnimi izboljšavami si je izborila prostor na sredini Azimutove 'športne' serije S. Poganjata jo dva mačkona CAT C18 acert, vsak s po 1150 'konji', tako da polno natovorjena in z gorivom povsem potešena 19,26 metra dolga in 4,90 široka lepota pospeši do hitrosti 37 vozlov. Superjahta je kompaktnjše-ga, predvsem pa bolj športnega videza od drugih predstavnic serije S, vendar je notranjost ne glede na to prostorna, prilagodljiva in luksuzna. Za plovilo, ki so ga izdelali v počastitev 150 let združitve Italije, je treba pred davki odšteti 1,48 milijona evrov.

NOVA ELANKA

www.impression494.com

■ **Elan** je svetovno premiero svoje nove lepote **elan 494 impression** napovedal na letošnjem sejmu v Düsseldorfu za Internautico, ki bo potekala v portoroški marini med 8. in 13. majem. Njihov že kar hišni oblikovalec Rob Humphreys je zasnoval 15-metrsko prestižno jadrnico, tako da je to njihova druga najdaljša jadrnica doslej, ponaša pa se z velikim udobjem in izjemnimi plovnimi lastnostmi, na voljo pa je v tri- in štirikabinski različici. Nadvse udobna jahta za križarjenje ne samo po Piranskem zalivu.

OFFSHORE: BOGATA LETINA

FOTO Paul Todd & Ian Roman/Volvo Ocean Race

■ Ni vsako leto tako bogato z velikimi jadralskimi dogodki, zato velja letošnje res dobro izkoristiti. Še toliko bolj, ker bodo vrhunec potekali skoraj na našem dvorišču. Ne le **olimpijada** nedaleč stran v **Londonu**, na kateri bodo najboljši veter in jadra lovili tudi slovenski jadralci, ampak tudi kar nekaj velikih offshore regat se bo letos začelo ali končalo. Začnimo pri koncih. V prvih dneh julija bo irski Galway navdušeno ploskal floti 70-čevljskih jadrnic, ki bodo prečkale ciljno črto 39 tisoč milj dolgega, zdaj že legendarnega **Volvo Ocean Racea**. Za jadralske sladokusce bo regatno slavlje doživelo vrhunec nekaj dni prej, ko se bodo barke, upajmo, da tudi domača Groupama, zavezale v francoskem Lorientu. Epske razsežnosti navdušenja nad junaki velikih in zahtevnih morij je pač mogoče doživeti le v Franciji. Ni čudno, da bodo prav nedaleč stran, v kraju Les Sables-d'Olonne v Biskajskem zalivu, v drugi polovici oktobra srečo – pardon, francoski 'merde!' kot nekoliko vraževeren oceanski pozdrav – zaželeli jadralcem na startu letošnje sedme edicije regate **Vendée Globe**. Solo okoli sveta, brez pomoči, brez postanka. Everest med regatami, na vsaka štiri leta. Letos z že potrjenimi 18 barkami, še 12 se jih trudi priti v najboljšo

družbo. Neuradno sicer, a zato med poznavalci nič manj cenjeno svetovno prvenstvo v solo offshore jadranju, **La Solitaire du Figaro 2012**, bo letos potekalo od 16. junija do 15. julija, kje drugje kot s startom v francoskem Paimpolu in ciljem v Cherbourgu. Če se katera od takšnih regat slučajno začne kje drugje kot v Franciji, je to običajno v Španiji. **Global Ocean Race**, regata za dvočlanske posadke na jadrnicah razreda class 40, je lani startala na Mallorci, preostale tri posadke, ki se še borijo za mesto zmagovalca, pa bomo sredi junija lahko pričakali prav tam, kjer se bo vse dogajalo – v Les Sables-d'Olonne v Biskajskem zalivu. Razred class 40 ima letos na koledarju še nekaj regat. Pravkar končano **la Solidaire du chocolat** čez Atlantik, poleg nje pa še 15 drugih, najbližje, **Roma per due**, sredi aprila. Hit sezone, če jih lahko tako imenujemo, so novi mod 70, trimarani 'multi one design', formula ena oceanskega jadranja. Z letošnjo čezatlantsko regato **Krys Ocean Race** iz francoskega Bresta v New York ter organizacijo evropskega prvenstva začenjajo v velikem slogu. Ni odveč omeniti, da o jadranju na multi 70 razmišljajo tudi organizatorji prihodnjega Volvo Ocean Racea. Jasno je, da je prihodnost regatnega jadranja namenjena najhitrejšim in enotrupci to že dolgo niso več. Pa še k nežnejšemu spolu in z njim v Anglijo, kjer se konec oktobra, če se bo seveda zbralo dovolj navdušenih jadralcev, obeta **prvo svetovno prvenstvo za ženske v offshore jadranju**, prav tako na regati čez Atlantik.

Večina najboljših jadralcev se sicer zelo enakopravno meri z moškimi konkurenti in ne potrebuje 'ženske' regate, zato bo zanimivo videti, ali bo organizatorju, posadki

Team Concise (poznajo jo z zadnjega Transata Jacques Vabre), uspelo zbrati dovolj in predvsem tudi dovolj kakovostnih ženskih posadk, ki se bodo v dvoje pomerile na jadrnicah razreda figaro.

XC60 in VOLVO Ocean Race - V zaostrenih razmerah se veliko naučimo o sebi in še več o svoji opremi. Zato je vsako spoznanje, ki ga pridobimo v regati Volvo Ocean Race, vstavljeno v vaš XC60. Sistem dinamične stabilnosti in nadzor oprijema opravi z drsenjem že ob njegovih prvih znakih, medtem ko s sistemom za nadzorovano spuščanje po strmini ostanete samozavestni tudi med najbolj negotovimi manevri. Nastavitve koncepta neprestano nadzorovanega podvozja se stalno prilagajajo vaši trenutni hitrosti in vozni podlagi. Ker so te funkcije pod nadzorom voznika, si z vsakim zagonom motorja lahko tudi vi ustvarite vožnjo, ki vam najbolj ustreza. **XC60 je ustvarjen za vas.**

VAŠ VOLVO XC60 GOSPODAR EKSTREMNIH POGOJEV

VOLVO
OCEAN
RACE

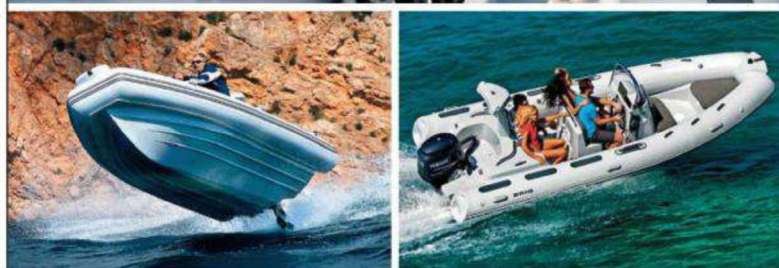
ROUND THE WORLD

BREZPLAČNI TELEFON 080 30 29

VOLVO OCEAN RACE NA VOLVOCARS.COM/SI

Povprečna poraba goriva: 7,5 - 11,9 l/100km, emisija CO₂: 199 - 284 g/km.

NOVICE

NAPIHLJIVEC

www.briginflatable.com

Brige

je v svoji prestižni seriji napihljivih čolnov **eagle** ponudil model **580**, dolg, reci in piši, 5,80 in širok 2,40 metra. Osnovna oprema je sila bogata, zato omenimo le za nas njene najpomembnejše kose: hupo, kompas, nožno tlačilko, dve nerjavni bitvi za vodne športe, športni volan z volanskim mehanizmom, vesla in navodila za uporabo. Če so tubusi iz mirasola, stane 17.370, če pa so iz hipalona, pa 19.600 evrov. Z davkom. Sprejme deset ljudi, torej vse naše zajčice in njih kapitana. Brez biča bi 135 'konjev' pognal v galop, da bi se pršlo za njimi tja do obzorja.

PRIDI, ČE SI UPAŠ!

www.monocup.com

FOTO Miha Maček

■ Če denar ne igra vloge, če so čevlji dolžine povsem brez pomena in sta edino, kar šteje, spretnost in znanje, ste se znašli sredi novega slovenskega jadralskega gibanja **Monocup**. Po dveh sezonah, ko so na istem regatnem polju uspešno in v sožitju merile moči posadke razredov justinten in seascape 18, se je pokazalo, da je tudi v našem morju jadrnanje v razredih 'one design' najprimernejši poligon, da si nalijemo čistega vina. V odprtih regatah, ko se celo v istem razredu med seboj merijo različne barke, zmaga ne more biti najslajša. Morda pa le nismo bili mi, ampak smo imeli le najboljšo barko. Ali vsaj nekoliko slajše – mi smo bili naj-

boljši, a naša barka ni bila konkurenčna. Letošnja jadralska sezona odpira vrata vsem, ki si upajo reči bobu bob ter sebi in svojim ekipam nastaviti ogledalo. »Interes za jadrnanje v razredih one design je prišel od jadrincev samih,« pravi eden od pobudnikov in organizatorjev Monocupa Jože Šulman. Skratka, Monocup je namenjen vsem s športnimi ambicijami na rekreativni ravni, vsem, ki bi si radi v jadrnanju nalili čistega vina, uživali v poštenem tekmovanju in imeli veselje do poglobljanja jadrlnega znanja. Dobil je tudi svoj temeljni dokument, manifest, katerega vodilna misel je poleg ferpleja in rekreativnega pristopa: **Pridi, če si upaš!**

Naročite se na Avto magazin!

Ob naročilu na **Avto magazin** (12-mesečna naročnina po pogojih v oglasu) prvih dvajset naročnikov prejme priročen komplet orodja **BOSCH** v vrednosti 31,39 €.

-20 % + DARILO

Boschevi kompleti X-Line so primerni za skoraj vse namene uporabe za domače mojstre. Glavni sestavni deli kompletov so svedri za obdelavo najrazličnejših materialov in nastavki za različne vrste vijakov.

**Za 26 števil
boste odšteli
le 76,96 €.**

AM Ljubljana, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana

POKLIČITE 04 511 64 44
narocnine@adriamedia.si
www.adriamedia.si/narocnine

**avto
magazin**

Vision 46

ŠTIRJE SVEŽI BAVARSKI ADUTI

www.bavaria-yachtbau.com

■ **Bavaria Yachts** ima štiri novosti. Na prvo mesto smo umestili 14-metrsko jadrnico **vision 46** z osnovno ceno 175.000 evrov brez davka, kar že samo po sebi priča o viziji prestiža, zato po našem morju zaradi pomanjkanja prav tega najbrž ne bo plula. Zato pa je več možnosti za sedemmetrsko izrazito regatno jadrnico **B/ONE 23**, saj brez davka stane 22.900 evrov, pa še preprost prevoz s prikolico in osebnim avtomobilom omogoča. In nima le štirih ležišč in kemičnega WC-ja, ponaša se tudi s hladilnikom za pivo. Gliser **sport 39HT** z elegantno vzdolžnimi bočnimi okni v različici z avtomatsko pomično streho iz dveh sklopljivih polovic je lepoteč, zato pustimo ceno ob strani. Prvo fly-

Sport 39HT

Zircon 42

B/ONE 23

bridge jahto te znamke, dobrih 12 metrov dolgo **zircon 42** s tremi kabinami in šestimi ležišči, pa bi kar posvojili za svoj poletni štab. Ako nas Bavarci uslišijo, bodo imele naše zajčice dneve odprtih masaž za vas, cenjeni bralci.

Na svetu je
veliko **neudobja.**

Premajhni avtomobili!

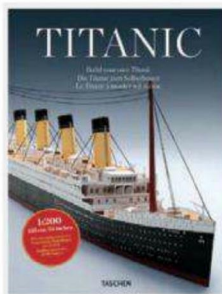

Izberite raje
Udobni paketni račun!

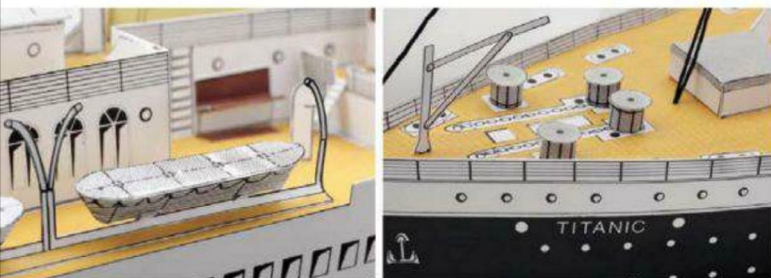
- ✓ Brezplačne storitve elektronske banke
- ✓ Brezplačni dvigi na vseh bankomatih v evro območju

NEKE USODNE NOČI PRED 100 LETI ...

www.faschen.com

■ Ogromno denarja so porabili za to, da so več kot tri kilometre in pol globoko v oceanu raziskali razbitine **Titanika**. Ljubitelji ladij lahko zdaj ob 100. obletnici najbolj razpitega brodoloma vseh časov spoznate vse podrobnosti te potniške čezoceanske veliko ceneje. Vaši spretni prsti bodo najprej iz žepa potegnili 9,99 evra (plus poštnina) za Taschnov **Build Your Own Titanic** in nato sestavili maketo v merilu 1 : 200, torej dolgo 135 centimetrov. Ter se prebili skozi natančna navodila na 76 straneh.

BORZA JADRALCEV

FOTO Miha Maček

■ Po nekaj bolj ali manj po(ne)srečenih poskusih, da bi slovenski jadralski prostor dobil elektronsko srečevališče ponudbe in povpraševanja po jadralskih, se bo tokrat, kot kaže, le premaknilo. Zagreti mladi jadranci **Gorazd Rajar**, **Ti Plevnik** in **Blaž Jeršan** so tudi na podlagi svojih pogostih težav pri iskanju posadke pred letošnjo sezono predstavili **Borza jadrancev**. Portal je namenjen povezovanju lastnikov jadrnic, ki ne najdejo ustrezne posadke in jadrancev (tudi takšnih brez ustreznih poznanstev), ki bi radi jadrali. Želijo si, da bi stran povezala tudi slovensko-hrvaške jadralske interese. Uporabnik se mora najprej registrirati in ob tem navesti čim več korektnih informacij o svojih jadralskih izkušnjah in znanju. Na strani je objavljen koledar regat v Sloveniji, na Hrvaškem ter najbolj priljubljenih italijanskih, denimo Barcolane in še nekaterih. Lastniki jadrnic lahko za izbrane regate objavijo povpraševanje, ob čemer navede, katera mesta na jadrnici so še prosta

in po kakšnem znanju oziroma izkušnjah povprašujejo, jadranci pa se lahko za posamezno regato prijavijo kot zainteresirana posadka. Kontaktni podatki obeh strani pripeljejo do srečnega zaključka.

»V slovenskem jadralskem prostoru vlada veliko povpraševanje po jadralskih. Ko se začne regatna sezona, sta četrtek in petek običajno namenjena mrzličnemu iskanju

manjkajočih članov posadke, v ponedeljek pa potem po navadi naletimo na cel kup ljudi, ki bi z veseljem jadrali, a povpraševanje ni prišlo do njih. Upamo, da bomo s tem portalom stvari nekoliko uredili in omogočili, da se bosta ponudba in povpraševanje dejansko srečala in da bo jadralo še veliko več ljudi, ki si tega želijo,« so za **Playboy** povedali snovalci portala.

OLIMPIJCI ZAČENJAJO REGATNO SEZONO

FOTO Domen Mazalin

Tina Mrak in Teja Černe

■ Za naše najboljšje jadrance v olimpijskih razredih se začena tekmovalna sezona. Glavni cilj letošnje sezone je za večino, razumljivo, čim boljša uvrstitev na olimpijskih igrah in bo večina regat pred njimi pomenila predvsem pregled stanja pripravljenosti in opravljenega dela, nekatere pa še čakajo izbirne regate in osvajanje norme. V prvem tednu aprila, ko je bila ta številka *Playboya* že v tisku, so se jadranci v vseh olimpijskih razredih pomerili na prvi regati za svetovni pokal v Palmi de Mallorci, kjer je naša najboljša jadralca v razredu finn **Gašperja Vinčeca** in **Vasilija Žbogarja** – Vasilij je bil konec marca v finnu srebrni na evropskem prvenstvu v Scarlinu – pričala

kala predzadnja od izbirnih regat za mesto na olimpijskih igrah, saj bo tam lahko nastopil le eden od njiju. **Tina Mrak** in **Teja Černe** sta na Palmi lovili svoj najboljši rezultat v svetovnem pokalu, lansko sedmo mesto. Palma je bila tudi kazalnik pripravljenosti naših moških posadk v 470, kjer mednarodne norme še nimamo. Zadnja možnost zanjo bo na svetovnem prvenstvu v Barceloni sredi maja. Tudi v razredu laser še potekajo izbirne regate za našega potnika, vendar ima **Karlo Hmeljak** skoraj neulovljivo prednost pred drugimi sojadralci. Več informacij o uvrstitvah naših jadrancev lahko redno spremljate tudi na Facebook strani Luka Koper Olympic Sailing Teama.

www.kymalounge.com

VROČI MIAMI

■ Nika, ki krasi tokratno naslovnico *Playboya*, je bila ovekovečena tudi v enem od najbolj 'it' klubov v Miamiu, v **Kyma Loungeu**, ki je del kompleksa hotela Epic. Ta sodi med najekskluzivnejše rezidence v Miamiu. Do okroglega bara na obrežju morja se seveda lahko pripeljete z barko, najbolje ob koncu tedna, ko sila raznolika kulturna mešanica večno spreminjajočega se dinamičnega nočnega življenja Miamija prileze na plano, željna zabave in dobre glasbe.

Zaplujte v lepoto

Predstavljajte si zvok vetra v jadrih, pršenje kapljic po leseni palubi, pljuskanje valov in plapolanje blaga v vetru. Občutite neizmerno svobodo pri vsakem vdihu.

Hrvaška. Sliši se dobro.

ECTAA-INA NAJBOLJ PRIJUBLJENA DESTINACIJA LETA 2011/2012

ECTAA EVROPSKO ZDRUŽENJE POTNIŠKIH AGENCIJ IN TOUROPERATORJEV

VELIČASTNA DIRKA

TEKST Jaka Vihar ■ FOTO Yvan Zedda, Paul Todd, Ian Roman/Volvo Ocean Race

Legenda pravi – in sploh ni tako daleč od resnice –, da se je vse skupaj začelo v nekem pubu v Portsmouthu ob steklenici piva. Po 38 letih so vetrovi enako močni, valovi še vedno veliki kot hiše, spanca

je na barkah prav tako malo pa še hrana že dolgo ni več okusna. Kaj je torej pognalo fante na odprto morje, v ekstremne vremenske razmere, na same robove fizičnih in mentalnih sposobnosti?

Leta 1969 je Robin Knox-Johnston zmagal na *The Sunday Times*ovi dirki okoli sveta kot prvi človek sam in brez postankov. Njegov dosežek je bil pomemben tudi širše, saj je za vedno spremenil svet oceanskega jadranja. Guy Pearce in Anthony Churchill, navdušena oceanska jadralca, sta videla prihodnost v podobni regati, le s polnoštevilno posadko. Nič podobnega še ni videlo jadranje tistega časa in obljuba velike avanture

je bila dovolj, da sta se vrgla v delo. Kot danes se tudi takrat sponzorji niso valjali po cestah. Končno sta načrte razkrila še Kraljevi jadralski zvezi, ki sta jo želela pridobiti za organizatorja. Bili so si simpatični, davnega leta 1971 v tistem zakajenem pubu v Portsmouthu, ko so se srečali častnik Bill Whitbread iz stare in ugledne pivovarske družine, admiral Otto Steiner iz Kraljeve jadralske zveze in naša dva fanta. Kaj bi bilo, če energija med njimi ne

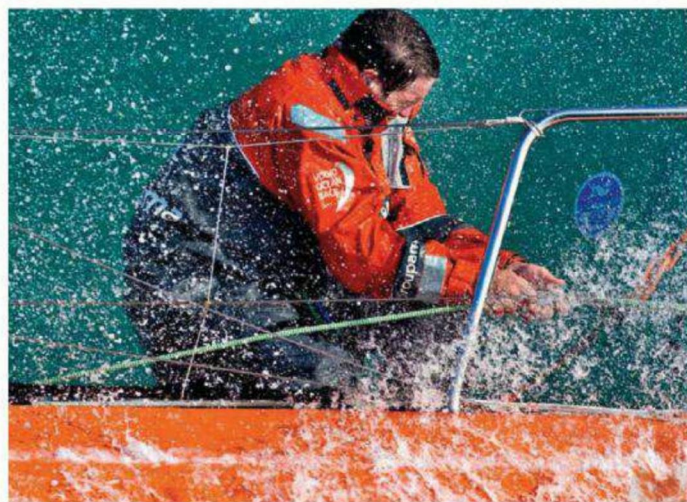

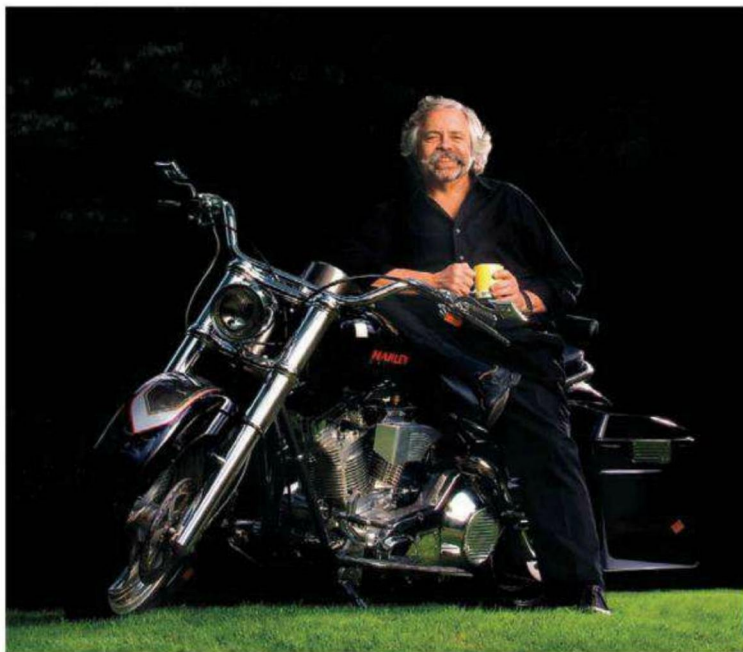
bi stekla, bi danes imeli Volvo Ocean Race? Nikoli ne bomo vedeli.

Prva dirka se je zgodila leta 1973, ko je kar 17 bark s 167 jadralski na krovu zapustilo pristanišče v Solentu in svoja jadra naravnalo proti Cape Townu. Njihove barke so bile klasične oceanske potovalne jadrnice tistega časa, posadko pa so večinoma sestavljali avanturisti, ki so za svojo dogodivščino celo plačali, ali pa kadeti iz mornarske akademije. Vsaj skiperji so bili izkušeni jadralski, a je bilo vzdušje na krovih precej razpuščeno. Navigirali so s sekstanti in Roddy Ainslie, eden od skiperjev na tej prvi dirki, je prostodušno priznal, da večino časa niso vedeli za svoj položaj, da so bili precej izgubljeni.

Pomembnejši potniki na krovu so imeli svoje kabine, malo manj pomembni so si jih morali deliti, pila sta se pivo in vino, hladilniki so bili polni mesa in drugi dobrot in kuhar je bil oboževan.

Trije jadralski so umrli na tisti prvi dirki in še dva v 38 letih te slavne regate najpogumnejših, ki se je vmes preimenovala v Volvo Ocean Race. Razvoj, predvsem v zadnjih letih, je bliskovit. Današnje barke so narejene iz materialov, ki se jih uporablja za space shuttle, da najnaprednejših tehnologij niti ne omenjamo. Inovacije sledijo ena drugi z bliskovito hitrostjo, da bi le bile jadrnice vse hitrejšie. Leta 1973 je Pen Duick VI v najhitrejših 24 urah prevozil 305 milj. Zmagovalec VOR-a leta 2008, posadka brazilskega skiperja Torbena Graela, jih je na Ericssonu 4 naredila 596,6. Pa vendar – življenje na krovu postaja vse bolj asketsko. Hladilnikov že dolgo ni več, nadomestili so jih dragi inštrumenti, dehidrirana hrana in energetske ploščice. Posadke danes sestavljajo samo najboljši svetovni jadralski – svetovni prvaki, olimpijci, najbolj nadarjeni mladi jadralski. Volvo Ocean Race že dolgo ni več zgolj avantura. Je predvsem zelo resen posel, v katerega globalno uspešne korporacije vlagajo milijone. Ne zaman – dirki leta 2008 je prek televizijskih prispevkov sledilo kar 1,3 milijarde ljudi. Barke imajo odtlej na svojih krovih tudi dodatnega človeka, 'media crew memberja', ki dramo prenese v naše domove tako rekoč v realnem času. Da lahko iz foteljev podoživljamo njihove ekstremne napore, zmage in poraze, poškodbe, rohnice vetrove, buče oceane, ki so danes prav enako nevarni kot vselej. Da jih gledamo, kako se po tisočih prevoženih milj bojujejo za nekaj metrov prednosti na cilju, za minutne, celo sekundne razlike. Najboljše barke so zdaj tako zelo primerljive, da smo se mogoče celo spet vrnili na začetek. Pripravljenost posadke, njihova motivacija, srčnost, zagrizenost, neustrašnost in izkušnost so tiste, ki zdaj spet delajo zmagovalce. V irski Galway bodo zapluli v prvih julijskih dneh in mi bomo tam, da vam bomo potlej poleti v *Playboyu* postregli z obširno reportažo iz prve roke.

TEKST Urška Košir ■ FOTO Ken Freivokh design, Super yacht world, Urška Košir

ČISTO POSEBEN MOŽ

Ken Freivokh je čisto poseben mož z nenavadnim priimkom.
Najraje snuje in oblikuje unikatne luksuzne jahte
za najbogatejše ljudi tega sveta.

Kenovo življenje je prava mešanica ras in kultur. Stara starša sta bila Rusa, oče Francoz, mama pa iz Čila. Ken je bil rojen v Severni Ameriki, v Kaliforniji, a je odraščal v Južni Ameriki, v Peruju, kjer je doštudiral arhitekturo. Nato je odšel na magistrski študij industrijskega oblikovanja na Royal College of Art v London ter ostal v Veliki Britaniji, kjer živi zadnjih 40 let. »Anglija mi je všeč, ker je civilizirana dežela v najboljšem pomenu besede. Na enak način se lahko pogovarjam z ljudmi na visokih položajih kot z vrtnarjem. Vsi imajo bogato zasebno življenje, vsi so zadovoljni, in to je pomembno.«

Freivokhov poslovni uspeh se je začel konec sedemdesetih, ko je kupil pol tone težko

jahto in jo na svoje stroške preoblikoval ter olepšal – in zgodilo se je, da so vsi hoteli imeti prav takšno. To je bila tipična angleška supermarine swordfish, 36 čevljev dolga zmogljiva klasična motorna jahta. »Originalni, prvotni dizajn je bil za tiste čase resnično izjemen,

kom ogledala, piko na i pa so dodale še najmehkejšo preproge,« pravi Freivokh. To je bila prava inovacija, saj so bile jahte v tistem času še precej špartanske, prekrute samo s tikovim lesom in z modrim ali bež blagom. »Jahta je povzročila veliko navdušenje in zara-

sodelujem še danes. Tako se je razvilo, jahte pa zdaj oblikujem že 20 let,« nam opiše svoje uspešno pot. Formula za njegov uspeh je v tem, da vsak projekt vzame kot izziv in priložnost. Za svoje projekte pravi, da izhajajo iz lateralnega mišljenja in so out of the box, torej izjemno nenavadni, zunaj klasičnih okvirov mišljenja. Pogosto se mu zgodi, da ga za kakšno idejo oziroma nasvet prosijo kar ladjedelnice, da bi bil njihov projekt nekaj posebnega. Strogo komercialnih projektov ne dela, nasploh njegove stvaritve na vodi odstopajo od klasičnih trendov v navtični industriji. Kot pravi sam: »Hecno pri jahtah je, da so kot ogromne palače, bivališča na vodi. Avto je avto,

DOBRI MOTORJI IN LEPI AVTOMOBILI MI POPESTRIMO ŽIVLJENJE, GA NAREDIJO RAZBURLJIVEJŠEGA ...

z volanskim obročem v letalskem slogu kot pri rolls-royceu in jaguarju ter s kombinacijo usnja s svetlečimi luskami v barvi oreha in z zloženimi nerjavnimi dodatki, katerih lakirane površine so sijale z les-

di nje so me poklicali najprej iz Fairlina, ali bi za njih oblikoval vso serijo jaht. Kmalu zatem je neko drugo podjetje, Sunseeker powerboats, ki je videlo serijo, želelo, da jim oblikujem podobne jahte. Z njimi

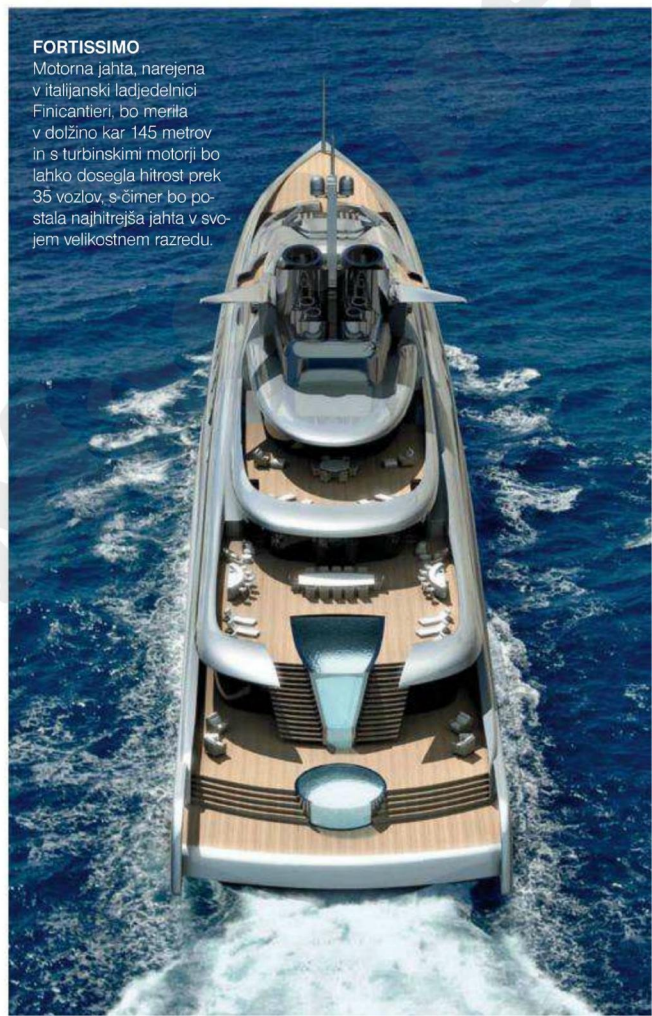
DREAM SYMPHONY

Končana bo leta 2016. Ko bo splavljena, bo s 144 metri največja jadrnica v zasebni lasti na svetu.

FORTISSIMO

Motorna jahta, narejena v italijanski ladjedelnici Fincantieri, bo merila v dolžino kar 145 metrov in s turbinskimi motorji bo lahko dosegla hitrost prek 35 vozlov, s čimer bo postala najhitrejša jahta v svojem velikostnem razredu.

letalo je letalo, in ker je tudi jahta v osnovi vozilo oziroma plovilo, je pomembno, da se vse to izrazi pri strukturi. Vse, kar se naravno poda k jahti, mora biti del nje, vse tipične značilnosti morajo biti opazne in bi jih moral v stiku z jahto doživeti vsak posameznik kot del prijetne izkušnje.»

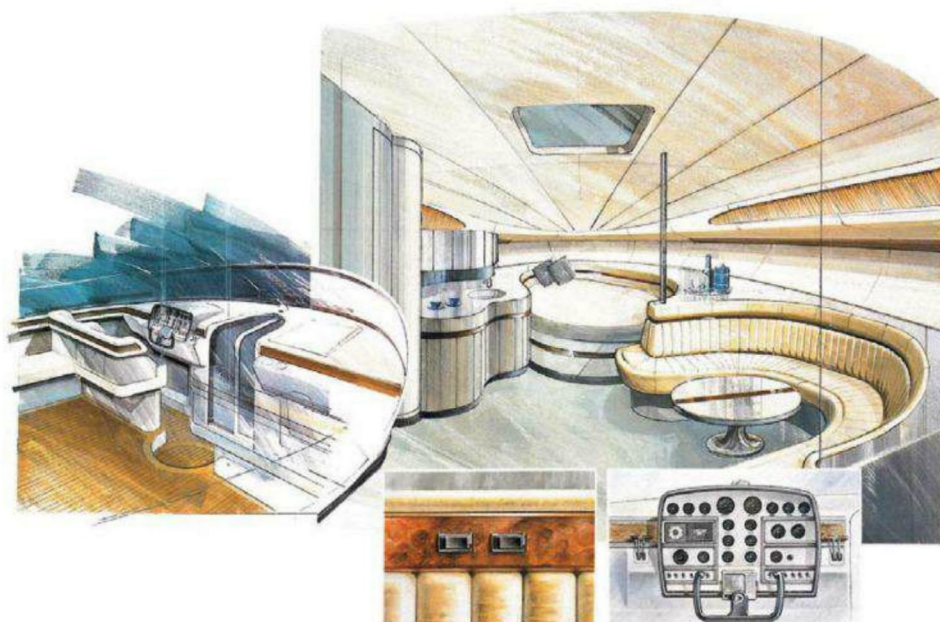
Navdih in ideje črpa iz sebe. »Težko razložim, vse skupaj prihaja nekje od znotraj, verjetno od tam, kjer je tudi srce. Predvidevam, da je enako težko odgovoriti tudi kiparju, slikarju ali glasbeniku, če jim zastavite tako vprašanje. Sem pa zagotovo del tega sveta in vse, s čimer prihajam v stik, ima name vpliv, nato pa nekje iz podzvesti pride vse skupaj nazaj ven in se pokaže na različne načine. So pa moji dizajni res malo nenavadni in ravno po tem sem znan.«

Ken Freivokh ima v lasti tudi podjetje Pascoe international, za katerega samozavestno pravi, da proizvaja najboljše tenderje (spremljevalne čolne) za superjahte. »Spominjam se, ko sem pred leti opazil, da so ljudje veliko zapravili za velike jahte, potem pa so se na obalo pripeljali v hecni oranžni čolnički. To nekako ni imelo smisla in zgodilo se je, da sem ravno risal 105 čevljev veliko jahto za nekega naročnika, ko je podjetje vprašalo, kakšni tenderji pašejo k jahti. Ko so mu pokazali fotografije, je rekel, da v čem takim nikakor ne bo šel na obalo. Želel je prestižen tender in naredil sem dva predloga, podobna, kot sta šla na Malteški sokol in so jih vsi hoteli imeti. Sektor je že na splošno zelo zanimiv in raznolik, saj morajo imeti vse velike jahte tudi rešilni čoln. Ta je bil klasično neprivlačen, zato je po navadi stal v kotu in ni bil nikoli uporabljen, razen v nujnih primerih. A zgodilo se je, da ko si ga želel uporabiti, ni delala na primer baterija. Zato smo zasnovali čoln, ki si ga lahko uporabljali vsak dan, obenem pa se je po vseh tehničnih zahtevah in normativih še vedno uvrščal med reševalne čolne.«

Delo z velikimi strankami ni vedno lahko. »Pri nas vsakega lastnika poslušamo pazljivo in poskušamo iz njega izvleči tudi tisto, česar ne pove, da lahko naredimo nekaj, kar mu bo všeč, s čimer bo zadovoljen za vedno. Nekateri lastniki imajo barke strogo za poslovne namene, da na njih sprejemajo ljudi, organizirajo konference in srečanja ter se z njimi udeležujejo poslovnih dogodkov, kot je monaški sejem. Poleg tega jih uporabijo še za obisk canskega filmskega festivala ali velike nagrade Monaka v formuli 1, kjer pa se spet srečujejo z istimi ljudmi. Tudi to je segment, čeprav ni ravno nekaj tipično jahtarskega.

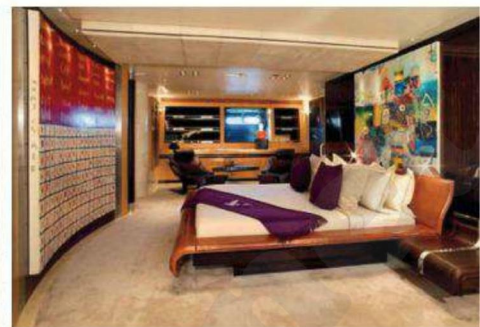
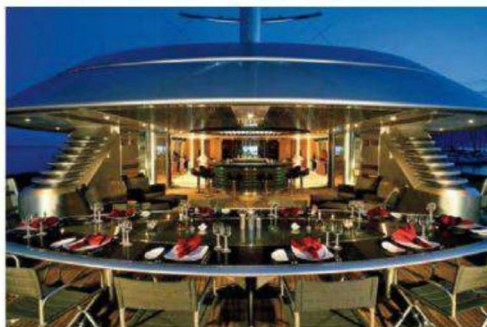
PRVI PROJEKT, pod katerega se je leta 1979 podpisal Ken Freivokh, je 36 čevljev dolga tipična angleška supermarine swordfish. Model še vedno izdelujejo in prodajajo, v vseh letih pa se je nabralo le nekaj minimalnih sprememb, kar priča o tem, da sta dizajn in zasnova resnično vrhunska.

MALTEŠKI SOKOL

Je Freivokhov najljubši projekt; z njim je premaknil meje in temelje navtične industrije, vse od jader do notranjosti. Od leta 2009 je ta trenutno največja jadrnica v zasebni lasti v portfelju Elene Ambrosiadou (desno), ene najuspešnejših poslovnih žensk v svetovnem merilu. Elena je tudi edina ženska lastnica v svetu megajaht. Mimogrede, Grkinja je obogatela v Angliji in bila nekaj časa celo najbolje plačana britanska direktorica, dokler ni leta 2006 svojega podjetja Ikos preselila na Cipr.

Spet drugi želijo na barki le uživati, biti v družbi prekrasnih deklet, potovati in imeti priložnost, da življenje res zajamejo z veliko žlico. Ne glede na tip stranke je pomembno, da razberemo, kaj si v resnici želi. Malo čudno bi verjetno izpadlo, če bi želela jahto predvsem za poslovne namene, mi pa bi jo na veliko opremili z džakuziji. Sicer so lastniki večinoma izjemno prijazni in natančno vedo, v katero smer želijo, da gre projekt. So pa tudi taki s prenekatro kaprico, ki ne vedo, kakšno jahto si želijo, prav tako ne, za kaj si jo sploh želijo. V tem primeru, sploh če lastnik nima popolnoma nobene ideje, mu po navadi svetujem, naj se obrne drugam, ker mi nismo pravi naslov za take vrste naročila.»

Ob vseh njegovih najnovejših projektih je jasno, da se

kriza luksuznega navtičnega sektorja ni dotaknila, prej nasprotno. »Pokrivamo tržno nišo in smo precej specializirani, poleg tega naredimo tudi določeno količino produkcije jaht za najboljša podjetja, kot je Sunseeker. Še vedno delamo tudi one of [po eno različno barko, ekskluzivno za vsakokratnega lastnika]. Menim, da se je na splošno treba potruditi, si prizadevati za to, da dosežeš veliko z ne toliko vložka. Moje stališče je, da moraš doseči rezultate, ki jih bodo občudovali vsi, ne da bi vanje vložil celo bogastvo.«

V prostem času Freivokh rad jadra in je izkušen jadralec. Pri tem se rajši kot na lepe obale Sredozemlja poda severneje in pravi, da so takšne tudi njegove stranke. »Trenutno delamo dizajn 96-metrške jahte, za katero nas je lastnik izrecno

prosil, da jo prilagodimo njegovi želji, da bi šel z njo predvsem na Baltik, nekateri pa želijo celo do Aljaske. Razlog je, da želijo predvsem raziskovati, ne samo posedati v Sredozemlju ali na Jadranu.« Poleg jadrnanja pa obožuje tudi motorje znamke Harley Davidson in lepe avtomobile. »Vse to mi popestri življenje, ga naredi razburljivejšega, a glavni smisel življenja je še vedno moje delo, saj je vznemirljivo, zanimivo in drugačno.«

Je pa Freivokh tudi velik ljubitelj živali, saj imata s partnerico v Angliji ogromno posest, kjer gojita alpake ali perujske kosmate lame. »Te živali so izjemno prisrčne in s partnerico jih imava dva ducata. Poleg tega nama družbo delajo še štirje pasji kosmatinci, border terierji, race in ribe koi.«

Pravi, da se verjetno ne bo nikoli upokojil. Vsak projekt mu pomeni priložnost in vznemirjenje, sploh če je lastnik človek na mestu, s pravimi idejami. »Živim za trenutke in upam, da pride kmalu spet priložnost, da bom naredil kaj še bolj posebnega. Vedno upam, da bo naslednja stranka podobna lastniku Malteškega sokola in bo rekla: 'Ken, daj, naredimo skupaj nekaj nenavadnega, izjemnega ...' To je moja ultimativna želja.«

TRIJE VELIČASTNI

Ken Freivokh rad premika meje nemogočega in nepredstavljivega. To mu je v natičnem svetu zagotovo uspelo z **Malteškim sokolom**, v bližnji prihodnosti pa to namerava storiti še z dvema revolucionarnima projektoma, ki bosta podirala rekorde.

PRESEŽNIKI KEN FREIVOKH

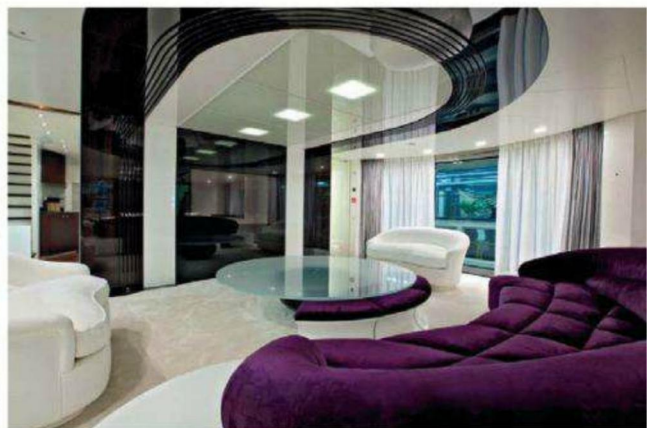
SWATH

Freivokh si je takole futuristično zamislil plavajoči zabaviščno-uživaški objekt SWATH (small waterplane area twin hull).

QUINTA ESSENTIA

Najnovejša splavljena barčica je 55 metrov dolga zmogljiva motorna jahta, ki so jo zgradili pri Heesen Shipyards na Nizozemskem. Notranjost (desno) je seveda prestižna.

TENDER

Spremljevalni čoln za superjahte, izdelek Freivokhovega podjetja Pascoe international.

BLADE

88 metrov dolga motorna jahta, ki jo je Freivokh leta 2010 zrisal za Dunya Yachts.

Skoraj 88-metrška luksuzna jadrnica Malteški sokol je bila zgrajena na željo bogatega ameriškega poslovneža Toma Perkinsa, ki je najbolj znan po svojem delu v računalniškem gigantu HP, je pa tudi utemeljitelj tveganega kapitala, ki temelji na zloglasnih izvedenih finančnih instrumentih. Jahta je bila leta 2009 prodana razmeroma mladi Grkinji, eni izmed najbogatejših poslovnih žensk na svetu, ustanoviteljici enega izmed najuspešnejših britanskih tveganih skladov, Eleni Ambrosiadou. Tom Perkins je za jahto in njen razvoj plačal okoli 115 milijonov evrov, rabljeno je naprej prodal za 90 milijonov. Malteški sokol je pomenil novost v jadrnanju zaradi sistema jader falcon rig, ki ga sestavljajo 58 metrov visoki jam-

bori, na katere je vpetih 15 jader s skupno jadrnalno površino 2400 kvadratnih metrov. Jadrnico lahko usmerja ena oseba, navigacija pa poteka v tehnološko dobro opremljeni nadzorni sobici. Jahta doseže največjo hitrost 18 vozlov, s povprečno hitrostjo 14 vozlov pa lahko prepluje 3000 navtičnih milj.

ŽIVIM ZA TRENUTKE IN UPAM,
DA BOM LAHKO KMALU NAREDIL
ŠE KAJ BOLJ POSEBNEGA.

Dream Symphony je 141 metrov dolga jadrnica, ki jo gradi turška ladjedelnica Dream Ship Victory. Pogodba za jadrnico, ki bo hkrati največja v zasebni lasti na svetu,

je bila podpisana leta 2010 na monaškem salonu jaht. Partnerstvo je bilo sklenjeno med navtičnimi arhitekti Dykstra & Partners, ki delajo v tandem s Ken Freivokh Designom. Gre za isto ekipo, ki je sodelovala že pri načrtovanju in oblikovanju Malteškega sokola. Tokrat bodo ustvarili ele-

čas, kot so ogromen spa, pisarne in konferenčne sobane, frizerski in kozmetični salon, soba za masažo, telovadnica, bazen čez dve nadstropji in pristajališče za helikopterje ... Lepotica je že prodana, čeprav se cena take jahte povprečno giblje okrog 1,5 milijona evrov za tekoči meter, kar pomeni, da bo lastnik zanjo odštél več kot 200 milijonov evrov. Graditi so jo začeli leta 2011, splavljena bo 2016.

Fortissimo, superjahta v pravem pomenu besede, bo dolga 145 metrov. Ko bo zgrajena, bo s turbinskimi dizelskimi motorji moči 70 tisoč kilovatov in s štirimi turbinskimi motorji dosegla največjo hitrost prek 35 vozlov, s čimer bo najhitrejša jahta v svojem velikostnem razredu. Fortissimo bo delo italijanske ladjedelnice Fincantieri, ki ima bogate izkušnje z gradnjo čez-oceank in visoko tehnologijo. Ogromni turbinski motorji so že vključeni v sam dizajn, posebnost pa bo tudi spektakularen atrij, saj se bo raztezal čez tri palube, z impresivnim stopniščem na konzolah in s prosojnim bazenom. Na jahti bo lahko hkrati uživalo 16 gostov v osmih sobah. Za vse njihove želje in potrebe bo skrbela 48-članska posadka. Če vas mika, imate še zadnjo priložnost za njen nakup, saj je zanimanje izjemno veliko.

STEALTH

Koncept 112 metrov dolge superjahte iz leta 2011

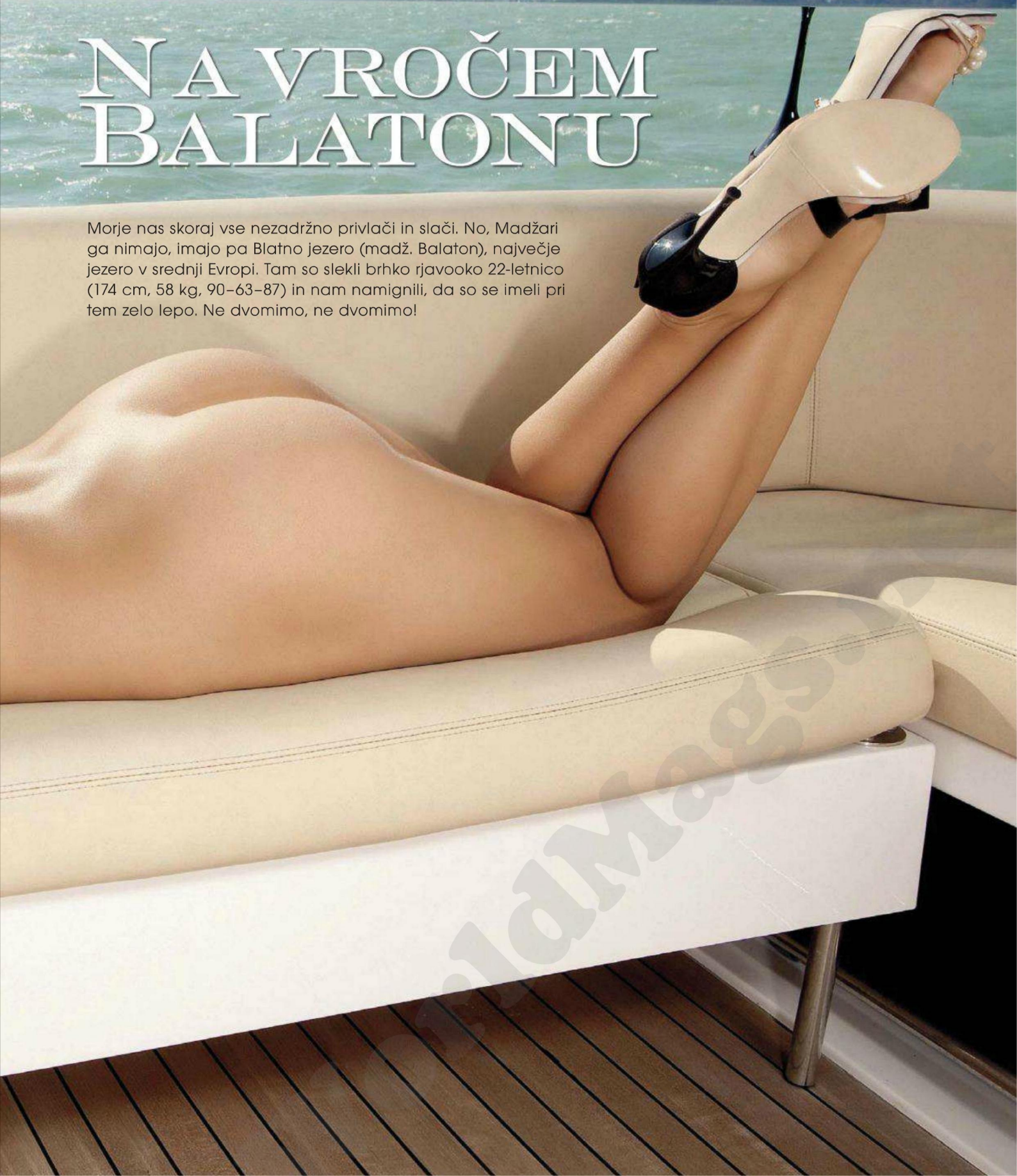
ILDIKÓ RÁCZ

FOTO Kasza Tibor | TEKST B. O.

NA VROČEM BALATONU

Morje nas skoraj vse nezadržno privlači in slači. No, Madžari ga nimajo, imajo pa Blatno jezero (madž. Balaton), največje jezero v srednji Evropi. Tam so slekli brhko rjavooko 22-letnico (174 cm, 58 kg, 90–63–87) in nam namignili, da so se imeli pri tem zelo lepo. Ne dvomimo, ne dvomimo!

BLONDINKA NA ODPRTM MORJU

TEKST Tadej Golob ■ FOTO Ivana Krešič, Bor Dobrin, osebni arhiv

Je ena tistih neustrašnih Slovenk, od Alme Karlin dalje, ki potrjujejo, da spoznavanje sveta in njegovih prostranstev ni nujno zgolj v domeni moških. Če drži domneva, da kri ni voda, to niti ni tako zelo presenetljivo. Jakičina prateta je bila namreč Paula

Jesih, ki je bila v dvajsetih in tridesetih letih prejšnjega stoletja ena od dveh žensk na svetu, ki v strmih alpskih stenah nista potrebovali gorskega vodnika (in tudi druga, Mira Marko Debelak, je bila naša). No, Jakica je šla na morje, na odprto morje.

Kot malo znana jadralka se je udeležila regate Transat Jacques Vabre, ki sledi nekdanji trgovski poti kave med Brazilijo in Francijo, le da se jadra v obratni smeri in z nekoliko spremeno ruto. Cilja dobrih 4700 milj dolge lanske izvedbe te dirke, namenjene dvočlanskim posadkam, na Kostariki sicer ni videla, a je pred tem doživela nepozabnih 11 dni med morjem in nebom. Tri mesece pozneje je še vedno navdušena, mogoče celo še bolj.

1. Menda pozimi uidete kam na toplo. Kam?

► Če se le da. Nekaj let sem hodila v Južno Ameriko, pokrajina je lepa pa še južno-ameriška energija mi zelo ustreza. Obenem je moja južnoameriška zgodba povezana tudi s Transatom. Življenje je polno naključij in do tega mojega Transata jih je pripeljalo kar nekaj, začelo se je pa z Južno Ameriko, z mojim prvim obiskom Južne Amerike. Za neki korporativni časopis sem morala napisati članek o Arnetu Hodaliču, fotografiral je pa vaš fotograf Bor Dobrin. Odpeljali

grem in kam ne, česa se moram paziti kot blond deklina, ki tam postopa. Vedela sem, da sta oba že bila doli. Ko ju tako sprašujem, se oglasi Bor in pravi, da bo tudi on takrat tam in da bo jadral s prijatelji iz Ria de Janeira v Buenos Aires. »Bi šla mogoče z nami?« »Seveda,« sem rekla, »z največjim veseljem.«

3. In ste šli namesto v Buenos Aires v Rio de Janeiro in na jadranje?

► Ja. Skiper Boštjan je tja priplul čez Atlantik in z neko drugo ekipo, midva z Borom sva pa priletela 31. decembra v Rio in se vkrcala na to našo 40-čveljsko elanko. Novo leto smo pričakali med ogromnimi križarkami pred Copacabano, ogledali smo si še ognjemet, med katerim se je, jasno, ulilo, in se potem odpravili proti Buenos Airesu na dobrih tisoč milj dolgo pot. Bilo nas je pet. Močno je pihalo, kar nekaj neviht smo doživeli, ki naj jih ne bi, ker jih takrat tam po navadi ni. Morali bi pluti s prijaznim vetričem v polkrmo, na koncu je bilo pa vsega, tudi močnih vetrov in visokega vala. V Santosu se je izkrcal par,

dobro oštarijo. Tam sem pa prvič doživela, da kopnega ni bilo in da zvečer nisem bila 'nekje'. Pot je postala cilj in začela sem živeti na barki.

4. Vam je bilo všeč?

► Noro všeč. Tudi to, da je bilo zaradi vremena nekaj adrenalina, da je odpadlo redno kuhanje in umivanje, da smo spali po dve uri in da je bil zaradi vsega skupaj navzoč nekakšen pozitiven stres. Imela sem to srečo, da sta bila Boštjan in Bor najboljša možna posadka, da sta mi za prvič pokazala najlepši možni offshore, kar si ga človek lahko želi. Če bi Boštjan kot skiper takrat paničaril ali dajal od sebe kakšne negativne impulze, bi to jadranje verjetno doživela kot stresno izkušnjo, bilo pa je prav nasprotno. Po eni strani je bil odgovoren in suveren, da sem se počutila zelo varno v tistem ne-varnem okolju, po drugi strani je bil pa tako skuliran in miren, da si je lahko privoščil biti zabaven in zanimiv. Oceansko jadranje se mi je ob primernih ljudeh zazdelo nekaj najlepšega, kar se ti v življenju lahko zgodi. Takrat sem se zaljubila v to obliko jadrnanja in kardakoli se je pozneje tudi kje v naši bližini ponudila priložnost za kakšno, sem dvignila rok'co, ali bi me vzeli zraven.

5. Od transatlantske regate so minili trije meseci. Kako zdaj gledate nanjo?

► Mogoče se šele zdaj prav zavedam, kako srečna sem lahko, da se je na pravi način skupaj zložilo toliko dogodkov. Predlani sem pomagala prijatelju v Izoli organizirati match race regato. Prišla je tudi neka

(OCEANSKO JADRANJE SE MI JE OB PRIMERNIH LJUDEH ZAZDELO NEKAJ NAJLEPŠEGA, KAR SE TI V ŽIVLJENJU LAHKO ZGODI.)

smo se nekam na Kras. Takrat sem že imele kupljeno karto za Buenos Aires.

2. Eno karto?

Ja, kajti potujem vedno sama, in ker sem šla tja prvič, sem se pozanimala, kam naj

ker je punca zbolela za morsko boleznijo, in tako smo še krepek kos poti odjadrili trije. Takrat sem prvič doživela odprto morje, saj sem prej jadrala zgolj na Jadranu, kjer se obala večinoma vidi in je bil naš cilj običajno premik do naslednjega zaliva z

nemška ekipa, kot dobra gostiteljica sem jim želela narediti zabaven večer in sem jih povabila v Portorož, v Pirata na Piranjo, slavno srfarsko žurko po celodnevnem tekmovalju. Šli smo tja, beseda je dala besedo, spoznala sem njihovega krmarja Felixa Oehmeja – ki se je ravno vrnil z Global Ocean Racea (GOR), regate okoli sveta, na kateri je jadrал z enim najboljših nemških jadrалcev Borisom Herrmannom in celo zmagal. Poslušala sem ga z velikimi očmi, z njim seveda delila svoje offshore

7. Pogovarjal sem se z vašim prijateljem Andražem Mihelinom, ki je rekel, da v Sloveniji sicer je nekaj boljših jadralk od vas, da pa se ne spomni nobene razen vas, ki bi si z vsega dvema mesecema časa za priprave upala udeležiti regate čez Atlantik.

► Veliko je boljših. Aktivno jadram šele zadnja tri leta. Ne morem reči, zakaj one mogoče ne bi šle, lahko pa povem, zakaj oceansko regatiranje ni tako zelo ženska

dala edinstvenosti te priložnosti. Takšne ponudbe ne padajo z neba. Zame je bil moj transat zelo dragocen izlet v ta svet, saj sem se v izjemno kratkem času ogromno naučila. Mojo ljubezen do oceanskega jadranja je samo še poglobil oziroma jo prestavil na povsem nov nivo, a v moji sedanjí življenjski situaciji bi se mu zelo težko v celoti predala.

8. Menda naj bi vam Andraž rekel, ko ste ga poklicali in mu povedali,

VELIKO JE BOLJŠIH. AKTIVNO JADRAM ŠELE ZADNJA TRI LETA. NE MOREM REČI, ZAKAJ ONE MOGOČE NE BI ŠLE, LAHKO PA POVEM, ZAKAJ OCEANSKO REGATIRANJE NI TAKO ZELO ŽENSKA DOMENA.

navdušenje in ostala sva v stiku. Pozneje se je začela odvijati zgodba moje sojadralk Anne-Marie Renken, ki si je prizadevala za udeležbo na zadnjem GOR-u, ki ga organizirajo na vsaki dve leti. Tik pred začetkom dirke je ostala brez sponzorja in brez barke. Kakšen dan pozneje jo je kontaktiral najin sponzor Celox s ponudbo za udeležbo na Transatu Jacques Vabre, ki je bil na sporedu čez dva meseca, ravno dovolj za hitre priprave. Želeli pa so žensko posadko.

6. Ker če bi šla z moškim, bi to bilo videti kot šlepanje?

► Ne. Celox je sicer distributer jadrnic akilaria za ta del Evrope, a je bil njihov cilj poleg promocije barke tudi promocija ženskega oceanskega jadranja. Želeli so svetu sporočiti, da oceansko regatiranje ni rezervirano samo za sponzorirane profesionalne posadke z velikimi budžeti in vrhunskimi jadranci, ampak da je dostopno tudi rekreativcem s sprejemljivim proračunom. In da se ga lahko lotita tudi dve zagnani in predani puncici, ki sicer hodita v službo. Anna je torej nujno potrebovala žensko sojadralko, žensk pa v oceanskem jadrnanju ni veliko. Tiste redke, ki so, se ga lotevajo zelo resno in so zasedene s svojimi projekti, rekreativk je pa malo in mislim, da Anna do njih niti ni prišla. Ker Anna in Felix živita v severni Nemčiji, v Kielu in v Hamburgu – in se poznata –, se je Anna z vprašanjem najprej obrnila nanj in Felix je predlagal mene. Anna kot rekreativka z nekaj tisoč oceanskimi milijami, a brez ene same offshore regate sva bili idealna kombinacija za promocijo te sponzorjeve ideje.

domena. Prvič zato, ker je takšno jadrnanje zelo inženirska, tehnična stvar. Na barki gre lahko vsakih pet minut kaj narobe. Ne samo da lahko gre, pogosto tudi res gre narobe, ker se jo na regati žene do meja. Nenehno se ukvarjaš z različnimi sistemi, nenehno je treba nekaj popravljati ali pa vsaj vzdrževati ... in tam nimaš fantov, prijateljev, ki bodo kaj popravili namesto tebe. Sama nisem najbolj tehničen tip na svetu, v ženski populaciji recimo malce nad povprečjem, me pa ti sistemi ne plašijo, ampak me zanimajo. Če te plašijo, se v tem svetu ne znajdeš, saj postane vse skupaj preveč stresno. Regatiranje je tudi zelo naporno, saj se ves čas ženeš do roba svojih fizičnih in mentalnih sposobnosti. Vedno bi namreč lahko – ali pa celo moral – dati še več od sebe, se pravi, da tvoj maksimum nikoli ni zares dovolj, in tega se ves čas zavedaš. Barka, s katero sva midve jadrali, sodi v razred class 40 in je rake-toplan, odlična barka, da moraš biti srečen na njej. A sile na njej so velike, fizično je zahtevna, atletska. Spi se malo in neredno, hraniš se z dehidrirano hrano, na katero telo ni navajeno ... Vse skupaj je precej naporno. Športne zakonitosti so pa povsod enake: če hočeš biti dober, moraš veliko trenirati, če hočeš veliko trenirati, nisi doma. Potem šele pridejo regate. Redke oceanske regate, denimo razreda class 40, trajajo nekaj dni, večinoma so dolge nekaj manj kot mesec, kadar se pluje na primer čez Atlantik, ali pa več mesecev, če se udeležiš kakšne okoli sveta. Pa še takrat, ko si doma, te mentalno ni tam, ker si mislimi že na vodi. Ženske imamo večinoma druge prioritete in se težko odločimo za takšen življenjski slog. Jaz sem se na Anino ponudbo odzvala, ker sem se zave-

da so vam ponudili nastop na tej regati: »Odpravi se v fitness!«

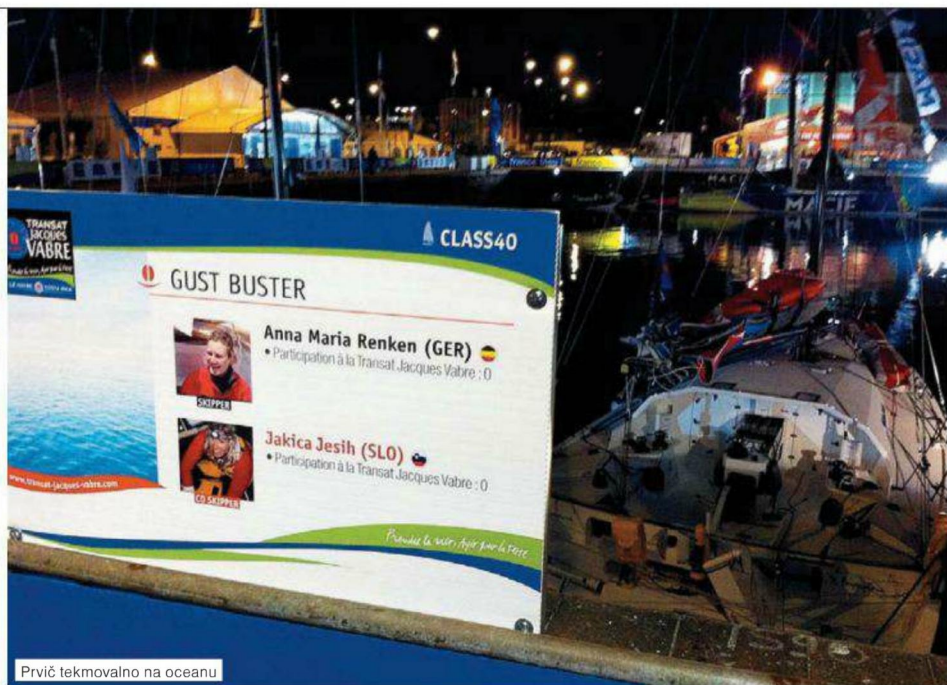
► Ja, najprej mu nisem čisto verjela, a ko sem prišla na barko, mi je bilo zelo jasno, kaj je mislil. Na takšne regate se ljudje fizično pripravljajo vsaj kakšno leto. Jaz sem imela pred odhodom v Francijo, kjer smo cele dneve pripravljali barko, nekaj manj kot deset dni časa – in velik del sem res preživela v fitnessu. Delala sem razne vaje, tudi za moč, večinoma pa za koordinacijo in vzdržljivost. Za koordinacijo zato, ker moraš na barki ob vsem, kar počneš, še loviti ravnotežje. Če bi projekt potekal po ustaljeni poti, bi se temu treningu posvetila za leto dni in bi se mi bolj poznalo, ampak mislim, da je trener Anže, ki me je vzel pod perut in se z menoj ukvarjal tistih nekaj dni, dobro opravil svoje delo.

9. Na tej regati je praviloma zahtevnejši prvi del z močnejšim vetrom. Tokrat je bil menda še posebno močan.

► Ja, praviloma je vreme na začetku, ko izpluješ iz Le Havra v Britanskem kanalu in jadraš po severnem Atlantiku, slabše, tokrat pa smo imeli res ekstremno slabo vreme. Tekmeci, ki jim midve niti po izkušnjah niti po jadralskem znanju nisva segali do kolen in ki so pred tem že več kot 15-krat prerogatirali Atlantik – in ki so vedeli, kaj pričakovati –, so se strinjali, da še nikoli niso imeli takega Atlantika. Kar se tega tiče, sem precej odnesla. Če bi se deset dni vozili z desetimi vozili in bi nama pri Azorih kljub temu odneslo krmilni list, bi se vrnila precej nezadovoljena. Če že ne dosežeš cilja, je fino, da odneseš vsaj kakšno drugo dragoceno izkušnjo.

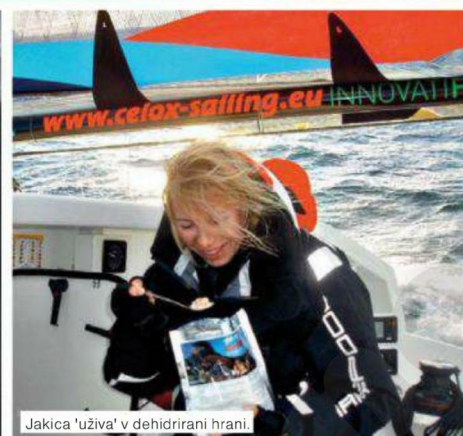
Prvič na oceanu z Boštjanom in Borom (tudi zgoraj)

Prvič tekmovalno na oceanu

Atlantik bil je živ, zelo živ!

Jakica 'uživa' v dehidrirani hrani.

10. No, kako je bilo?

► Precej napeto. [smeh] Startati bi morali v nedeljo. Jasno, vremenske modele smo gledali že dneve in dneve prej, z meteorologom Juretom Jermanom, ki je svetoval pri vremenu in delal rutinge nekaterim najboljšim jadralcem na svetu, smo bili na Skypu večkrat na dan. Kombinacija globoke depresije in serija manjših ciklonov, ki se je zgradila na robu te depresije, je povzročila močne vetrove tudi na območju, kjer sicer prevladuje azorski anticiklon s stabilnim, lepim vremenom. Na vremenski karti je bilo vse rdeče. Najprej so se nekateri še važili: »Glej to, stari! V to bomo šli ...« Bolj ko se je približeval dan D, nedelja, 30. oktobra, bolj zaskrbljeno smo se gledali in se spraševali, ali si tega res želimo. Strinjali smo se, da smo najprej jadralci in potem tekmovalci. Če ne bi šlo za regato, se nihče ne bi podal v napovedanih 60 vozlov vetra [približno 110 km/h]. Na startu smo bili trije razredi. Najin class 40, ki je najbolj 'rekreativni' razred, čeprav tudi v njem tekmuje kar

nekaj dobro sponzoriranih profesionalcev. Potem open 60, kjer so proračuni že zelo veliki in v katerem moraš imeti zelo dobrega sponzorja, če hočeš biti konkurenčen. Potem so pa še trimaranji, multi 50. Ko so se začeli tudi vrhunski skiperji razreda open 60, katerih barke so vendarle narejene predvsem za resna morja, spogledovati med seboj, nas je pa res stisnilo. Z Anno sva sicer že vnaprej povedali, da v takem ne bi radi izpluli, in sva imeli tudi že pripravljen plan B – plutje po Kanalu do Irske ter tam postanek, dokler se teh 60 vozlov, na katere naj bi naleteli ob vstopu v Atlantik, nekoliko ne spiha. Midve nisva bili uigran tim, saj sva se šele spoznali, imeli sva tudi popolnoma novo barko, na kateri sva odjadrali zgolj 500 kvalifikacijskih milj. Strinjali sva se, da ni nobene potrebe, da bi silili v težave. Če te takšno vreme zaloti sredi morja, nimaš izbire. Dokler si pa na kopnem in se lahko odločaš, bi bilo pa izplutje neodgovorno do lastnega življenja, do življenj potencialnih reševalcev, do barke in do sponzorjev. Bil je to

trenutek, ko je bilo treba več poguma in zrelosti za reči ne kot ja.

11. Start so potem prestavili?

► Ja, start te regate je velik dogodek, ogleda si ga 300 tisoč ljudi. Organizatorji za gledalce naredijo nekakšen inshore prolog, priobalno regato med bojami, potem pa se barke poženejo na odprto. V razredu class 40 smo se najprej odločili, da v nedeljo za potrebe sponzorjev, organizatorja in javnosti odpeljemo ta prolog ter se nato kot razred vrnemo v marino in počakamo, da se razmere zunaj nekoliko umirijo. Vsi smo dvignili roke za to odločitev. No, ko jo je bilo treba naslednji dan še podpisati, nas je – zanimivo, kako deluje ta množična psihoza – ostalo čvrsto odločenih, da ne gremo, samo še polovica. Kar je pomenilo, da naš start ne bo prestavljen, in to ni bilo prijetno spoznanje. V soboto zvečer, večer pred startom, smo okrog pol polnoči prejeli sporočilo, da imamo v nedeljo jutraj obvezen sestanek. Izvedeli smo, da so se v soboto zvečer

dobili skiperji 60-ic in sklenili, da ne bodo šli v to vreme. Nihče si ni želel, da bi imel po štirih dneh regate polovico bark zunaj tekmovanja. Start so prestavili za tri dni. V sredo se je že toliko spihalo, da je bil veter obvladljiv.

12. Po vaših sedanjih izkušnjah: kako bi se končalo, če bi vas takrat poslali v tistih 60 vozlov? Bi bil mäsaker?

► Ja, mislim, da bi bil. Tudi tako je bilo veliko odstopov in tehničnih težav, pa so nas poslali v precej šibkejši veter. Midve sva odstopili po 11 dneh jadrnanja, na Azorih. To je bil zadnji odstop. Vsega skupaj je odstopilo 15 od 35 bark, od tega sedem od 16 v našem razredu class 40, vsi v tem prvem delu od Le Havra do Azorov. Pa niso poslali v najhujše razmere, večino časa smo jadrli v vetru nekje med 25 do 45 vozli. Močan veter je seveda tudi privlačen, ker ti, sploh če pihaja od zadaj, lepo pospeši barko. Zelo mikavno je izbrati močnejši veter in jo potegniti po krajši poti skozi srce fronte, a je tudi cena lahko velika. Sile na barke so toliko večje, material trpi in posadka je še bolj utrujena. Odstopi zaradi tehničnih težav so pogosti, a če se ti izide, veliko profitiraš. Ta misel je kar privlačna. Midve sva jadrli bolj konservativno in nisva iskali najmočnejših vetrov.

13. Kako je torej bilo teh 11 dni na regati?

► Zgodilo se mi je nekaj, za kar sem mislila, da se mi nikoli ne bo, in o čemer sem prej brala le v kakšnih alpinističnih knjigah Marka Twigha in podobnih. »Na 8000 metrov sem naredil en korak in bruhal od izčrpanosti ...« Kako? Menda si fit in ne more biti tako grozno. Živim precej povprečno življenje in se ne izpostavljam ekstremnim okoliščinam, zato si nisem predstavljala, da bi se lahko kdaj znašla v takšni situaciji. Pa sem se, doživela sem, da moje telo ni moglo več. Mentalno sem bila motivirana in dobre volje, fizično pa v nekem trenutku do konca izčrpana. Vseh 11 dni smo jadrli v orco [v veter] v močnem vetru in visokih valovih. Fronte so si sledile ena za drugo, stresno in naporno je bilo, brez enega dneva vmes za nekoliko počitka, da bi se vsaj malo naspali. Po valu gor in potem – banf – na drugi strani včasih tudi v luknjo med valoma. Vsakič znova te veseli, da barka ostane v enem kosu in da vse na njej še vedno dela.

14. In če ne bi ostala v enem kosu?

► Varnost je zelo pomembna postavka in organizator ji je namenil veliko pozornost.

sti. ISAF-ov trening preživetja na vodi je bil obvezen za vse posadke. Tudi barke so z vidika varnosti zelo dobro opremljene. V veliki nevarnosti veš, kaj treba narediti. Najobičajnejša praksa je, da se aktivira instrument, imenovan EPIRB, ki prek satelita pošlje signal v center v nemškem Bremnu, od tam pa začnejo koordinirati reševanje. Velja, da k tebi preusmerijo najbližjo ladjo, na katero naj v Atlantiku ne bi čakal več kot 48 ur. Če gre barka na dno, se posadka reši v rešilni splav, sicer pa velja, da je tudi poškodovana jadrnica še vedno najvarnejša in je najbolje ostati na njej. Predstavili so nam helikoptersko reševanje in

DOŽIVELA SEM, DA MOJE TELO NI MOGLO VEČ.
MENTALNO SEM BILA MOTIVIRANA IN DOBRE VOLJE,
FIZIČNO PA V NEKEM TRENUTKU DO KONCA IZČRPANA.

nas opozorili na podrobnosti, na katere najbrž v trenutku reševanja ne bi niti pomislili – da se recimo ni dovoljeno dotakniti reševalca, ki se spušča na barko s helikopterja, dokler se ne dotakne barke in razelektri. Enako velja za jeklenico, ki bi jo spustili s helikopterja, pa še cel kup drugih koristnih, najbrž celo življenjsko pomembnih informacij smo dobili.

15. Vrniva se na morje ...

► Težava je bila v tem, da je fronta sledila fronti in se nisva imeli časa odpočiti. Načeloma naj bi izmenjale spali na dve uri, kar v realnosti ni šlo. Ne vem, ali se nama je v 11 dneh uspelo dvakrat tako izmenjati. Dve uri v kosu spati na taki regati je podobno, kot če bi mi zdaj rekel, da lahko spim do nedelje. [Pogovarjala sva se v petek.] Dejansko spiš 20 minut, pol ure, mogoče uro in 15, in to se ti zdi že čudovito, potem pa se že zgodi nekaj, zaradi česar moraš pokonci. Osebna higiena je zelo osnovna, ne umivaš se veliko, ker imaš na sebi nekaj plasti oblačil in si za cel postopek slačenja, umivanja in oblačenja preveč utrujen. Že samo to, da loviš ravnotežje, pa čeprav tisti trenutek nič ne delaš, ti pobere nekaj energije. Ko se podaš na oceansko regato, nisi samo jadralec, in to je zame ena od lepote offshora. Poleg velikega morja, širokih razgledov, sončnih vzhodov in občutka hvalečnosti za razne malenkosti, ki je tudi precej dragocen. Tudi jadralec si pa še mehanik, elektronik, elektricar, računalnikar, meteorolog, navigator pa šivilja, čistilec, plezalec, kuhar, motivator, improvizator ... Če karkoli od tega nisi, položaj pa to zateva od tebe, nastane problem.

16. Na Youtubu sem si ogledal posnetek, tisti, na katerem poskušate nekaj povedati v kamero, pa zaradi utrujenosti ne morete. Se tistega sploh spomnite?

► Seveda, zelo dobro se spomnim. To je tista situacija, za katero si nisem nikoli mislila, da jo bom doživela. Posnetek je nastal po treh, štirih res napornih dneh. Od naju sicer nihče ni pričakoval kaj velikega, ker nisva bili konkurenčni, in tudi nama je bilo to povsem jasno, ampak ko enkrat startaš, tekmuješ. In ko tekmuješ, daš vse od sebe. Če je to vse manj ali celo bistveno manj od drugih, je to zate še vedno

vse. Midve sva dali vse od sebe, in to je bilo potem tako videti. [smeh] Že precej izčrpana sem menjala prednje jadro, bili so veliki valovi, zalivalo me je, mučila sem se z zapenjanjem ... potem sem se vrnila v kokpit in začela od izčrpanosti bruhati. Poskusila sem nekaj pojesti pa spet bruhalo. Ni mi bilo slabo, tudi počutila sem se dobro, samo telo ni več moglo. Potem sem se le pripravila do tega, da sem pojedla eno energetske ploščico na dan in ob tem vizualizirala kalorije, ki mi bodo vrnile moči. Piti pa še vedno nisem mogla, telo je zavračalo vsakršno tekočino. Zoprnost. Po dveh dneh takega življenja je nastal tisti posnetek za zgodovino. Z govornjem sicer nimam težav [smeh], takrat pa nisem mogla iz sebe spraviti niti besede, in to v slovenščini.

17. Menda je jadrnanje v dvoje psihično prav posebno zahtevno tudi zato, ker moraš poleg vseh svojih težav prenašati še partnerjeve?

► Ja, ta medsebojna dinamika v zelo stresnem okolju je lahko kar problematična in prav zato 'doublehanded' ne kotira prav veliko nižje kot solo jadrnanje. Pri nama se je to zelo poznalo, ker sva se spoznali komaj dva meseca pred startom in skupaj prejadrali samo kvalifikacijskih 500 milj. Karakterno sva si bili precej različni, z jadralskega vidika pa po nekem srečnem naključju kar komplementarni. Anna je bolj od mene poznala barko, saj je na zelo podobni trenirala skoraj vse zadnje leto. Jaz sem pred kvalifikacijo na barki tega razreda preživela zgolj dva dni. Poleg tega je ona blazno tehničen tip in je odlično razumela vse sisteme na barki. Ni samo vede-

la, kako jih uporabljati, ampak tudi to, kako jih popraviti. Jaz sem se skozi regato šele seznanjala z nekaterimi bolj zapletenimi od njih, saj prej za to ni bilo časa. Poleg upravljanja, recimo, hidrogeneratorja za pridobivanje elektrike, pripadajočega konverterja, avtopilota, ruterjev, satelitske povezave, vseh kompasov, radarja, programa za rutinge ter klasičnih jadralskih del in veččin je tretji pomemben moment psiha.

To je bila pa moja domena, kar me je presenetilo, saj sem bila zdaj prvič na takšni regati in nisem vedela, kaj naj pričakujem. Prav lahko bi me bilo tudi strah, še posebno v razmerah, kakršne sva imeli, in bi me Anna morala spodbujati, a je bilo ravno obratno. Pokazalo se je, da premorem kar precej psihične trdnosti. Verjetno bi bilo pošteno razlog za to vsaj delno pripisati tudi temu, da je bila odgovornost na Anni in da se je ona zelo dobro zavedala, kaj vse gre lahko narobe, jaz pa ustrezno manj. Na koncu je bila ona odgovorna za to, da vsi sistemi delajo, jaz pa za to, da sva kul. [smeh]

18. Odstopili sta, ker se vama je pokvarilo krmilo?

► Pravzaprav nama ga je odbilo. Zadaj sta dva krmilna lista in enega nama je odbilo, ker sva v nekaj zadeli, zelo verjetno v kakšno malo večjo ribo. Nekaj ravno dovolj trdega, pa ne prav zelo.

19. Pred jadranjem ste srfali, se potapljali, jahali, ukvarjate se s športnim plezanjem ...

► Plezam rekreativno, jahala sem nekaj let, pa ne preveč uspešno, kaže da za konje nisem najbolj nadarjena, sem imela pa z jahanjem veliko veselja. Potapljam se pa že zelo dolgo, prosto, na dah.

20. Offshore jadralske kariere ste se lotili razmeroma pozno. Pa ne zato, ker bi bila leta velika ovira za takšna tekmovanja, ampak ker pomenijo – sposodil si bom izraz vašega prijatelja Andraža Mihelina – ultimativen egotrip, ki si ga človek laže privošči pri petindvajsetih ali pri štirinajstih ...

► Ja, se strinjam. Ultimativen egotrip zato, ker takšno jadranje zahteva celega človeka, in to svobodo imamo ljudje lažje pri mlajših letih. Pozneje pride družina, druge obveznosti in takšno življenje je lahko za okolico vsaj precej naporno. Sicer pa je dobro oceansko jadranje pogojeno predvsem z zelo veliko izkušnjami, uspešno preživetimi takšnimi in drugačnimi dogodivščinami, zrelostjo, s praviimi odločitvami ... tudi zato so najboljši offshore jadralci na svetu stari povprečno okoli 40 let. In ni jih veliko. Še posebno malo je žensk. Jaz svojega jadrnanja ne jemljem kot offshore kariere. Na tri regate razreda class 40 sem bila povabljen kot soksiperka, odkar sem se vrnila, a sem vse tri zavrnila, ker si zdaj ne morem vzeti potrebnega časa. Za naslednjo se bom odločila, ko jo bom lahko izpeljala po pravi poti. S pripravi in treningi, z dovolj časa za spoznavanje s sojadralko in barko, da bom šla lahko na regato tudi s ciljem doseči neki rezultat. To se mi zdi smiselno. 🐾

TAKSI ZA ŠTIRI

TEKST Tomaž Kotnik ■ FOTO osebni arhiv Marina Medaka, Ivana Krešić

Zgodba o vztrajnosti in odločnosti našega Primorca, vodje mednarodne odprave štirih veslačev, ki so nekaj več kot 45 dni veslali čez veliko lužo.

Z **Marinom Medakom** smo se dobili na Tartinijevem trgu v Piranu, kjer med domačini skorajda ni bilo mimoidočega, ki mu ne bi stisnil roke (starejši občani) ali se sramežljivo hahljal (osnovnošolke). No, tukaj so bili tudi Italijani, ki so ga, ne vedoč, da je nedavno preveslal 4700 kilometrov, mimogrede raje izkoristili za to, da jih je pofotkal sredi trga, nakar so odgalamili dalje. S čez-oceanske veslaške odprave **Transatlantik** se je Marin vrnil nekaj manj kot mesec dni po tistem, ko je umrl John Fairfax, prvi človek, ki mu je uspelo samemu preveslati Atlantik.

ČLOVEK IN OCEAN

John Fairfax? Morski volk samotar, ki se je pri trinajstih potikal po amazonski džungli, pri dvajsetih poskusil narediti samomor tako, da se je nastavil jaguarju (ne, ni mu uspelo), pozneje pa v Panami postal vajenec lokalnega pirata in naslednja tri leta preživel na svetovnih morjih ter tihotapil alkohol, čike in orožje. Nato ga je minilo in se je v šestdesetih letih preselil v London, kjer ga je nenadoma spet pičilo – in leta 1969 je v 180 dneh preveslal Atlantik. Nemara zato, da bi presegel dosežek **Franka Samuelsona** in **Georgea Harba**, Norvežanov, o katerih je čital kot mulca. Leta 1896 sta namreč prva preveslala Atlantik. Sam ga je preveslal od San Augustina na Kanarskih otokih pa vse do obale Hollywood na Floridi. Ob pristanku 19. julija 1969 je nekaj več kot devet kilogramov lažji dejal: »To je bilo prekleto neumno!« Naključje je hotelo, da je pristal blizu kraja, od koder je le nekaj dni prej, 16. julija, proti Luni poletel Apollo 11 z Armstrongom, Collinsom in Aldrinom na krovu. Fairfax je njihov sprehod po Luni prehitel za en dan.

Dve leti pozneje se je skupaj s **Sylvio Cook**, profesionalno veslačico, sicer pa poklicno tajnico, namenil preveslati še Tihi ocean. To jima je po 361 dnevih tudi uspelo, od San Franciscas sta priveslala 8000 navtičnih milj (14.800 kilometrov) vse do avstralskega otoka Hayman. Na poti ga je v roko šavnjil morski pes, ko ju je ujel ciklon, pa sta se, da ju ne bi odpihnilo, na čoln privezala.

Marin Medak, Simon Osborne, Stephen Bowens in **Alastair Humphreys** so avanturisti iz povsem drugega časa. Danes, v času satelitov, tovrstni podvigi ne pomenijo več, da je razmerje med možnostjo uspeha in

poloma – pri čemer polom, če se pripeti sredi oceana, kjer te živ bog ne spremlja, pomeni brez komunikacije s svetom gotovo smrt – krepko v prid zadnjemu. Poleg tega danes veš, da se gre veslati čez veliko lužo med Amerikama, Evropo in Afriko januarja, ko je pozornost sonca usmerjena k južni polobli našega planeta. »Vedeli smo, da ne bo močnega vetra. V zadnjih 60 letih, odkar pač beležijo vreme na Atlantiku, ga ni bilo.«

MORJA ŠIROKA CESTA

'Tradicionalno' veslači izzivajo Neptunov srd na poti od Kanarskih otokov do Karibov. Lahko bi šli na primer iz Maroka, a po Marinovih besedah v deželi na vrhu Afrike naletiš na veliko večje birokratske težave, kot če čoln preprosto vržeš v vode španskih Kanarov. »Je pa po drugi strani prednost Maroka ta, da ti ni treba plačati zavarovanja, na Kanarskih otokih pa,« pravi Marin. Da bi privarčevali 2000 evrov za zavarovanje plovila, se nekateri raje odločijo preveslati dodatnih 270 navtičnih milj (500 kilometrov). No, če se vse leto pripravljáš na to, da jih boš čez Atlantik preveslal tja do 4700 kilometrov, to ne bi smelo pomeniti pretiranega dodatnega napora. Kaj pa je teh nekaj dni veslanja več?

Statistično danes uspe že dvema tretjinama vseh odprav. Glavni razlog za neuspeh je po Marinovem mnenju nepripravljena barka ali pomanjkanje opreme: »Ko si enkrat 100 milj oddaljen od Kanarskih otokov, imaš samo dve možnosti: da končaš tisto, kar si se namenil storiti, ali pa pokličeš na pomoč in počakaš, da te rešijo. Barko pustiš za sabo, nihče je ne bo vlekel na kopno.« Posebna GPS-naprava, s katero je mogoče poklicati na pomoč, je nameščena na zunanji strani barke in mora biti vedno na dosegu rok, če bi se slučajno zgodilo najhujše. Marin in kompanjoni so nanjo obesili zastavo z napisom 'taxi for four', saj so med veslanjem nenehno zrlí vanjo. »Če pokličeš na pomoč, lahko traja tudi do tri dni, preden prispe. Največja nevarnost, ki te lahko večino časa doleti, si ti sam. Moraš paziti, da se ne spotakneš, kam udariš. Medicinska pomoč, če bi se kdo huje poškodoval, ne bi prispela pravočasno.«

Zgodilo se je ponoči. Med zamenjavo obroča, v katerega je zataknjeno veslo, si je Simon preklal palec na vodilih, po katerih drsi sedež. Padel je v šok. »Začel se je tresti, nekaj momljati, popokali smo ga v kabino in mu oskrbeli rano. Al je ostal z njim, s Stevom pa sva morala veslati naprej. Simon se je nekaj ur naspal, nakar se je vrnil na svoje mesto, kot da se ni prav nič zgodilo,« razlaga Marin. Najizkušenejšega člana odprave, to je 8,8 metra dolgo in 1,8 metra široko barko, ovenčano s sponzorskimi barvami in logotipi, ki je Atlantik prečkala že dvakrat,

bi lahko val kadarkoli nabasal bočno in jih prevrnil. Nujno je, da si vedno obrnjen pravokotno na val. Gre sicer za velike valove, visoke tudi do šest metrov, po katerih se z barko vzpenjaš deset sekund, preden se začneš spuščati. Veliko nevarnejši od njih so manjši, dvo-, trimetrski valovi. Ponoči so veslali privezani. »Veliko ljudi preveč komplicira pri barkah in želijo imeti takšne, ki so odporne proti vsemu.« Martin je s kompanjoni sprejel veliko inženirskih kompromisov, ki so bili v prid udobju in nekoliko manj varnosti. Tako so si na primer privoščili zračnike, s čimer je bil v spalnih kabinah znosno, toda če bi se barka prevrnila, bi lahko zaradi tega potonila pod vodo. Pravočasno bi bilo namreč treba na zračnike namestiti čepe. To je pač bilo eno manjših tveganj, ki jih je slovensko-angleška

kajaka, zato med veslanjem čez Atlantik niso imela težav. Al in Steve, no, to pa je že druga zgodba,« resno doda. Žulji na zadnjicah pač niso žulji, ki bi jih človek dobil med nošnjo novih čevljev, pa še koža rada počí. »Veliko ljudi vesla celo nagih, sol na oblekah jih spravlja ob živce. Nam je pri izdelavi posebnih oblek z dvojnimi slojem na zadnjici pomagalo podjetje Sandiline iz Bertokov, krojzanje pa smo pripravili v sodelovanju z Iztkom Čopom.« Na glavah so imeli kape z zaščito vratu, noge in roke so si zavarovali s kremno za sončenje, saj je neusmiljeno pripekalo. Kako pa so se sotrpini razumeli med sabo? Upor na krovu ni izbruhnil, čeprav je bil vodja, naš Martin, najmlajši med vsemi: »Ko se je bilo treba hitro odločiti, sem se odločil jaz, kadar pa smo imeli dovolj časa za

»VSE SKUPAJ JE POSTALO NEKO ŽIVLJENJE V ŽIVLJENJU. NE GRE SAMO TAKO, DA SE ZAPREŠ V FITNES IN GONIŠ.«

posadka vzela v zakup. Veslači so zaupali drug drugemu in svojim sposobnostim koncentracije med tlako, ki je vseh 45 dni in 15 ur veslanja potekala v izmenah: vsak veslač je dve uri veslal, dve uri počival, dve uri veslal ... tudi takrat, ko jih je od prvega do zadnjega vse pestila morska bolezen. Marin: »V nekem trenutku nas je od strani presenetil nekaj metrov visok val. Takrat je bilo vse odvisno od naše reakcije. Nagniti se moraš proti valu in skočiti vanj, kar pa moraš znati. Veliko ljudi, ki nima izkušenj z morjem, v takšnem primeru napravi napako. Na morju večkrat o uspehu odločajo malenkosti in hipne, a prave odločitve.«

Marin Medak je prvi Slovenec, ki je v kakršnikoli zasedbi sodeloval pri prečkanju Atlantika le s trudom lastnih rok in z utrjeno zadnjico. »S Simonom sva imela utrjeni zadnjici iz

debato, smo se odločili skupaj. Z zaupanjem drug drugemu nismo imeli nikakršnih težav.«

Debate v dolgih dnevih so tekle v glavnem o ženskah. O svojih, tujih, sosedovih ... Al je poročen in ima dva otroka, Simon zaročen, Steve z resno punco, Marin pa samski. Nekje sredi oceana so Al, Simon in Steve klicali domov vsak v drugo cvetličarno in naročili šopke za svoje ženske. »A kadar je bilo najbolj hudo, smo se pogovarjali le še o hrani, misel na velik sočen cheeseburger nas je gnala naprej,« v smehu doda Marin.

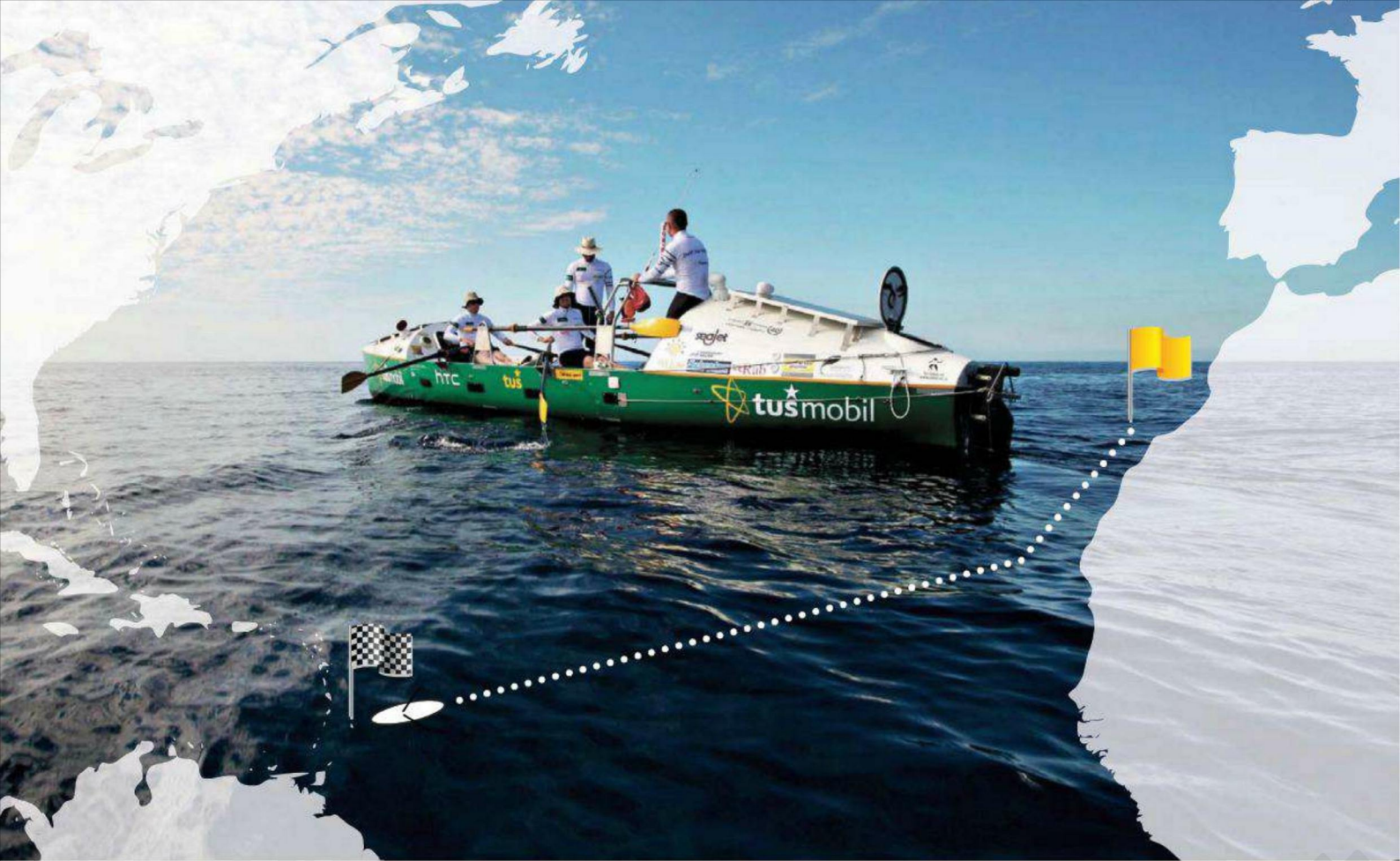
Spali so po pet ur na dan, v kosih po uro, uro in pol, in po dveh tednih so jih začele pestiti halucinacije. O mostu sredi oceana, ki so se mu komaj ognili, o piščančji obleki, ki bi jo bilo treba obleči, o slepem potniku na barki, ki popravlja pokvarjene stvari. Zaradi tega so se fantje tudi sprli, saj je bil halucinirajoči prepričan, da bodo zamudili na Barbados, ker morajo serviserja najprej odpeljati nazaj na Kanarske otoke. »Preden smo se odpravili čez, smo obiskali tudi psihologa, da bi videli, kako se kateri od nas odzove v posebno stresnih situacijah. S Stevom sva se že ob manjšem konfliktu razburila, Simon pa se je že ob najmanjši težavi umaknil in prepustil reševanje drugim. Glas je povzdignil šele takrat, ko je bila stvar že zelo resna,« pojasni Marin.

OD IDEJE DO URESNIČITVE

»Da bom preveslal Atlantik, sem se odločil, še preden sem sploh prvič prijel za veslo.« Pred tremi leti se je Marin, popolnoma nevešč rokovanja z veslom, prvič usedel v kajak, nakar ga je inštruktor naučil, kako se vesla naravnost. Kmalu je deviško premeril

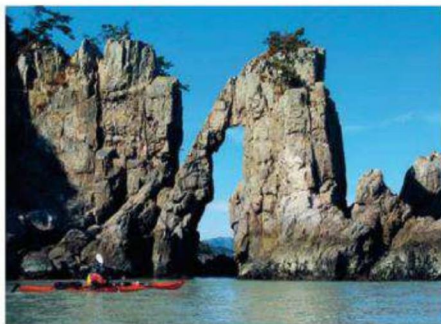
VARNOST

Nesreča ne počiva in ravno v času Marinove odprave se je konec januarja prevrnil čoln s šestimi veslači, ki so veslali ravno od Maroka do Barbadosa, a jih je 520 milj ali tri dni veslanja pred koncem opazil Neptunov komolec. »Kar te ne ubije, te okrepi,« so zapisali na svojem blogu. Koordinator Marinove odprave Transatlantik v primeru nesreče je bila Plymouth Coastguard, ki je pristojna za vzhodni del Severnega Atlantika. »Nismo veslali ravno v njihovem teritoriju, a ker smo v Angliji kupili barko in bili pri njih na sestanku, so se ponudili, da koordinirajo našo odpravo.« To pomeni, da bi v primeru nesreče, pomanjkanja hrane ali vode poklicali kar njih, oni pa bi potem kontaktirali najbližje barke in jih poprosili za pomoč. »Na celotni poti smo srečali pet bark, med njimi tudi velik tanker, ki smo ga morali poklicati, da je spremenil smer, saj smo veslali na njegovi poti in je šel naravnost proti nam.«

morske milje po Dalmaciji, naslednje leto pa že kar do Zakintos. Sledilo je veslanje v tandemu z Angležem Simonom Osbornom po Južni Koreji, lansko poletje pa sta skupaj s paraolimpijcem Galom Jakičem s kajakom želela postaviti rekord v veslanju čez Hrvaško. Za trening pač, pred življenjskim podvigom – prečkanjem Atlantika.

»Pred veslanjem sem igral le šah. S kajakom sem se začel ukvarjati zato, da bi videl, ali sem sposoben osem ur na dan početi isto, zaposliti um do te mere, da ostane popolnoma osredotočen na cilj. Vsi moji pretekli podvigi so bili priprava na tega zadnjega. In zadnji priprava na naslednjega.« Veslati po obalah Južne Koreje se mu je zdelo vseeno zahtevnejše od Atlantika: »Tam so razmere, ki jih na Jadranu ne moreš spoznati. Mislim, da ga še ni bilo Slovenca, ki bi veslal sam v takšnih razmerah, in tudi meni se je zdelo prenevarno. O Simonu, ki je sam veslal že okoli Velike Britanije, Irske in Madagaskarja, sem veliko bral in odločil sem se ga kontaktirati.« Njegov naslov je našel na spletu in mu poslal sporočilo, »kdo sem, kaj želim storiti in tako naprej«. Simon je bil takoj za to in tudi njegovo članstvo v Marinovi ekspediciji čez lužo ni bilo vprašljivo. Po korejskih vodah sta se potikala vsak v svojem kajaku, vseskozi v spremstvu njihove obalne straže. Vsakič, ko sta se dotaknila obale, je tam stala policijska patrulja, ki ju je popisala, vsako jutro so preverili, ali sta še vedno tam. Malce zaradi var-

nosti, malce zaradi poštiranosti države. Poleg tega se je nekaj mesecev pred njunim okoli 1100 kilometrov dolgim veslanjem tamkaj pripetil znani incident s Severno Korejo. Na južnokorejski otok so Severnokorejci zmetali okoli 200 granat, napravili večjo gmo-tno škodo, bilo pa je tudi nekaj ubitih in ranjenih južnokorejskih vojakov in civilistov. »Izgubil sem osem kilogramov, pet več kot med veslanjem čez Atlantik. Bilo je napornejše.«

Al se je ekipi pridružil dober mesec pred odhodom, Škota Baxterja, ki je pred tem zasedal njegovo mesto, je Marin namreč zaradi neresnosti nagnal iz ekipe. »Ravnatežje v ekipi ne sme biti porušeno, zato je Baxter moral oditi. Bil je šokiran, mislim pa, da je mojo odločitev razumel. Alastairja sem povabil že prej, vendar mi ni dal dokončnega odgovora, saj je imel v igri tudi pot do južnega tečaja, na katero se še pripravlja. Spremljal sem ga prek njegovega bloga, štiri leta je kolesaril okoli sveta in vedel sem, da mora biti vzdržljiv. Kar si zada, to izpelje,« pravi Marin. »Jaz sem si pač zastavil cilj, da bom, ko bom absolvent, šel čez Atlantik. Ena mojih najboljših odločitev v življenju je bila, da sem šel študirat elektrotehniko, in ne medicine, tudi zaradi znanja, ki sem ga skozi študij pridobil. Ves študij sem posvetil svojemu cilju, živel sem za to, kar pa ne pomeni, da nisem počel nič drugega. Projekt poleg športnih priprav obsega tudi izdatno mero organizacijskih sposobnosti.«

KLJUČNA ČLOVEKA

Odprava je stala okoli 75 tisoč evrov. »Pred petimi leti bi toliko cvenka zbral z levo roko, zdaj pa so vsi v kreditnem krču in je bilo kar težko. Ampak če se človek odloči ...« Transatlantik je bil namreč prva odprava, ki je ni mogel financirati sam tako kot prejšnje. Večina sponzorjev, ki jih je pridobil, so podjetja, katerih direktorji so bodisi navdušeni jadralci in nedeljski pomorščaki bodisi jih osebno pozna. Med njimi je osebno spoznal tudi Mirka Tuša, ljubitelja adrenalin-
skih užitek.
Prav zaradi
njegove

navdušenosti nad projektom je ta uspel, kakor so si ga zamislili. »Bili smo domenjeni, da bomo, če nam ne bo uspelo zbrati dovolj sponzorskih sredstev, projekt financirali sami. K sreči nam tega ni bilo treba storiti,« se spominja Marin. Pa Mirko ni imel želje, da bi sam poprijel za veslo in prečkal Atlantik skupaj z ekipo? »Jo je imel, a nekako ni šlo skozi. Nas je pa vseskozi spremljal, bil navdušen nad našim trudom in nas tudi kontaktiral, ko smo bili sredi oceana. To nam je veliko pomenilo, da nekdo, ki vložijo vate, spremlja projekt s srcem in ne gleda le skozi sponzorske oči, kjer je denar vladar vsega.« Z veslanjem čez Atlantik so veslači tudi zbirali sredstva za tiste, ki jih potrebujejo. Nekaj jih je šlo za rehabilitacijo otrok, nekaj za raziskave levkemije.

Pred Mirkom Tušem pa je še en pomemben, nemara kar najpomembnejši človek v Marinovem življenju. Arne Hodalič, svetovni popotnik, človekoljub in vrhunski fotograf. Marin je namreč obiskoval njegova potopisna predavanja in se popolnoma navdušil nad vsemi nenavadnimi stvarmi, ki jih ponuja svet. »Že v prvem letniku faksa sem začel potovati, bil sem na Galapagosu, v Ekvadorju, študij se mi je zdel prelahak in imel sem veliko časa. Lahko bi rekel, da sem začel potovati, ker mi

LE NAPREJ, LE NAPREJ

Marinov naslednji podvig je diploma iz elektrotehnike. »Veslanja se bom lotil tudi bolj znanstveno, izmeril bom obremenitve sile in navor v sklepih pri veslanju pri različnih nastavitvah višine sedenja. Pa tudi glede na to, kako primeš samo veslo, bolj na široko ali bolj skupaj.« Po diplomi »bom leta 2014 verjetno šel čez kakšno morje. Kaj konkretnейšega težko rečem, ker je odvisno tudi od tega, koliko sponzorjev se bo našlo in kaj se bom dogovoril z njimi. Bo pa tehnično zahtevnejše kot prečkanje Atlantika, v igri sta dve destinaciji.«

je bilo dolgčas. A dokler nisem začel obiskovati Arnetovih predavanj, se nisem zavedal, da takšen svet sploh obstaja. Počutil sem se prerojenega in se začel ozirati za ekstremnejši podvigi, kot so bili trekking po Mongoliji, po tajskega gorovju. Tam sem potem videl, da mi tovrstne vzdržljivostne stvari tudi ustrezajo. Mirno lahko rečem: če ne bi bilo Armeta, se danes ne bi pogovarjali.«

MARINA YACHTING NOVI TRG 6 LJUBLJANA

MARINA YACHTING

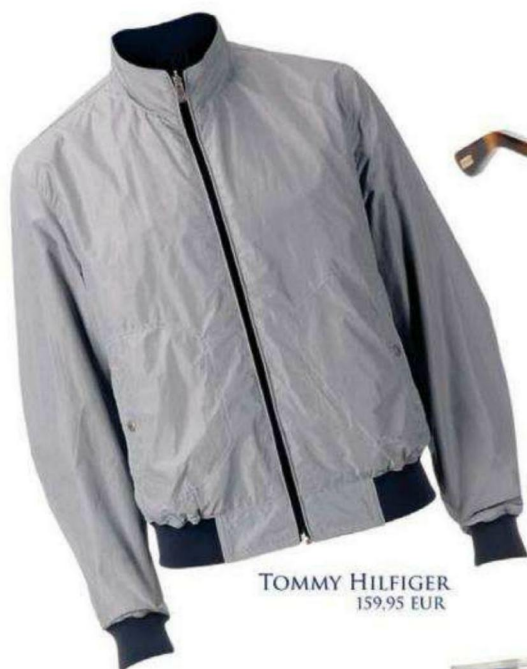
NAVTIKA PRAVA SMER

PRIPRAVILA: ŠPELA JAMBREK FOTO: ALEX ŠTOKELJ/SHUTTERSTOCK

PRIDIH POLETJA: SONCE, NEBO, BREZMEJNO MORJE, GIBANJE, ŠPORT IN SVOBODA. SVEŽ POLETNI VETRIČ OKREPITE Z NAVTIČNIMI MODNIMI TRENDI. BARVNI ODENKI V SVETLIH TONIH, SVEŽINA BELE, NARAVNI ODENKI IN MATERIALI TER KONTRASTNE KOMBINACIJE ČRT IN KARA V TEMNO MODRI IN ŽIVO RDEČI BARVI SO ODLIČNA POMLADNO-POLETNA MODNA SESTAVLJANKA ZA GIBANJE, UŽITEK IN SLOG.

KAPA IN RUTA POD KAPO, CLICHÉ:
HLAČE, CLICHÉ IN MAJICA, MASSIMO DUTTI

TOMMY HILFIGER
159,95 EUR

TOM FORD
506 EUR

MARINA YACHTING
439 EUR

INTIMIŠIMI
11,90 EUR

YSL
50 ML
50,50 EUR

YVES SAINT LAURENT
395 EUR

TOMMY HILFIGER
89,90 EUR

D&G
100 ML
79.90 EUR

SCOTCH & SODA
93 EUR

ULYSSE NARDIN
MAXI MARINE DIVER
25.000 EUR

SCOTCH & SODA
32.95 EUR

MARINA
YACHTING
99.90 EUR

TOM FORD
279 EUR

MARINA
YACHTING
119 EUR

TOALETNA TORBA
95.44 EUR

SCOTCH & SODA
132.95 EUR

MARINA
YACHTING
109 EUR

INTIMIŠIMI
15.90 EUR

TOMMY HILFIGER
199.95 EUR

OD MINI TRANSATA DO MAKSI USPEHA

TEKST Jaka Vihar ■ FOTO arhiv Andraža Mihelina in Kristiana Hajnška

O dveh tako zelo različnih zgodbah bo tekla beseda, da bi na njun skupni srečni razplet le redki stavili evro. Morda bi jo kupili zgolj kot eno tistih – običajno ameriških – zgodb o uspehu, dovolj neverjetnih, da o njih posnamejo film, čeprav je vsem jasno, da se nikoli ne bi mogle zgoditi tukaj in nam. Tale, presenetljivo, je slovenske gore list. In, ja, ima tudi svoj film. Brez filma ni zgodbe. Ali pač: brez dobre zgodbe ni filma. *Transatlantic* režiserja Igorja Vrtačnika. Toda pojdimo po vrsti.

A dynamic photograph of a sailboat's white hull as it slices through blue water, creating a large splash. A person in a red and black outfit is visible on the deck. The word "aScape" is overlaid in a black serif font.

aScape

Andraž Mihelin se je rodil v jadralski družini. Ko je dovolj zrasel, da bi lahko svoja prva dekleta osvajal po romantičnih jadranskih zalivih, so starši barko prodali. Nič hudega, jadranje mu je že zlezlo pod kožo. A zanj so običajno potrebni posadka, precej logistike in organizacijskih del. S prijateljem se je takrat, bili so to njuni študentski časi pred kakimi 20 leti, zato podjetno odločil organizirati jadralske tečaje in ubiti dve muhi na en mah. Lahko sta jadrata, pa še posadke jima ni bilo treba iskati.

Nekega spomladanskega dne, bilo je v teh istih letih, je Kristian Hajnšek v ljubljanskem K4 v vrsti čakal na študentske bone. Zazrl se je listek na steni, ki je vabil na prav ta študentski in od države subvencionirani Andražev začetni tečaj jadranja. Za protivrednost 500 mark, all inclusive. Kristianova tedanja punca se je zazrla v priložnost in v duhu ženske intuicije povedala svoje. Najprej seveda 100 razlogov za ne, tudi denar za študenta strojništva iz Celja ni bil tako majhen, a jadrat še ni in nekaj ga je pritegnilo. Prvi dan na tečaju, fanta se spoznata in Kristian v bonaci ugotovi, da je jadranje 'en kurac'. Predvsem tudi velik dolgčas. Še posebno zanj, ki je zadnjih deset let preživel kot aktiven jadralni pilot. »To je tak hecen šport, ves čas se sam voziš naokoli. Tudi zato sem se odločil za jadranje, ki je bolj družabno, jadraš z ekipo, več je zabave. Potem se pa čez nekaj let znajdem sam sredi Atlantika in pomislim ... s tem jadranjem mora biti nekaj narobe!« Pri Andražu je naredil prvi tečaj, odjadrat nekaj sezon na odprtih regatah slovenskega morja, potem pa kar hitro spoznal, da je treba naprej. Z Andražem sta se odpravila na nekaj daljših ekspedicij, do Dubrovnika, Krfa, Malte – in izčrpala bližnji akvatorij. Bil je čas za miselni preskok. »Edini podvig, ki je bil z mojega vidika takrat dosegljiv – ravno prav zahteven in ravno prav zanimiv –, je bila regata Mini Transat, sam na 6,5-metrski barki čez Atlantik,« pove Kristian. Vsak zase sta z Andražem prišla nekako v istem času na to isto misel, a je najprej ostalo zgolj pri ideji.

»Zame, ki sem jadrat od zgodnjega otroštva, je bil to način življenja, nekaj vsakdanjega. Kristian, ki je začel dosti pozneje, že kot odrasel, je imel veliko močnejšo prebojnost, zelo hitro je napredoval in imel pri učenju in ambicijah večjo inercijo,« Kristianovo drzno idejo komentira Andraž. »To je podobno kot pri fenomenu, zakaj se celinci glede na svoje znanje odločamo za ambicioznejše pomorske projekte kot Pri-

morci. Zanje je morje normalna stvar, gledajo ga vse življenje, vsak dan ... Če pa opazuješ nekaj od daleč, če ti je bolj nedosegljivo, dobiš večji apetit, pogumnejše ideje. Skozi naše tečaje je šlo ogromno ljudi, počasi se je med njimi zbralo jedro podjetnejših, Kristian je bil pa edini, ki je bil res proaktiven,« se spominja Andraž. Denimo, in to ni urbana legenda, udeležil se je akcije *Nedeljskega dnevnika* Zlata ribica, nekakšnega slovenskega Ru-di Carrell showa. Ko se prijaviš s povsem

Kristianova kariera Zlate ribice s tem ni bila končana. Drugič je bil povabljen kot gost na preizkušanje nove elanke 40 in na krovu se je znašel skupaj z jadralsko legendo Mirkom Bogičem. Andraž: »Takrat se je o jadrnju pisalo še manj kot danes, in ko je bilo kje kaj objavljeno, smo vsi prebrali. S Kristianom se v tistem obdobju nisva veliko družila. Odprem *Nedeljca* pa spet on. Ta je pa res podjeten, sem si mislil, najprej ga vidim na fotki s Kosmino, zdaj z Bogičem, spodaj pa preberem, da resno razmišlja o udeležbi

ČE DAJEŠ INTERVJU ZA HRVAŠKI NAVTIČNI PORTAL MORSKO PRASE, TE VPRAŠAJO ŠE, KAKO DRKAŠ, ČE TI JE VMES SLUČAJNO KDAJ DOLGČAS.

nedosegljivo željo in uredništvo napne vse svoje medijske moči, da ti jo uresniči. Takrat je ravno zaplula slavna velikanka Gaja Legend. »Veliko sem spraševal okoli, kako bi prišel na Gajo, pa so mi fantje rekli: 'Kakšno olimpijado ali dve boš odjadrat, pa boš prišel zraven.' Pa sem si mislil, tako me pa ne boste, se bom pa na Zlato ribico prijavil. Zelo sem si želel videti to barko, takrat je bila blazno popularna. Poklical sem urednika Bukovca, zdela se mu je super ideja in je obljubil, da se bo zmenil s Kosmino. Vzeli so me sicer na turistično, popoldansko jadranje z novinarji, ampak je bilo vseeno fajn.«

na Mini Transatu. Midva sva sicer pred časom že eno rekla na to temo, še posebno po skupnih Sušcih in Maltah, ampak nič resnega. Strinjala sva se, da so te naše regate sicer fajn, samo zakaj bi imel človek še nekoga na barki, če ga v resnici ne potrebuje, pa še barke so tumpaste – in potem je Kristian na mizo potegnil ta Transat. Meni se je tudi zdela dobra ideja, a je ostalo zgolj pri tem. Potem pa v Zlati ribici preberem, da Bogič Kristianu svetuje, naj pokliče našega mojstra Jureta Šterka, da mu bo dal kakšen transatlantski nasvet. Očitno je bil čas, da midva spet eno rečeva, zdaj, ko je bila beseda javno izrečena. Pisalo se je leto 1999.«

Pozneje se je pogosto izkazalo, da je bila prav njuna komplementarnost tista, ki ju je uspešno gnala naprej. Izkušnje za Transat sta oba morala začeti nabirati z ničle, na barki, ki je nista poznala, v tujem okolju in v neznani panogi oceanskega jadrnanja. Kristian: »Do ideje o Mini Transatu sem prišel skozi Šterkovo knjigo *Nevarna igra*, v kateri je opisoval svoj Mini Transat iz leta 1987.« Andraž pojasni: »Jure je pripadal prvi generaciji mini jadralcev. To je bila ekipa, ki se je leta 1979

zbrala v francoskem Penzanceu, se pravzaprav javila na neki oglas, objavljen bog ve kje, in sploh si ne predstavljam, kako je ta informacija takrat prišla do Jureta, ko ni bilo interneta ... v kakšnih čudnih jadralskih krogih se je gibal, tako da – vsa čast. V garaži je naredil nekaj manj kot šest metrov dolgo barko, toliko je bila namreč dolga garaža. Bil je tipičen avanturist, ki gre, ne da bi vedel, kam ga bo pot pripeljala, kako se bo končalo. Regato čez Atlantik je dojemal povsem drugače kot mi danes, ki jo doživljamo kot športni dogodek. On je v močnem vetru snel jadra, se zaprl v barko, si skuhal vampe s krompirjem in počakal, da neurje mine. Kakor se nam danes takšno regatiranje sliši povsem neverjetno, pa je bil Jure tipičen profil človeka, ki je nujno potreben, da premakne meje. On je bil eden od pionirjev z velikim P, odjadril je v neznano. Takat se še ni vedelo, ali človek sam na šestmetrski barki sploh lahko prepluje Atlantik. Mogoče ga pa ne more. Ko sva se midva odpravila na Transat, sva šla kot športnika. Pred nama ga je odjadrало že na stotine ljudi, poskrbljeno je bilo za varnost. Najin cilj je bil, da ga prejadra čim hitreje, vedela sva, da je mogoče. Večina ljudi si oceansko regatno jadrnanje še danes predstavlja bolj v duhu Juretovih opisov. Še danes naju v intervjujih sprašujejo izključno o najini človeški izkušnji, ne o športnem vidiku, čeprav je Transat vsaj toliko šport kot avantura. Ljudi še vedno bolj zanima, kako sredi Atlantika ješ, piješ, lulaš in kakaš, in če

daješ intervju za hrvaški navtični portal Morisko prase, te vprašajo še, kako drkaš, če ti je vmes slučajno kdaj dolgčas. Ljudje še vedno dojemajo ocean kot zadnjo veliko avanturo. Za naju je bila Juretova knjiga odlično čtivo, ker je vanjo poleg svoje avanturistične izkušnje za kontrast vključil tudi izkušnjo dveh vrhunskih oceanskih jadralcev in sotekmovalcev, Gillesa Chiorija in Isabelle Autisier.«

Potem sta začela iskati barko. Kristian je ciničen: »Na začetku itak nimaš česa pokazati, zato barke ne dobiš. Ker je nimaš, nimaš česa pokazati – zato barke ne dobiš. In se tako na brzino zaciklaš. Treba je bilo nekaj narediti.« Njuna edina možnost je bil radikalen rez. Treba je bilo v Francijo, kupiti barko in odvoziti eno sezono. Andraž: »Razbila sva prašičke, si na vseh koncih sposodila denar. To je bilo edinkrat v življenju, ko sem imel minus na vseh svojih računih. Ko si dolžen vsem, ki jih poznaš. Ko greš res do konca. Počistiš resurse in si rečeš – pa pogledajmo. To je bil edini način, da sva si lahko privoščila najem starega minija. Bil je pa to ravno mini številka 33, ki se je izkazal za odlično barko tudi zato, ker je francoska legenda jadrnanja Yves Parlier ravno na tej barki odjadrал svoj Mini Transat, tako da sva takoj dobila nekaj dodatne prepoznavnosti.« Čeprav se sliši kot zgodba za vnuke, je bila resnična. Najbolj sta sovražile regate s postanki, na primer iz Francije na Irsko in nazaj s postankom na Irskem, saj je bilo treba tam nekaj dni jesti. Sposodila sta si de-

nar in jedla krekerje, da sta nekako prežive-
la. »Ampak situacije sploh nisva dojemala
kot problematične, tako je pač bilo. Imela
sva dober občutek, da se stvari premikajo.
Čeprav sva bila popolna začetnika, so bili
najini rezultati dobri, tudi fotke so bile dob-
re, sestavila sva sponzorsko pogodbo in šla
v akcijo. Prepričana sva bila, da moraš biti
nor, če ne zagrabiš za tako dobro ponudbo.
Kar nekaj časa je potem trajalo, da so tudi
na drugi strani ljudje razumeli, kar sva mid-

va vedela že od začetka. Česar pa midva
na začetku nisva, je bilo, da morava nare-
diti poslovni načrti in nastopiti kot partner,
ne kot sponzoriranec.«

Prvo leto sta se torej dokazovala na vodi.
Drugo leto sta iskala sponzorje in na srečo
našla Adrio Mobil iz Novega mesta in prek
nje ljubljanski Avto Triglav. Potem sta tretje
leto v štirih mesecih naredila dve barki, a je
zmanjkalo časa za udeležbo na vseh rega-
tah, potrebnih za kvalifikacijo. Ko so se odpr-
le prijave, je bilo za razpisanih 72 mest vlože-
nih okoli 90 prijav, kar pomeni, da sta se zna-
šla v vicah čakalne liste. »Tisto zimo sva bila
v zelo čudni situaciji. Delala sva kot nora,
pa sponzorju in sebi nisva mogla zagotoviti,
da bova šla na Transat,« se spominja An-
draž. V četrtem letu sta dokončala kvalifi-
kacijo in se zaradi izpada prijavljenih pred
njima uvrstila na startno listo. Bilo je to leta
2005, štiri mesece pred začetkom regate.
Vsem se je odvalil kamen s srca. Še zadnje
priprave, milijon stvari, stres, obveznosti,
družina, sponzorji. Andraž: »Ko smo končno
startali, sem si kar oddahnil.« Prvo etapo,
iz Francije do Kanarskih otokov, sta oba kon-
čala razočarana, veliko slabše od pričako-
vanj. Zato pa toliko bolje prejadrala Atlantik
in se na koncu uvrstila med prvo dvajseteri-
co. Sledilo je logično vprašanje – naj gresta

čez dve leti še enkrat? »Toliko novega znanja
in izkušenj sva dobila s tem prvim Transa-
tom, da bi bilo neumno, če ne bi šla. A vse
je bilo odvisno od Adrie in Avto Triglava.«
Sponzorja sta rekla ja in v drugo sta fanta
zastavila bolj profesionalno, z ekipo: s trener-
jem Vidom Jerankom, meteorologom Jure-
tom Jermanom, strokovnjakinjo za treninge
spanja dr. Leo Dolenc Grošel, piarovko Ano
Lukanc, kondicijskim trenerjem Nejcem Ša-
rabonom in drugimi. »Tako kot je bil Kristian
v najini zgodbi tisti ambicioznejši, sva bila
zdaj oba tista bolj lačna uspeha na Transatu
v primerjavi s Francozi, ki jim je oceansko
jadrnanje vsakdanjik,« komentira Andraž. Zato
sta tako hitro napredovala, z njima pa tudi
celotna podpora ekipa. Še drugi Transat in
kljub težavam z novinarskimi čolni, ki so se
nastavljali po startnem polju, odličen rezultat,
tokrat v še veliko močnejši konkurenci 84 ja-
dralcev. Osmo in deveto mesto. Velik uspeh
zanju in za slovensko oceansko jadrnanje, kot
država smo bili celo drugi, takoj za Francijo.

Veliko pozneje, ko sta bila že oba Transata
varno za njima, je zakročila anekdota o nju-
nem prvem srečanju z direktorico Adrie Mo-
bil Sonjo Gole, ki si je mislila: »Barke itak ne
bosta naredila, čez Atlantik tudi ne bosta pri-
šla, imata pa toliko pozitivne energije, da ju
bomo že nekako porabili.« Kaj pa naj bi si

drugega mislila: k njej v pisarno sta prišla
dva mulca, prosila za denar, veliko denarja,
in ji rekla: »Naredila bova dve barki, kakršnih
še nikoli nisva, solo bova prejadrala Atlantik,
česar še nikoli nisva, pa še dober rezultat bo-
va naredila.« Potem ju je pogledala globoko
v oči in vprašala: »Pa vidva to znata?« Fanta
sta jo pogledala nazaj, spet globoko v oči,
in rekla: »Seveda!« Goletova rada pove: »V ti-
stem trenutku mi je bilo jasno, da nimata poj-
ma. Ampak sta imela karizmo in energijo.«
Adria je takrat oživljala svoj navtični program,
bližala se je 40-letnica podjetja in dober,
odmeven projekt jim je prišel zelo prav.
Model sodelovanja so lepo zaščitili, da je
bila Adria ves čas na varni strani. Denar sta
dobivala po stopnjah: ko sta končala posa-
mežno fazo barke, ko sta se kvalificirala in
tako dalje. Njuno delo je bilo ovrednoteno
minimalno, tako da bi Adria, če bi gotove
barke takoj prodala, že lepo zaslužila. Primer
dobre prakse sponzorskega sodelovanja,
bi lahko rekli. Ki se je smiselno nadaljevalo,
ko se je Adria odločila oživiti svoj navtični
program in sta fanta ponudila idejo dana-
šnjega seascapea, majhne 18-čevljske mo-
bilne rekreativne družinske jadrnice, name-
njene navtičnemu kempingu. Naredili so tri
prototipe, jih preskusili, in ko se je njun drugi
Transat končal, je bil čas za končno odloči-

tev. »Projekt je imel smisel tudi zato, ker je Adria takrat velik del svojega letnega prometa naredila v Franciji, ki je pregovorno poznan jadralski trg,« pove Kristian. Po temeljitim razmisleku, počasi so se že kazali tudi obrisi današnje recesije, so se v Adrii odločili, da v navtiko ne zaplujejo več. Tako je tudi

jadranja, z njo potem odjadrati na dopust in se mimogrede udeležiti še kakšne regate. »Imela sva dober izdelek, dobro pozicioniran, a točka ne definira smeri. Morala sva se odločiti, kam naprej. Osemnajstica sodi v kategorijo C, za inshore, priobalno jadranje. Počasi se nama je izoblikovala ideja: narediti eno

stelje, torej dovolj udobja za potovalno jadranje, z jadralskega vidika bo »podaljšan mini, omejen s cenovnim okvirom in širino ceste, dva metra in 54 centimetrov«. Razvojno ekipo, ki stoji za barko, sestavljajo vrhunski svetovni jadranci in dizajnerji. Tokrat poleg Francoza Manuarda in ekipe, ki prihaja iz športnega jadrnja, pri razvoju sodeluje tudi Gigodesign, ki skrbi za notranjost, delno za ergonomijo in končni videz jadrnice. »Verjamemo, da bo naša nova sedemindvajsetica postavila mejnik, kakšna mora biti sodobna športno-potovalna jadrnica. Imamo fenomenalno kombinacijo velikega bazena znanja, iz katerega črpamo, ultralight podjetja z nizkimi stroški in vizije, da nam ni treba več stremeti k izdelavi strašno tekmovalne in temu primerno zahtevne jadrnice, ki jo lahko upravlja šele pet močnih fantov. Iz športnega segmenta sva pobrala zgolj vse tisto, kar dela jadrnanje bolj zabavno, varno in udobno, in tega ni malo. Z našo barko bo lahko hitro, a vendarle predvsem tudi varno in zabavno plula tudi družina, odjadrala z njo v Grčijo ali pa jo zapela za avto in jo odpeljala na regato v Francijo.« Pet jih je že prodanih, čeprav v trenutku še niso splovili niti prototipa. Glede na to, da cena takšne barke le ni zanemarljiva, cenita jo na okoli 40 tisočakov, lahko rečemo samo – fantoma ljudje očitno zaupajo. 📌

VERJAMEMO, DA BO NAŠA NOVA SEDEMINDVAJSETICA POSTAVILA MEJNIK, KAKŠNA MORA BITI SODOBNA ŠPORTNO-POTOVALNA JADRNIC.

njena osemnajstica na prvi pogled ostala na suhem, a na srečo ne za dolgo. Fanta sta z Adrio našla rešitev, odkupila projekt, našla poslovnega angela, ki je vanj vložil zgolj 80 tisoč evrov zagonskih sredstev, in jo začela izdelovati sama. Vse drugo je zgodovina, še ena njuna zgodba o uspehu.

Danes, po štirih letih, velja seascape za da-leč najbolj priljubljeno slovensko malo jadrnico neolimpijskega razreda, v treh letih sta jih prodala več kot 150, samo letos že skoraj 50. Leta 2010 je prejela prestižni naziv evropske jadrnice leta v svoji kategoriji, izbranim na osnovi testiranj urednikov najbolj cenjenih evropskih navtičnih revij. Prepoznavajo jo ljudje, ki prihajajo v navtiko in se želijo naučiti

barko za vsak certifikat. V skladu z najino lastno vizijo, kakšna je optimalna barka za uživanje v inshoru, v offshoru, na oceanu – in kot četrto, povsem za konec, bomo naredili še dinghija, za na streho. Štiri barke, in to je to. Z idejo, kako približati najboljše, kar se dogaja v športnem jadrnanju, rekreativcem in amaterjem. Vse kot one design, vse s svojim zelo jasnim namenom in malo skupnimi točkami s primerljivimi, že obstoječimi jadrnicami. »Letošnjo pomlad torej prihaja na trg večji, 27-čveljski seascape, ki bo združil dve na prvi pogled precej nezdružljivi ideji: da bo certificiran za offshore jadrnanje in ga bo mogoče okoli voziti s prikolico. Imel bo dvizno kobilico, hladilnik, ločeno stranišče in štiri po-

ČESA NE NAJDETE V POMORSKIH ZGODBAH IN ZAKAJ

TEKST Marko Radmilovič | FOTO Shutterstock

Odkar so mornarji ostali le še oni na jadrnicah in turističnih barkah, se je število morskih dogodivščin dramatično zmanjšalo. Profi mornar-

ji so delavci kot vsi drugi in zgodbe o morju, pristaniščih in viharjih so zamenjale tiste o zamrznjenih ribah in gužvi v kornatskih marinah.

Kot vsak obetavni razumnik sem opravil tistih nekaj obveznih voženj 'buči, morje adrijansko, bilo nekdanje si slovansko' dol do Kornatov pa celo kak meter južneje in nazaj. Jadrnice so bile bolj kot ne kadi, čeprav kadi z dušo, a zgodbe, ki sem jih nabral na teh poteh, so do pikice podobne vsem zgodbam, ki jih slovenski vikend pomorščaki nabiramo po hrvaškem morju. Zato se podajam na neraziskan navtični teritorij, ki se mu izmikajo celo največji častilci morja, njegove lepote in mogočnosti. Še več, govoril bom o fenomenu, ki mu je, kolikor je meni znano, nekaj genialnih besed namenil le Nejc Zaplotnik v Poti! Torej, kako iti na jadrnici na veliko potrebo? Legendarni alpinist se je razpisal o problemu izločanja v steni, jaz bom opisal svoje izkušnje na barki.

Sodobna tajkunska čudesa seveda s seboj nosijo keramično udobje, ki z vesoljsko tehnologijo drekec pekec ali skladišči jo ali spravijo pod vodo. Jadrnice moje mladosti so sicer stranišče imele, ampak noter so bile zložene alkoholne pijače. V tušu je bil zložen krompir.

Najbolj neprijetno se je izdati, da si na morju popoln začetnik. Ker ego velevala, da smo vsi prejadrali oceane, še preden smo videli Susak. Tako si nisem upal vprašati kapitana: »Poslušajte, kako pa naj grem na stranišče?« Nekaj ur sem opazoval, sklepal, da morski mački lulajo v vodo med postanki za kopanje. »Hudiča, kaj pa počno, ko jih pritisne na veliko potrebo?« Nobenih znamenj mi ni dajal naš kapitan, sicer iz Logatca, a dobrodušen in slikovit, kot da je z Visa. Tudi nihče drug med posadko se ni vznemirjal. Meni pa so se ostanki celinskega življenja pospešeno bližali izhodnim vratom in končno sem, kolikor je mogoče kul, le ugotovil: »Stranišče ni uporabno, mar ne?« »Saj imaš morje,« je rekel Barba, ki je sicer nosil običajno slovensko ime. Bolj se nisem mogel ponižati. Ko so bili drugi ali na premcu, kjer so se sončili, ali v kabini, kjer so brali, sem izvedel operacijo Sranje!

Spustil sem majhno lestvico, ki je služila za izhod kopalcev iz vode. Špljuc, špljuc je delalo, ko so jo valovi metali v vodoravni položaj. Jadrnica je pod polnimi jadri plula prek Kvarnerja. Ob rob sem si postavil toaletni papir, splezal po lestvici navzdol, tako da sem izginil z vidika drugih, se usločil in v pozi olimpijskega šampiona v hrbtnem plavanju opravil s preklemano rečjo. Nato sem segel po papirju, se očedil in življenje je bilo spet lepo. Ko sem pogledal nazaj, so papirčki plavali v ravni vrsti za jadrnico in pomislil sem, da bi bil to pravi način za to, da Slovenci in Hrvati potegnemo mejo na morju. Če bi bila iz toaletnega papirja, se ribiči ne bi zgubljali zdaj na eno, zdaj na drugo stran.

Čez čas sem zadevo izmojstril in postala je rutina. Čeprav še vedno nisem bil prepričan, kako se rabote lotevajo drugi? A v človeški naturi je, da mora raziskovati in da nikoli ni zadovoljen z doseženim. Ves čas se mi je namreč zdelo, da je moj obred čisto pretiravanje, kajti na naši barki smo zagovarjali navtični minimalizem in povezanost z naravo. Papirčki v vodi so se mi po nekaj dneh jadrnanja zdeli nepotreb-

ni. Torej sem dobil idejo. Bila je preprosta in napačna, kot vse preproste ideje. »Zakaj ne bi direktno v morje?« mi je ključalo v možganih. »Posnemanje male potrebe bi veliko naredilo za toliko lažje!«

Zasidrani smo bili nekje med Kornati. Vsi so spali. Odplavam stran od bark, kajti treba je vedeti, da je tam sidrišče našla celotna flotilja julijskih morskih volkov. Posadke so skakale z barke na barko, si delile alkohol, travo in makaronflajš. Nihče ni bil pozoren na osamljenega plavalca, ki hiti proti Italiji. Ko sem bil dovolj daleč, sem se lotil revolucionarne metode. Jasno, brez izkušenj in brez teoretičnega znanja je bilo prvo veliko vprašanje: »Ali bo potonil?« Če bi, bi bil rešen, če ne bi, bi se delal neumnega. Ker smo jedli recimo težko hrano, sem sklepal, da bo šel na dno. Pa ni! Postopek je bil noro neboleč, celo prijeten in jasno mi je postalo, zakaj ženske želijo roditi v vodi. Ampak kaj, ko je do še pred nekaj trenutki integralni del mojega telesa priplaval na površje. Natančno za moj tilnik. Sploh ni bil podoben domačemu izmečku v stranišču, temveč je bil neka-ko oblikovan: aerodinamičen in od morske vode spoliran. V primeru vzplavanja je moj načrt predvideval ignorantski umik. In sem s flagrantno žabico odplaval proti sidrišču. Ozrem se, misleč, da je zadeva daleč za mano, a na mojo grozo mi je rjavi hudič sledil. Najbrž je nekaj v hidrodinamiki, ki povzroča, da plavajoče telo za seboj ustvari nekakšen vlečni tok, a zadeva je zapletena za največje ume fizike, kaj šele zame. Da skrajšam. Karkoli sem delal, pljuskal, brcal, poskušal zмести s stranskimi manevri, držal se me je kot klop. »Vrni se k očiju!« Priplaval sem med barke z lastnim izločkom za petami in ... nič. Splezal sem na ladjo in upal, da me ni nihče opazil. Drek z lastno voljo pa je šel strašit turiste, in ko sem pozno v noč poslušal krike pijanih kopalcev, sem poskušal dognati, kateri je namesto pohotne nemške gospodinje objel del mene. 🗿

OSVEŽITE SE! YETI FRESH ŽE OD 15.999 €

Oprema: 4 varnostne blazine, ESP, klimatska naprava, aluminijasta platišča 17", avtoradio s CD in MP3, dodatno zatemnjena stekla zadaj, vzdolžni strešni nosilci srebrne barve, VarioFlex sistem treh ločenih zadnjih sedežev, dve pritrdišči ISOFIX za otroške sedeže, prednji meglenki, električni pomik prednjih stekel, daljinsko centralno zaklepanje, potovalni računalnik, po višini nastavljljiv voznikov sedež, ...

www.skoda.si

Specifična poraba goriva in izpusti CO₂: 6,4 l/100 km in 149 g/km.

Nekateri sanjajo...

Drugi uresničujejo!

www.admiralmarkets.si